

1990 ஏப்ரல் 10]

5. மானியக் கோரிக்கைகள், 1990-91—விவாதமும்
வாக்கெடுப்பும்—தொடர்ச்சி.

கோரிக்கை எண் 32—பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினர், மிகவும்
பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினர் முதலியோர் நலன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு பேரவைத்
தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழி
கிறேன் :

“மானியக் கோரிக்கை எண். 32—பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்
பினர், மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினர் முதலியோர் நலன்
என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 28,46,79,000-க்கு மேற்படாத
தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்.”

திரு. கோ. வீரையன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்
அவர்களே, திருவாரூரில் உள்ள பிற்படுத்தப்பட்ட மாணவர்
விடுதிக்கு சொந்தக் கட்டிடம் கட்ட வேண்டிய அவசியம் குறித்து
விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழி
கிறேன் :

“மானியக் கோரிக்கை எண். 32—பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்
பினர், மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினர் முதலியோர் நலன்
என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 28,46,79,000
இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

டாக்டர் எஸ். சுந்தரராஜ் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்
அவர்களே, இராமநாதபுரம் மாவட்டம் பரமக்குடியில் பிற
பட்டோர் நல மாணவிகள் விடுதி ஆரம்பிக்க வேண்டிய அவசியம்
குறித்து விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை
மொழிகிறேன் :

“மானியக் கோரிக்கை எண். 32—பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்
பினர், மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினர் முதலியோர் நலன்
என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 28,46,79,000
இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

[1990 ஏப்ரல் 10]

திரு. எஸ். எஸ். ராமசுப்பு : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆலங்குளத்தில் பிற்படுத்தப்பட்ட மாணவர்களுக்கு அரசு விடுதி ஒன்று கட்டுவது சம்பந்தமாக விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“மானியக் கோரிக்கை எண். 32—பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினர், மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினர் முதலியோர் நலன் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 28,46,79,000 இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மானியக் கோரிக்கையும் வெட்டுத் தீர்மானங்களும் பேரவைமுன் விவாதத்திற்கு வைக்கப் பெறுகின்றன. மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் முன்னுரையாக ஏதாவது கூற விரும்பினால் கூறலாம்.

10-20 மணி

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பிற்படுத்தப்பட்டோர் மற்றும் மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்டோர் நலத் துறைக்கான மானியக் கோரிக்கை* அவையில் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இதை நான் படித்ததாக அவையினர் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதன்மீது எழுகின்ற கருத்துக்களின் அடிப்படையில் நிறைவாக, மனநிறைவாகக் கூட என்னுடைய கருத்துக்களை வழங்குவேன் என்று கூறி அமைகிறேன்.

* திரு. கோ. மாதப்பன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்று நடைபெறும் பிற்பட்டோர் மற்றும் மிகவும் பிற்பட்டோர் நல மானியக் கோரிக்கைமீது என்னுடைய கருத்துகளைச் சொல்ல முன்வருகிறேன்.

* 132—155 ஆம் பக்கங்களில் ஜெணப்பாக அச்சிடப் பெற்றுள்ளது.

1990 ஏப்ரல் 10]

[திரு. கொ. மாதப்பன்]

பிற்பட்டேருக்காக எத்தனை சலுகைகளை நீங்கள் அறிவித்தாலும், முதலிலே அந்த பிற்படுத்தப்பட்ட மக்கள் தொகை என்ன, அவர்களுடைய பொருளாதார நிலை என்ன என்று இன்றுவரை நீங்கள் கணக்கு எடுத்தது உண்டா என்றால் இல்லை. சென்சஸ் கணக்கு துல்லியமான முறையிலே இல்லாமல் அரசு அறிவிக்கின்ற சலுகைகள், யாருக்கு அந்தச் சலுகைகள் போய் சேரும் என்பதை அரசு எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். பிற்பட்ட மற்றும் மிகவும் பிற்பட்ட வகுப்பினருக்கு, பொறியியல் கல்லூரி, கால்நடைக்கல்லூரி, மருத்துவக்கல்லூரி, கலைக்கல்லூரி போன்றவற்றில் படிக்கும் மாணவர்களுக்கு, அவர்களுடைய பெற்றோர்களின் வருமானத்தை கணக்கு எடுக்காமலேயே அனைத்து உதவிகளையும் அரசு வழங்க வேண்டும். பிற்பட்ட மற்றும் மிகவும் பிற்பட்ட வகுப்பினர், சிவில் சர்வீஸ் எக்ஸாமினேசன் எழுதுவதற்கு மாவட்டங்கள்தோறும் மையம் அமைத்து சிறந்த பயிற்சி அளிக்க வேண்டும். ஐந்தாம் வயதிலிருந்து 16 வயது வரையில், மிகவும் பிற்பட்ட குழந்தைகள், சீர்மரபினர் கட்டாயக் கல்வி பெற அனைத்து வழிவகைகளையும் அரசு செய்ய முன்வரவேண்டும். மாணவர் இல்லங்கள் இன்னும் அதிகமாகத் துவக்கப்பட வேண்டும். கட்டாயக் கல்வி முறையை இவர்களுக்கு கொண்டுவர வேண்டும். தமிழக அரசுக்கு அதிகமான வருமானத்தைக் கொடுப்பவர்கள் மிகவும் பிற்பட்ட வகுப்பினர் என்று சொல்வது மிகவும் பொருத்தம். விவசாயம், மற்றும் ஏனைய தொழில்கள் செய்து வரும் இவர்களால் அரசுக்கு பெரும் வருவாய் வருகிறது. எல்லாத் துறைகளிலும் இவர்கள் அரசுக்கு வருமானத்தைத் தேடித்தருகின்றனர். இப்படி இருக்கும் வண்ணத்தில், அரசு இவ்வின மக்களுக்கு பாரபட்சம் காட்டிக் கொண்டிருக்கிறது. புரட்சித் தலைவர் காலத்தில் இவ்வின மக்களுடைய சென்சஸ் எடுத்து அவர்களுக்குப் பல சலுகைகளை அளிக்க புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் திட்டமிட்டிருந்தார். மிகுந்த முயற்சியுடன் சென்சஸ் எடுக்கும் நேரத்தில் பிற்பட்ட மற்றும் மிகவும் பிற்பட்ட வகுப்பினருக்கு நன்மை பயக்கும் விதத்தில் நல்ல திட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்துகின்ற நேரத்தில், புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் மரணம் அடைந்து விட்டார். அவருடைய மரணம் இவ்வின மக்களின் நல்வாழ்வைப் பறித்துவிட்டது. அரசு வருவாயில், மக்களின் உழைப்பு மிகவும் முக்கியமானதாகும் என்று சொல்வது மிகையாகாது. இவ்வின மக்களுக்கு, அரசு வேலைகளில், கல்லூரிகளில், பள்ளி போன்ற துறைகளில் சிறந்த முறையில் இடம் ஒதுக்கீடு செய்ய வேண்டும். புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். காலத்தில் மிகவும் போற்றத்தக்க வகையில் நல்ல திட்டங்களை கொண்டு வந்தார். எனவே, இந்த அரசு பிற்பட்ட மற்றும் மிகவும் பிற்பட்ட மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு, கல்வி மற்றும் பல துறைகளில் வளர்ச்சி அடைவதற்கு முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. கோ. மாதப்பன்] [1990 ஏப்ரல் 10]

பிற்பட்ட மற்றும் மிகவும் பிற்பட்ட இனத்தினர் இன்னும் தாழ்ந்த நிலையிலே உள்ளார்கள் என்பதை அரசுக்கு எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். இட ஒதுக்கீட்டில் இவர்களுக்கு முன்னுரிமை வழங்க வேண்டும். தமிழகத்திலே இவ்வின மக்கள் அதிகமாக வாழ்ந்து வருகிற காரணத்தால் மக்களுக்குக் கூடுதல் நிதியுதவி வழங்கி மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்த இவ்வரசு முன்வர வேண்டும். பிற்பட்ட வகுப்பைச் சார்ந்த மக்கள் கர்நாடகம், ஆந்திரம் போன்ற மாநிலங்களில் கொத்தடிமைகளாக வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக, தர்மபுரி மாவட்டத்திலேயிருந்து கொண்டு செல்லப்பட்ட மக்களை அரசு மீட்க வேண்டும். அதே நேரத்திலே, விறகு வெட்டி வாழ்ந்து வரும், கூலி வேலை செய்துவரும் மற்ற சமுதாயமும் இந்த சமுதாய மக்களுடைய வாழ்க்கைத்தரம் உயர அரசு தனி கவனம் செலுத்தியும் மாவட்டத்திற்கு கூடுதல் நிதியுதவி அளித்து இவ்வின மக்களுக்கு வாழ்வளிக்க அரசு முன்வரவேண்டும். பிற்பட்ட மக்கள் சிவில் சர்வீஸ் எக்சாமினேஷன் எழுத இதுவரையில் சென்னை மற்றும் திருச்சியிலே அதற்கு பயிற்சி அளிக்கப்பட்டது. இதனால் மற்ற மாவட்டங்களிலும் உள்ள மாணவர்கள் வந்து படிக்க முடியாத சூழ்நிலை இருக்கிறது. இவர்களுக்கு வசதியில்லாத காரணத்தால் அவர்களால் வந்து படிக்க முடியவில்லை. எனவே மாவட்டங்கள்தோறும் இந்தப் பயிற்சி மையம் அமைத்து அவர்களை ஊக்குவிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தமிழ்நாட்டிலே 2 ஏக்கருக்குக் குறையாத சாகுபடி நிலம் உள்ளவர்களுக்கு, எவ்வளவு பேர் இவ்வின மக்கள் உள்ளனர் என்று கணக்கெடுத்து அப்படி கணக்கெடுத்ததிலிருந்து நீங்கள் அவர்களுடைய நிலையைப் பார்த்தால், எவ்வளவு பேர் தாழ்ந்த நிலையிலே இருக்கிறார்கள் என்ற உண்மை நிலை புரியும்.

ஏற்கெனவே உள்ள மாணவ விடுதிகள் சீர்கெட்ட நிலையிலே உள்ளன. அவைகளை சரிபார்த்து, சீர்செய்யப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, சீர்மரபினருக்காக, மானியத்தோடு 30 கிணறுகள் வெட்டவேண்டுமென்று அரசு அறிவித்திருந்தாலும், இன்னும் கூடுதலாக அவர்களுக்கு மானியம் வழங்கி அவர்கள் கிணறு வெட்டிக்கொள்வதற்கு உதவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, எனக்கு வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றிகூறி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

1990 ஏப்ரல் 10]

10-25 மணி

* திரு. ஏ. ஜி. சுப்பத் : மாண்புமிகு மன்றத்தின் தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் இந்த அவையிலே வைக்கப்பட்டிருக்கிற மானியக் கோரிக்கையான பிற்பட்டோர் நலன் மிகவும் பிற்பட்டோர் நலன், சீர் மரபினர் ஆகியோர் நலன் என்பதன் கீழ் பேசக் கிடைத்த வாய்ப்பினை உள்படியே நான் என்னுடைய கடமையாகக் கருதுகிறேன்.

நான் மிகவும் பின்தங்கிய சமுதாயத்தில் பிறந்தவன் என்ற அடிப்படையில் என்னுடைய உணர்வினை இந்த அவையிலே வைப்பதை என்னுடைய கடமையாகவே நான் கருதுகிறேன். அதிலும் சிறப்பாக; இந்த மானியக் கோரிக்கையினை வைத்து இருக்கின்ற தமிழக முதல்வர் தானைத் தலைவர் கலைஞர் அவர்கள் மிகவும் பின்தங்கிய சமுதாயத்தில் பிறந்து இந்தச் சமுதாயத்தினுடைய வளர்ச்சிக்காக இரவு பகல் பாராது அவருடைய உழைப்பு, அவருடைய திறமை, அவருடைய அனுபவம் எல்லாம் இந்தத் துறைக்குக் கிடைத்திருக்கிறது என்ற நிலையைப் பார்க்கிற நேரத்தில் இந்தப் பின்தங்கிய சமுதாயத்திற்கு அவருடைய திறமையும் அனுபவமும் ஒரு காவல் அரணாக இருப்பதைப் பார்த்து நான் முதலமைச்சர் அவர்களை மனதாரப் பாராட்டுகிறேன்.

அதேபோன்று இன்றைக்கு அவர்கள் நிதி ஒதுக்கீடு செய்து இருக்கிறார்கள். 1969-ஆம் ஆண்டு இந்தத் துறைக்கென்று 1 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டது. அதற்குப் பிறகு 1989ஆம் ஆண்டு இந்தத் துறைக்கு சற்றொப்ப 19 கோடி ரூபாயை தானைத் தலைவர் கலைஞர் அவர்கள் ஒதுக்கினார்கள். அவ்வாறு ஒதுக்குகின்ற நேரத்திலேயே குறிப்பிட்டார்கள். அடுத்த ஆண்டு நான் அதிகமாக நிதி ஒதுக்கீட்டினைச் செய்து தருகிறேன் என்று சென்ற ஆண்டு இந்த அவையிலே தெரிவித்தார்கள். நான் முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த நிதி ஆண்டில் பின்தங்கியோர், மிகவும் பின்தங்கியோர் முன்னேற்றத்திற்காகவும், சிறுபான்மையினர் முன்னேற்றத்திற்காகவும் ஒரு 30 கோடி ரூபாயை ஒதுக்கியிருக்கிறீர்கள் என்பதைப் பார்க்கிற நேரத்தில் என்னுடைய நன்றியுணர்வை நான் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

என்னுடைய பாராட்டுதலைத் தெரிவிக்கின்ற அதே நேரத்தில் ஒரு வேண்டுகோளையும் தலைவர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருவது என்னுடைய கடமை என்று நான் கருதுகிறேன். இன்றைய மக்கள் தொகைக் கணக்கெடுப்பின்படி பார்த்தால் பின்தங்கியோர், மிகவும் பின்தங்கியோர், சீர் மரபினர், சிறுபான்மையோர் ஆகிய இவர்கள் அனைவரையும் கூட்டிப்பார்த்தால் மொத்த மக்கள் தொகையில் மூன்றில் இரண்டு

[திரு. ஏ.ஜி. சம்பத்]

[1990 ஏப்ரல் 10]

பங்கு பேர் வருகிறார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற தொகை 30 கோடி ரூபாய்தான் என்று சொல்லி ஒதுக்கியிருக்கிறீர்கள். தயவு செய்து இனி வரும் ஆண்டிலாவது இந்த துறைக்கென 100 கோடி ரூபாய் அல்லது 150 கோடி ரூபாயாவது ஒதுக்கித் தரவேண்டும் என்று என்னுடைய பணிவான் வேண்டு கோளை வைக்க நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து இந்தத் துறையிலே உள்ள இட ஒதுக்கீட்டைப் பற்றிப் பேசுவது என்னுடைய கடமை என்று நான் கருதுகிறேன். எனக்கு முன்னால் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. மாதப்பன் அவர்கள் ஒன்றைக் குறிப்பிட்டார்கள். அ.இ.அ.தி.மு.க. ஆட்சிக் காலத்தில் இங்கே இட ஒதுக்கீடு பற்றிச் சிந்தித்தார்கள், செயல்பட்டார்கள் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். நான் பணிவன் போடு அவர்களுக்கும், அவர்கள் சார்பிலே இந்த அவைக்கும் ஒன்றைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இட ஒதுக்கீட்டுப் பிரச்சினை புயல் வேகத்தில் ஒரு போராட்டமாக உருவாகிய நேரத்தில் அ.இ.அ.தி.மு.க. ஆட்சிக்காலத்தில் போராட்டம் நடத்தியவர்களை அழைத்துப் பேசியதே கிடையாது. அதற்குப் பிறகு வந்த கவர்னர் ஆட்சியிலும் அவர்களை அழைத்து ஏன் என்று கூடக் கேட்கவில்லை. ஆனால் எங்களுடைய தானைத் தலைவர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் ஆட்சிப் பீடம் ஏறி 100 நாட்கள் கூட ஆகவில்லை; அதற்குள்ளாக இந்த இட ஒதுக்கீட்டு முறையை மிக அற்புதமாகப் பிரித்துக்கொடுத்தார்கள். அதாவது 50 சதவீதத்தை 20 என்றும் 30 என்றும் மிக அற்புதமாகப் பிரித்துக்கொடுத்தார்கள். அந்தப் பயனை இன்றைக்கு பின்தங்கிய சமுதாயத்தில் இருக்கின்ற நாங்கள் எல்லாம் அனுபவித்துக்கொண்டு இருக்கிறோம். அப்படி இருக்க மாறாகப் பேசுவதைத் தயவுசெய்து மாற்றுக் கட்சி தோழர்கள் தவிர்க்கவேண்டுமென்று இந்த அவையிலே நான் என்னுடைய பணிவான் வேண்டுகோளைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

10-30 மணி

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அவர் பக்குவமாகத் தானே சொன்னார்.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : பக்குவமாகச் சொல்கிறார், அழைத்துப் பேசவில்லை என்று குற்றச்சாட்டாகச் சொல்கிறார். அழைத்துப் பேசியிருக்கிறோம்; எல்லோரையும் அழைத்துப் பேசி இருக்கிறோம்.

திரு. ஏ. ஜி. சம்பத் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தலைவர் கலைஞர் அவர்கள் சென்ற முறையே சொன்னார்கள், கல்கி அவர்கள் சொன்னதாக சொன்னார்கள்.

1990 ஏப்ரல் 10]

[திரு. ஏ. ஜி. சம்பத்]

ஏதாவது ஒரு காரியம் உருப்படக்கூடாது என்று நினைத்தால் ஒரு கமிட்டியை போடு, இல்லை கல்லைத் தூக்கிப் போடு என்று. அந்த அடிப்படையில்தான் ஒரு கமிட்டி போட்டு முன்னாள் முதலமைச்சர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் தினந்தோறும் ஒரு சங்கம், தினந்தோறும் ஒருவரை வர வைக்க வேண்டியது, போராடுகின்ற அந்தச் சங்கத்தை கூப்பிடுவது கிடையாது. ஆனால் ஏதாவது ஒரு சங்கத்தை 200-க்கு மேற்பட்ட சங்கங்களை எல்லாம் அழைத்து அவர்களுடைய வேண்டுகோள்களை எல்லாம் கேட்டு, உங்கள் ஜனத்தொகை என்ன

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, யார் செய்தார், யார் செய்யவில்லை என்ற விவாதத்தை விட்டு விட்டு, என்ன செய்யவேண்டும் என்ற கருத்துக்களை வழங்குவது பொருத்தமானதாக இருக்கும்.

திரு. ஏ. ஜி. சம்பத் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, எனவே அந்த அடிப்படையில் கலைஞர் அவர்களுடைய அறிவுரையை ஏற்று என் பணியைத் தொடர்ந்து செய்ய நான் முன்வருகிறேன். கலைஞர் அவர்கள் இன்றைக்கு அறிவித்து இருக்கிற அந்த 20 சதவீத இட ஒதுக்கீடு மூலமாக இன்றைக்கு மிகவும் பின் தங்கியிருக்கின்ற சமுதாயம், சீர்மரபினர் ஆகியோருக்கு நல்ல பல சலுகைகள் எல்லாம் கிடைத்து இருப்பதை நான் உணர்கிறேன். மருத்துவக் கல்லூரி அட்மிஷனில் மட்டும் 1989 ஆம் ஆண்டு மிகவும் பின் தங்கிய சமுதாயம் சீர்மரபினருக்கு 68 இடங்கள் தான் கிடைத்தது. ஆனால் கலைஞர் அவர்கள் அறிவித்த 20 சதவீத இட ஒதுக்கீட்டுக்குப் பிறகு இன்றைக்கு 3 மடங்கு உயர்ந்துள்ளது. சலுகைகளைப் பெற்று மிகவும் பின்தங்கிய வகுப்பினருக்கு நாங்கள் எல்லாம் 3 மடங்காக 187 இடங்கள் கிடைத்து இருக்கின்றன என்பதைப் பார்த்து கலைஞர் அவர்களுக்கு நான் நன்றி விசுவாசத்தோடு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அதிலும் குறிப்பாக நான் பிறந்து இருக்கின்ற வன்னிய சமுதாயத்திற்கு 1988 ஆம் ஆண்டில் 26 இடங்கள் தான் மருத்துவக் கல்லூரியில் கிடைத்தது. ஆனால் கலைஞர் அவர்கள் அறிவித்த 20 சதவீத இட ஒதுக்கீட்டிற்குப் பிறகு இன்றைக்கு மருத்துவக் கல்லூரியில் 75 இடங்கள் கிடைத்து இருக்கின்றன என்பதைப் பார்த்து நான் உள்ளபடியே பூரிப்பு அடைகிறேன். அதேபோல் பெற்றியியல் கல்லூரியில் மிகவும் பின் தங்கிய வகுப்பினர், சீர்மரபினருக்கு 1988 ஆம் ஆண்டு 354 இடங்கள் தான் கிடைத்தது. ஆனால் கலைஞர் அவர்கள் அறிவித்த இட ஒதுக்கீட்டிற்குப் பிறகு 1989 ஆம் ஆண்டு 685 இடங்கள், 2 மடங்கு கூடியிருக்கிறது. அதிலும் குறிப்பாக வன்னிய சமுதாயத்திற்கு கலைஞர் அவர்கள் அறிவிப்பதற்கு முன்பாக பொறியியல் கல்லூரியில் 109 இடங்கள்

[திரு. ஏ. ஜி. சம்பத்]

[1990 ஏப்ரல் 10]

தான் கிடைத்தன. கலைஞர் அவர்கள் அறிவித்த 20 சதவீத இட ஒதுக்கீட்டிற்குப் பிறகு அந்த எண்ணிக்கை 3 மடங்கு உயர்ந்து 292 இடங்கள் கிடைத்து இருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கின்ற நேரத்தில், கலைஞர் அவர்களே, உங்களுடைய முயற்சி வீண் போகவில்லை என்பதைப் பார்த்து நான் பெருமைப்படுகிறேன். பூரிப்படைகிறேன். அதேபோல் இந்த மன்றத்தில் சென்ற ஆண்டு.....(மனியடிக்கப்பட்டது)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : 2 மணித்துளிகளுக்குள் முடித்துக்கொள்ளவேண்டும்.

திரு. ஏ. ஜி. சம்பத் : தலைவர் அவர்களே, கொஞ்சம் நீட்டித்துத் தருமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன். சென்ற ஆண்டு தலைவர் அவர்கள் சொன்னார்கள், மாண்புமிகு திரு. பூவராகன் அவர்கள் எழுப்பிய கேள்வியை மையமாக வைத்து, அந்தக் கேள்வியினை துணைக் கொண்டு இந்த நாட்டுக்கு ஒன்றை அறிவித்தார்கள். இன்றைக்கு மிகவும் பின் தங்கிய சமுதாயத் திற்கு ஒரு மாங்கனியைக் கொடுத்து இருக்கிறேன், அந்த மாங்கனியை சுவைத்துப் பாருங்கள், அது புளிக்கிறதா, அல்லது இனிக்கிறதா என்ற பரிசோதனைக்குப் பிறகு ஒரு முடிவு எடுப்போம் என்று திரு. பூவராகன் அவர்களுக்குப் பதில் அளிப்பது போல் இந்த நாட்டுக்கு ஒன்றை அறிவித்தார்கள். நான் இன்றைய தினம் இருக்கின்ற முதலமைச்சர் கலைஞர் அவர்களுக்கு தெரிவித்துக் கொள்ளுவது எல்லாம், தலைவர் அவர்களே, நீங்கள் கொடுத்த அந்த மாங்கனி இனிக்கிறது; இனிக்கிறது; இனிக்கிறது; என்று இந்த அவையில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். வேண்டுமானால் இந்த அவையின் மூலமாக இந்த உலகத்தில் வாழ்கின்ற பின் தங்கிய சமுதாயத்தினருக்கு சொல்லிக்கொள்கிறேன், கலைஞர் அவர்களை விட்பால் இந்தப் பின் தங்கிய சமுதாயத்திற்கு வேறு நாதி கிடையாது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

10-35 மணி

அதேபோல் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. லத்தீப் அவர்கள் பேசுகின்ற நேரத்தில் கலைஞர் அவர்கள் ஒன்றைச் சொன்னார்கள். 1969-70 ஆம் ஆண்டில் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. லத்தீப் அவருடைய சமுதாயத்தில் உருது பேசுகின்ற முஸ்லீம் தோழர்களை மிகவும் பின் தங்கிய சமுதாயத்தில் சேர்க்கின்ற நேரத்தில், அன்று ஆட்சிப் பொறுப்பிலே இருந்த அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள், சட்டம் இடம் தரவில்லை என்று. எனவே சேர்த்துக் கொள்ள இயலாது என்ற முடிவை அறிவித்த சூழ்நிலையில் கலைஞர் அவர்கள் எழுந்து லத்தீப் அவர்களுடைய

1990 ஏப்ரல் 10]

[திரு. ஏ. ஜி. சம்பத்]

உணர்வை மதித்து, லத்தீப் அவர்களுடைய உணர்வை மதிக்க வேண்டுமென்ற அடிப்படையிலே, சட்டத்திலே இடம் இல்லையென்றாலும் என் இதயத்திலே இடம் இருக்கிறது, லத்தீப் அவர்களே, உருது பேசுகின்ற அந்த முஸ்லீம் மக்களையும் நான் பின்தங்கிய மக்கள் சமுதாயத்திலே சேர்த்துக்கொள்கிறேன் என்று அறிவித்ததாகச் சொன்னார்கள். நான் தலைவர் அவர்களிடத்திலே கேட்டுக்கொள்வதெல்லாம், தலைவர் அவர்களே, சட்டத்தில் இடம் இல்லை, எங்களுக்கும் தெரியும்; அப்படிப்பட்ட பிரச்சினை எழுந்தால் பல சங்கடங்கள் எழும், அது எங்களுக்குத் தெரியும். ஆனால் உங்கள் இதயத்திலே எங்களுக்கு இடம் இருக்கிறது. இன்னும் கொஞ்சம் சேர்த்து இடம் தாருங்கள் என்று மிகவும் தாழ்மையோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். இன்றைய தினம் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் மிகவும் பின்தங்கிய இந்த சமுதாயத்திற்காக தனியாக ஒரு இயக்கத்தை ஆரம்பித்து இருக்கின்றார்கள். (குறுக்கீடு) கொஞ்சம் முக்கியமான பாயின்ட், தயவுசெய்து 'அலவ்' பண்ணுங்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இப்படி ஒவ்வொருவரும் நேரத்தை நீட்டித்துக்கொண்டு போவது என்றால், மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் பதில் சொல்வதற்கு ரொம்ப நேரம் ஆகும். அதனால் சீக்கிரம் முடித்துக்கொள்ளுங்கள்.

திரு. ஏ. ஜி. சம்பத் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சீக்கிரம் முடித்து விடுகிறேன். இன்றைக்கு தனியாக ஒரு இயக்கத்தை ஆரம்பித்து இருக்கின்றார்கள். அவர்களுடைய நடவடிக்கை குறித்து என்னால் பாராட்டாமல் இருக்கமுடியவில்லை. ஆனால் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களே, உங்களுடைய நடவடிக்கை, இன்றைக்கு மாநிலத்திலே ஒரு இடத்தில் ஒரு இயக்கத்தை ஆரம்பித்து இருக்கின்றீர்கள். அந்த இயக்கத்தினுடைய விழுதுகள் மாவட்டங்கள் தோறும் ஒன்றியந்தோறும் வேர்விட்டு பரவவேண்டுமென்பதை தயவுசெய்து எங்களுடைய கோரிக்கையை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏனென்றால், இன்றைக்கு கலைஞர் அவர்கள் பல சலுகைகளை அள்ளி அள்ளி கொடுத்து இருக்கின்றார்கள். அந்தச் சலுகைகளெல்லாம் கிராமப்புறத்திலே இருக்கின்ற மிகவும் பின்தங்கிய சமுதாயத்திற்கு, சீர்மரபினருக்கு போய் சேரவேண்டுமென்றால் இப்படிப்பட்ட நிர்வாகம் அவசியம் தேவை. ஒன்றிய அளவில் அந்தத் தனி இயக்கம் தொடர்ந்து நடைபெறவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்றைக்கு கலைஞர் அவர்கள் பட்டப்படிப்பு, வரை இலவசம் என்று அறிவித்து இருக்கின்றார்கள். அதேபோன்று 50 மாணவ விடுதிகளை, பி.சி. வகுப்பினருக்கு கட்டித் தர தலைவர் அவர்கள் முன் வந்திருக்கின்றார்கள். அதற்காக 4 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கி இருக்கிறார்கள். அதேபோன்று பல

[திரு. ஏ. ஜி. சம்பத்]

[1990 ஏப்ரல் 10]

விதமான திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படவிருக்கின்றன. ஐ.ஏ.எஸ். பரிட்சைக்கு என்று கோச்சிங் கேம்ப் என்று வைத்திருக்கிறார்கள். மற்ற எதற்கும் இப்படி வைத்து கிடையாது. ஆனால் இன்றைக்கு கலைஞர் அவர்கள் பேங்க் எக்சாமினேஷன், ரயில்வே சர்வீஸ் கமிஷன், தமிழ்நாடு அரசு பணி தேர்வு போன்றவற்றுக்கெல்லாம் சிறப்புப் பயிற்சி என்று அறிவித்து இருக்கின்றார்கள்.

வீட்டுமனைப்பட்டாவிதற்காக ஒரு கோடி ரூபாய் ஒதுக்கி இருக்கிறார்கள். கல்விக்காக பல உதவிகள், பல ஊக்கப் பரிசுகள் போன்றவைகளையெல்லாம் இன்றைக்கு அறிவித்து இருக்கின்றார்கள். பாடப் புத்தகங்கள் எல்லாம் இலவசமாக அளிக்கப்படும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். சீருடைகள் எல்லாம் வழங்கப்படுவதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். எனவே நான் இந்த மாமன்றத்திலே, மிகவும் பின்தங்கிய சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவன் என்கிற அடிப்படையிலே, கலைஞர் அவர்களை நான் பாராட்டுகிறேன்.

அதோடு மட்டுமல்லாமல், நான் கலைஞர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்வதெல்லாம், தலைவர் அவர்களே, நுழைவுத் தேர்வு என்பதை தயவுசெய்து எடுத்துவிடுங்கள். இன்றைக்கு நுழைவுத் தேர்வுக்கு நீங்கள் ஒரு கோச்சிங் கேம்ப் என்று அமைத்திருப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறீர்கள். என்னுடைய தனிப்பட்ட கருத்து, அந்த நுழைவுத் தேர்வு என்பதை தயவு செய்து நீக்கி விடுங்கள். கிராமத்திலேயிருந்து வருகின்ற மாணவர்கள் இன்றைக்கு நுழைவுத் தேர்விலே தேர்ச்சி பெறுவது கடினமாக இருக்கிறது. எனவே தயவுசெய்து அதை நீக்கி விடுங்கள் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதோடு மட்டுமல்லாமல், தலைவர் அவர்களே, இன்றைக்கு எவ்வளவோ சங்கடத்திற்குப் பிறகு, எவ்வளவோ சிரமங்களுக்குப் பிறகு நீங்கள் 20 விழுக்காடு கொடுத்தீர்கள். ஆனால் இன்றைக்கு அதை நடைமுறைப்படுத்துவதிலே சில சிக்கல்கள் எழுந்துள்ளதாக எனக்குச் சில செய்திகள் கிடைத்து இருக்கின்றன. அந்தச் செய்திகளை உங்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவருவது என்னுடைய கடமை.

வேட்டுவ கவுண்டர் என்பது எம்.பி.சி.யிலே சேர்த்து இருக்கின்ற ஒரு இனம். வேட்டுவ கவுண்டர் என்ற அந்த இனத்தை வைத்துக்கொண்டு கவுண்டர் என்ற பட்டயங்கள் கொண்ட சில இனத்தார், வேட்டுவ கவுண்டர் என்ற சான்றிதழ் வாங்கி அந்த எம்.பி.சி.யிலே நுழைப்புப் பரீட்சைகின்றார்கள். அப்படிப்பட்ட சில காரியங்களெல்லாம் "நடைபெறுவதாக ஒரு தகவல் வந்திருக்கிறது. அதேபோன்று தெரட்டிய நாயக்கன் என்பது எம்.பி.சி.யிலே நீங்கள் சேர்த்திருக்கிறீர்கள் ஆனால் தொளுவ நாயக்கன் என்பது பி.சி. அந்தத் தொளுவ நாயக்கன் பிரிவினர்

1990 ஏப்ரல் 10] [திரு. ஏ. ஜி. சம்பத்]

சிலர் தொட்டிய நாயக்கன் வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று சர்ட்டிபிகேட் வாங்குவதாகவும் சில தகவல்கள் வந்திருக்கின்றன. அதேபோன்று சீர்மரபினர் இனத்தவர்கள், பிரமலைக் கள்ளர் என்பவரை எம்.பி.சி.யிலே நீங்கள் சேர்த்திருக்கிறீர்கள். ஆனால் பி.சி.யிலே இருக்கின்ற மற்ற கள்ளர் இனத்தாரும் அதைப் பயன்படுத்தி, பொய் சர்ட்டிபிகேட் வாங்குவதாக ஒரு தகவல் வந்திருக்கிறது. எனவே தயவுசெய்து, கலைஞர் அவர்களே, உங்களுடைய குறி, எந்த எண்ணத்தோடு நீங்கள் எங்களுக்கெல்லாம் வாரி வழங்கினீர்களோ அது கொஞ்சம்

10-40 மணி

கூட எங்களுக்குக் குறையாமல் பார்த்துக்கொண்டால் உங்களுடைய நடவடிக்கைகள் பலனளிக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இதுபோல, போலி சான்றிதழ்கள் வழங்குவதில் கடுமையான நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: 15 மணித்துளிகள் பேசியிருக்கிறீர்கள். விரைவில் முடித்துக் கொள்ளுங்கள்.

திரு. ஏ. ஜி. சம்பத்: இன்றையதினம் எம்ப்ளாய்மென்ட் எக்ச்சேஞ்சில் இன்டர்வியூ கார்டு வருவதாக வைத்துக்கொண்டால் அது ரோஸ்டர் முறையில் தான் கொடுக்கப்படுகிறது. அது கூடாது. தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயமும், வன்னிய சமுதாயமும் நிரம்ப இருக்கின்றார்கள். அங்கே அனைவருக்கும் வேலைவாய்ப்புக்கான கார்டை அனுப்புவதை விட்டு விட்டு, இன்டர்வியூ கார்டு வருவதற்குக் கூட கம்யூனல் ரொட்டேஷன் முறை தேவைதானா என்பதைச் சிந்திக்கவேண்டுமென்று கேட்டு, அதைத் தவிர்க்க வேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்பாயின்ட்மென்ட் வரும்போது ரோஸ்டர் முறை தேவை. ஆனால் இன்டர்வியூ முறைக்குக் கூட தேவையா? (மனியடிக்கப் பெற்றது) பிறகு 20 சதவீத இட ஒதுக்கீடு வழங்கப்பட்டு இருக்கிறது. அதன்படி பார்த்தால் 10 பேர் வேலைக்குப் போனால் 2 இடங்கள் கிடைக்கவேண்டும். 20 பேர் போனால் 4 இடங்கள் கிடைக்க வேண்டும். ஆனால் அதற்கு மாறாக 10க்கு ஒன்று, 20க்கு 2 என்ற வீதத்தில் வேலை கிடைக்கிறது. அல்லது 20க்கு 3 என்ற வீதத்தில்தான் கிடைக்கிறது. இதைத் தவிர்க்க வேண்டுமென்று நாங்கள் எல்லாம் விரும்புகிறோம். உங்களை மன்றாடிக் கேட்டுக் கொள்கிறோம். கம்யூனல் ரொட்டேஷன் முறையில் முதலில் இருப்பது ஓ. சி. அதை தயவு செய்து மாற்றுங்கள். முதலில் எஸ். சி.யை ஸ்டாபிங்கன். நாங்கள் எல்லாம் நொண்டிக்குதிரைகள். கலைஞர் அவர்கள் கொடுத்திருக்கிற கைத்துடியை உன் ன்றி உன் னறித்தான் நடக்கவேண்டும். ஓ. சி. முதலில் தேவைதானா என்பதை சிந்திக்கவேண்டும். முதலில் எஸ். சி.,

[திரு. ஏ. ஜி. சம்பத்]

[1990 ஏப்ரல் 10]

எஸ்.டி., இரண்டாவதாக எம்.பி.சி./டி.என்.டி., மூன்றாவதாக பி.சி. நான்காவதாக ஓ.சி., ஐந்தாவதாக மறுபடியும் எஸ்.சி./எஸ்.டி., பிறகு ஆறாவதாக எம்.பி.சி./டி.என்.டி., ஏழாவது பி.சி., எட்டாவது ஓ.சி., ஒன்பதாவது பி.சி., கடைசியாக பத்தாவது ஓ.சி. என்று வந்தால் அனைவருக்கும் நல்ல பாதுகாப்பும், வேண்டிய தேவையெல்லாம் கிடைக்கும் என்பதை இந்த மாமன்றத்தில் வைப்பது எனது கடமையாகக் கருதி, என்னைப் பேசுவதற்கு அழைத்த தங்களுக்கும், பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்த டாக்டர் கலைஞர் அவர்களுக்கும் நன்றி தெரிவித்து அமைகிறேன்.

*திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்ட பிற்படுத்தப்பட்டோர் மற்றும் மிகப் பிற்படுத்தப்பட்டோர் நலத்துறை மானியக் கோரிக்கையின் மீது ஒருசில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இங்கே போட்டிருக்கிற திட்டங்கள் உண்மையிலேயே அவர்களுக்கு நல்ல திட்டங்கள்தான். 50 சதவீத ஒதுக்கீடு என்ற அடிப்படையில் பார்த்தால், பிற்படுத்தப்பட்டவர்கள், மிகப் பிற்படுத்தப்பட்டவர்கள், சீர் மரபினர், இப்படி வருகிற போது அவர்களுக்கு சென்ற ஆண்டைக் காட்டிலும் இப்போது கல்லூரிகளிலும், என்ஜினியரிங், மெடிக்கல் கல்லூரிகளில் நிறைய அளவில் சேருவதற்கு நல்ல வாய்ப்பு இருக்கிறது என்பதை நான் மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதற்காக பாராட்டுகிறேன்.

ஹாஸ்டல்கள் கட்டுவது என்று எடுத்துக் கொண்டால் சென்ற வருஷம் 26 ஹாஸ்டல்கள் கட்டுவதற்கு சொல்லி யிருந்தார்கள். இந்த ஆண்டு 50 ஹாஸ்டல்கள் கட்ட வழிவகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. நான்கு கோடி ரூபாய் செலவில் 40 ஹாஸ்டல்கள் கட்ட திட்டமிடப்பட்டுள்ளதாக தெரிவிக்கப் பட்டுள்ளது. அதைக் கட்டும்போது பொதுப்பணித்துறையினரிடம் சொல்லி, நல்ல கெட்டியான கட்டிடங்களாகக் கட்டவேண்டுமென்று நான் உங்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதோடு இன்னொன்று. 60,833 பேர் பயன் அடையக் கூடிய வகையில் பட்டயப்படிப்பு வரையில் இலவசக் கல்வி கொடுக்கப்படும் என்று அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 60,833 பேர் மட்டும் இருக்கக்கூடாது. வரக் கூடிய ஆண்டுகளில் ஒரு லட்சம், இரண்டு லட்சம் குழந்தைகள் படிக்கக்கூடிய வாய்ப்பு பெறக்கூடிய வகையில் அவர்களுக்கு பட்டயப் படிப்புக்கான வழிவகைகளைச் செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1990 ஏப்ரல் 10] [திருமதி ஏ.எஸ். பொன்னம்மாள்]

அதுமட்டுமல்லாமல், சுயவேலைவாய்ப்பு இருக்கிறதே, அதற்கு 20 சதவீத மானியம் கொடுக்கிறோம். ஆனால் பாங்குக்குப் பணம் வாங்கப் போனால் அவர்களுக்குக் கஷ்டம் ஏற்படுகிறது. பாங்கில் பணம் வாங்கிக் கொண்டு சுய வேலைவாய்ப்பு ஏற்படுத்திக் கொள்ளலாம் என்று சொல்லியிருக்கிறோம். ஏனோ தெரியவில்லை. பேங்க் அதிகாரிகள் மனம் இன்னும் இளகவில்லை. ஏழைகள் அப்ளிகேஷன் எடுத்துக்கொண்டு பாங்குக்குப் போனால் அதை அப்படியே துர்க்கியெறியக் கூடிய வகையில்தான் இன்றைக்கு காரியம் நடக்கிறது. சில பாங்குகளில் அப்படியிருக்கிறது. ஆகவே பாங்கு மூலமாக சுயவேலைவாய்ப்புக்கு இடைஞ்சல் ஏற்பட்டால், அதில் அரசாங்கமே தலையிட்டு, பாங்குக்குத் தாக்கீது கொடுத்து அந்த ஏழை மக்கள் எப்படி சுயவேலை வாய்ப்பைப் பெற விரும்புகிறார்களோ அவர்களுக்கு பணத்தைக் கிடைக்கச் செய்ய தகுந்த நடவடிக்கைகளை அரசே எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

10-45 மணி

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

கல்வியிலே நாம் நிறைய செய்கிறோம். உண்மையிலேயே நான் அதைப் பாராட்டுகிறேன். நான் அதை வரவேற்கிறேன். ஆனால் இவர்கள் படித்துவிட்டு வேலைக்குப் போகும்போது நிச்சயமாக அவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கிடைப்பதில்லை. எங்கெங்கெல்லாம் இந்த பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களும், அரிஜன மக்களும் நிறைந்து வாழ்கின்றார்களோ அந்த பகுதியிலேயே கூட்டுறவு முறையிலே ஆகிலும் அதாவது நூற்பாலைகள், சர்க்கரை ஆலைகள் போன்றவைகளை ஏற்படுத்தி அதிலேயே 50 சதவீதம் பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்கும் 30 சதவீதம் பெண்களுக்கும் 20 சதவீதம் அரிஜன மக்களுக்கும் என்று வேலைவாய்ப்பு கொடுக்கக்கூடிய அளவில் செய்யவேண்டும். ஏனென்றால் உயர்ந்த சாதியைச் சேர்ந்தவர்கள் இந்த தொழிலை செய்யமாட்டார்கள். அவர்களுக்கு இந்த தொழில் தெரியாது. அவர்கள் வேறு வேலைக்கு செல்வார்கள். ஆகவே பிற்படுத்தப்பட்டவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு கொடுக்கக்கூடிய அளவிலே தனியாகவே 3 ஆண்டுகளுக்கு ஒரு திட்டம் போட்டுக்கூட இவர்களை முன்னுக்கு கொண்டு வரக்கூடிய அளவிலே இதைச் செய்வோமானால், அதுவும் நன்றாக இருக்கும் என்பதை இந்த நேரத்தில் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நாம் பயிற்சி அளிக்கிறோமே, அதாவது ஐ.ஏ.எஸ்., ஐ.பி.எஸ்., இந்த பேங்குகள் வேலைகள் மட்டும் இதர வேலைகள் செய்வதற்கு அவர்களுக்கு பயிற்சி கொடுக்கிறோம். அது நான்கு இடத்திலே பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பை சேர்ந்தவர்களுக்கு என்று வைத்திருக்கிறோம். இவர்களுக்கு மாதத்திற்குக் கொடுக்கக்கூடிய உதவித்தொகை ரூ. 250 என்று போடப்

[திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்] [1990 ஏப்ரல் 10]

பட்டிருக்கிறது. இந்த 250 ரூபாயை வைத்து அந்த மாணவன் எப்படி சாப்பிடுவான்? அந்த பணம் எப்படி போதும்? மேற்கொண்டு பணம் அவனால் செலவழிக்க முடியாது. இந்த 250 ரூபாயை கொஞ்சம் உயர்த்தி ஒரு 350 ரூபாயாவது கொடுக்கக்கூடிய அளவிலே செய்வோமானால் வயிறார சாப்பிட்டுவிட்டு படிப்பான். நல்ல உணவு சாப்பிட்டால் தான் அந்த குழந்தைகள் நன்றாக படிக்கமுடியும். அவர்கள் மூளையிலே அந்த விஷயங்களை ஏற்றிக்கொள்ள முடியும். இந்தப் பணத்தை அதிகமான அளவில் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பிறகு வீட்டுமனை, இது மிக வரவேற்கக்கூடிய ஒன்று. அரிஜன மக்களுக்கு கொடுத்து வந்தோம். இது போன்று இப் போது பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்கும் வீட்டு மனைகள் கொடுப்பதிலே இந்த அரசு முனைப்பாக இருக்கிறது. அதை நான் பாராட்டுகிறேன். ஆனால் வீட்டுமனையைக் கொடுத்துவிட்டு, வீட்டுமனைப் பட்டா கொடுத்துவிட்டு, அவர்கள் வீடு கட்டுவதற்கு என்ன செய்யப்போகிறீர்கள்? கடைசியில் பிரமலை கள்ளர்களுக்காக ஏற்கனவே 143 வீடுகள் கட்டப்படும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இது ஏதோ யானைப் பசிக்கு சோளப்பொறி என்பது மாதிரி, வாய்க்குப் பத்துமா? பல்லுக்குப் போதுமா? ஒன்றுமே போதாது. இவர்களுக்கு வீடு கட்டுவது பற்றி ஆதிதிராவிட மானியக் கோரிக்கையிலே பேசும்போது கூட நான் சொல்லியிருக்கிறேன். அவர்களுக்கு ஆண்டிற்கு ஒரு லட்சம் வீடு கட்டிக்கொடுக்க வேண்டும். இது போன்று பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்கும் இனாமாக கட்டுவது கொஞ்சமாக இருந்தாலும்கூட, அவர்களுக்கு கிராமிய கூட்டுறவு வீடு கட்டும் திட்டத்தின் மூலமாக எங்கெங்கெல்லாம் அவர்கள் குடிசையில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றார்கள், அங்கெல்லாம் அவர்களுக்குத் தனியாக ஒரு திட்டம் போட்டு செய்யவேண்டும். ஆறு ஆயிரம் ரூபாயோ 10 ஆயிரம் ரூபாயோ என்ற ஒரு நிலையை உருவாக்கி அதிலே பாதி பணம் மானியமாக கொடுக்க வேண்டும். பாதிப் பணத்தைக் கடனாகக் கொடுக்கவேண்டும். இப்படி கொடுத்து அவர்கள் வீடு கட்டுவதை ஊக்குவிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பிறகு நாம் துணிகள் கொடுக்கிறோம். இந்த துணிகள் கொடுப்பதிலே கூட உண்மையிலேயே, இந்த தையல் தைக்கிறோமே, அது குழந்தைகள் பாவாடை கட்டினால் சுருக்கமே இல்லை, பையன்கள் சட்டைப் போட்டால் அதில் சுருக்கமே இல்லை. அந்தந்த பள்ளியிலுள்ள ஆசிரியர்களிடம் சொல்லி அவர்களே அளவெடுக்க வைத்து, அப்படி அளவெடுப்பதை அந்த இலாகாவிற்கு, அந்த பேக்வேர்ட்: கிளாஸ் துறையில் உள்ள ஆபிசர்களுக்கு அனுப்பி அந்த அளவை வைத்து அவர்களுக்குத் துணிகளைத் தைத்து

1990 ஏப்ரல் 10] [திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்]

அந்த துணிகளை கொடுத்தோமானால் அந்த குழந்தை களுக்கு பயன்படும். பார்ப்பதற்கு அழகாக இருக்கும். ஆகவே அப்படி சுருக்கமே இல்லாத துணிகளை தைத்துக்கொடுப்பது நன் றாக இல்லை என்பதை இந்த நேரத்திலே கூறிக்கொள்ள விரும் புகிறேன். அதற்கு வேண்டிய வழிவகைகளை செய்ய வேண்டும்.

பிறகு நாம் புத்தகம் கொடுக்கிறோம். இனாமாகக் கொடுக் கிறோம். நான் அதை வரவேற்கிறேன். அந்த புத்தகங்கள் கொடுப் பதிலே மிகவும் காலதாமதம் ஆகிறது. ஜூலையிலே இல்லை. ஜூனிலே கொடுக்கப்படுவதில்லை. ஆகஸ்டுக்குப் போய் விடுகிறது. அப்படி ஆகஸ்டுக்கு போய்விடுகின்ற காரணத்தால் ஆசிரியர்கள் குழந்தைகளை வெளியே அனுப்பி விடுகிறார்கள். நீங்கள் என்ன செய்கிறீர்கள்? புத்தகம் வாங்காமல் பள்ளிக்கு வராதீர்கள் என்று சொல்லி அவர்களை வெளியிலே அனுப்புகிறார்கள். ஆகையால் அந்த புத்தகம் கொடுக்கும்போதுகூட மே கடைசி வாரத்திலே கொடுக்கவேண்டும் அல்லது ஜூன் மாதம் முதல் வாரத்தில் அவர்களுக்கு புத்தகம் கொடுத்துத் தீரவேண்டும் என்ற நிலைமை இருக்கவேண்டும் என்பதை மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் மனதிலே வைத்து செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதே போன்று இந்தச் சலவையாளர்கள், பார்பர்கள், டோபி கள், இவர்களுக்கு நாம் துணி துவைக்கின்ற இடம் கொடுக்கிறோம். அதற்கு 75 சதவிகிதம் அரசு மானியம் கொடுக் கிறது. உள்ளாட்சி மன்றங்கள் 20 சதவிகிதம் கொடுக்க சொல்லி இருக்கின்றார்கள். பாக்கி ஐந்து சதவிகிதம் அவர்களையே போட சொல்லி இருக்கிறார்கள். இந்த துணிமணிகளை துவைக்கக்கூடிய அந்த ஆட்கள் ஏதோ துணிகளை எடுத்துக்கொண்டுபோய் 8 அணா அல்லது ஒரு ரூபாய் என்று வாங்கி கொண்டு துணிகளை துவைக்க கூடியவர்கள். அங்கே ஒரு லட்சம் ரூபாய்க்கு ஒரு சலவையிடம் கட்டவேண்டுமென்றால், அதற்கு அந்த பணத்தை, ஐந்து சத விகிதம் தொகையை அவர்கள் எப்படி கொடுக்கமுடியும்? இந்த பணத்தை உள்ளாட்சித் துறையைக் கேட்டால் எங்களிடம் பணம் இல்லை என்கிறார்கள். நகராட்சியைக் கேட்டால் அவர்களும் எங்களிடம் பணம் இல்லை என்று சொல்கிறார்கள்.

10-50 மணி

ஆகவே, இந்த முழுத் தொகையும் அரசே போட்டுக் கொடுக்க வேண்டும் ரொம்ப குறைச்சலான பேருக்குதான் கொடுக்க வேண்டியிருக்கும். நாமே போட்டு கொடுப்பதுடன், சலவைச் செய்வதற்கான நிலத்தைத் தேர்ந்தெடுத்தல் விஷயத்தை பொறுத்தவரையிலும் கூட தண்ணீர் வசதியுள்ள இடத் தில் அதை கட்டிக் கொடுத்தால் சாலச் சிறந்ததாக இருக்கும். இன்றைக்கு தொழில் செய்ய கருவிகள்

[திருமதி ஏ.எஸ். பொன்னம்மாள்] [1990 ஏப்ரல் 10]

கொடுக்கிறோம். சலவையாளர்களுக்கு, பார்ப்பர்களுக்கு எல்லாம் கொடுக்கிறோம். ஆனால் கல் உடைக்கும் போயர்கள் இருக்கிறார்களே அவர்கள் இன்றைக்கு மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அவர்கள் மிகவும் பின்தங்கிய நிலையில் இருப்பதால் அவர்களுக்குத் தேவைப்படும் அனைத்து உதவிகளையும் செய்ய வேண்டும். இன்றைக்கு தமிழ்நாட்டை எடுத்துக்கொண்டால் பார்ப்பர்கள், டோபிகள், போயர்ஸ் என்று எடுத்துக்கொண்டால் அந்தத் தொழில் செய்கிறவர்கள் மிகவும் குறைச்சலாகத்தான் இருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் நல்ல உள்ளத் தோடு இப்படிப்பட்ட மக்களுக்கு உதவிசெய்ய முன்வந்திருக்கிறார்கள். நான் சொல்வதெல்லாம், தயவுசெய்து மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் எவ்வளவு பேர் இந்த உதவி நாடி வந்தாலும் அனைவருக்கும் கொடுக்கின்ற ஒரு நிலைமையை தயவுசெய்து உருவாக்க வேண்டும்.

அடுத்து, பிரமலைக் கள்ளர்கள். ஏற்கனவே காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில் பிரமலைக் கள்ளர்களுக்கு கிணறுகள். தோண்ட உதவி செய்தோம். இன்றைக்கு ஜீவன்தாரா திட்டத்தின்கீழ் 25 ஆயிரம் ரூபாய் கொடுத்தும் கூட கிணறு வெட்ட முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட திட்டத்தின்கீழ் பிற்படுத்தப்பட்டவர்களுக்கு, மறவர்களுக்கு, கள்ளர்களுக்கு, பிரமலைக் கள்ளர்களுக்கு என்று தனித் தனியாக திட்டத்தினைச் செயல்படுத்தாமல் வேறுவகையில் செயல்படுத்த வேண்டும். 2 ஏக்கர் நிலம் வைத்திருந்தால் மத்திய அரசு முன்பு உதவித் தொகை கொடுத்தது. அந்தவகையில் இனிமேலும் இந்த 25 ஆயிரம் ரூபாயை பெற்று கிணறு வெட்ட கொடுக்க வேண்டும்.

அடுத்து, வீடுகள் கட்டுவதைப் பொறுத்தவரையில் பலமுறை நான் இந்த இலாகாவிடம் கேட்டிருக்கிறேன். பலமுறை அதிகாரிகளை அணுகியபோது எல்லாம், பிரமலைக் கள்ளர்களுக்கு வீடுகட்டும் திட்டம் இல்லையா என்று கேட்பேன். 9 ஆயிரம் ரூபாயில் வீடு கட்டும் திட்டம் நல்ல திட்டம். ஆனால் அதற்கு அரசு இன்னும் ஒப்புதல் அளிக்கவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். 4,300 ரூபாயில் வீடுகள் கட்டுவதில் பயனில்லை. 9 ஆயிரம் ரூபாய் திட்டத்தின்கீழ் வீடுகள் கட்டுவது நல்லது. அங்கே வாழ்கிற மக்கள் வெயில் காலத்தில் வெயிலில் காய்ந்து, மழைக் காலங்களில் மழைத் தண்ணீர் ஒழுகி நனைந்து மிகவும் கஷ்டப்படும் நிலையில் வாழ்வதால், குறிப்பாக நிலக்கோட்டை பகுதியில் வாழ்கிற நாங்களே மிகவும் பின்தங்கியிருக்கிறோம். எங்களை விட இந்த பிரமலைக் கள்ளர்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். களாகையால் இந்த ஆண்டுமுதலே, இச்சட்டமன்றகூட்டத்தொடர் முடிவதற்குள்ளாகவே, உரிய அதிகாரிகளுடன் கலந்து பேசி இது குறித்து முடிவெடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு கூட, இன்றைக்கு இருக்கிற நிலைமையில் 2 ஏக்கர், 3 ஏக்கர் என்று சிறிய அளவில்தான் பிரமலைக் கள்ளர்கள் நிலம் வைத்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு கொஞ்சம் கொஞ்சமாகத்தான்

1990 ஏப்ரல் 10] [திருமதி ஏ.எஸ். பொன்னம்மாள்]

நிலம் இருக்கிறது. ஆனால், நான்கு அல்லது 5 பேருடைய நிலத்தை ஒரே இடத்தில் தேர்ந்தெடுத்து, ஒரு 10 அல்லது 20 ஏக்கரை மொத்தமாகத் தேர்வு செய்து, அங்கே ஒரு பெரிய ராட்சச கிணறு தோண்டி, அதிலே பம்ப்செட் இணைப்பு கொடுத்து அந்த நிலங்கள் எல்லாம் தண்ணீர் பாசனத்தை பயன்படுத்தும் அளவுக்கு வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படி செய்தால், ஒரு ஏக்கர் வைத்திருப்பவருக்கு ஒரு பங்கு விளைச்சல், 2 ஏக்கர் வைத்திருப்பவருக்கு 2 பங்கு அது போல 5 ஏக்கர் வைத்திருப்பவருக்கு 5 பங்கு விளைச்சல் என்று விகிதாசாரப்படி பலனை எடுத்துக்கொள்ள அனுமதிப்பதுடன், கரண்டி சார்ஜ் போன்றவற்றையும் கூட அதே விகிதாசாரப்படி வசூலிக்கலாம். அந்தவகையில் செய்து, அவர்களையும் பொருளாதாரத்தின் முன்னேற்ற நிலைக்கு கொண்டு வர வேண்டும். அதுபோல கூட்டுறவுத் துறையிலும் அவர்களுக்கு முன்னுரிமை கொடுக்க வேண்டும். அதுமாத்திரமல்லாமல் ஒவ்வொரு இலாகாவிலும் அவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு தரவேண்டும். பழைய காலத்தில், மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களுக்குத் தெரியாது, மாண்புமிகு முதல்வருக்குத் தெரியும், மாடுகள் வழங்கினால், அதாவது ஒவ்வொரு தொகுதிக்கும் 250 ஜோடி மாடுகள் என்று கொடுத்தோம். இன்றைக்கு இத்திட்டம் நடைமுறையில் இல்லை. பொருளாதார நிலையில் கீழ்மட்டத்தில் உள்ளவர்களுக்கு நிலம் வைத்திருப்பவர்களுக்கு 5 ஆயிரம் ரூபாய் உழவு மாடு வாங்க உதவித் தொகை வழங்க வேண்டும். அந்தவகையில் அவர்களை முன்னுக்கு கொண்டு வர வேண்டும். மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் இன்னும் நல்ல காரியங்களை பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்காக செய்வார்கள் என்ற நம்பிக்கையோடு என் உரையை இத்துடன் முடிக்கிறேன்.

10-55 மணி

திரு. எம். சேரங்கன் : மாண்புமிகு பேரவையினுடைய உதவித் தலைவரவர்களே, இன்று அவையில் நடைபெறும் படியான பிற்படுத்தப்பட்டோர் மற்றும் மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்டோர் நலத் துறை மானியக் கோரிக்கையின்பேரில் மார்க் சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பிலே என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

தமிழகத்தில் சென்ற ஆண்டு பிற்பட்டோர், மிகப் பிற்பட்டோருக்கு தனி இடம் வேண்டுமென்பதற்காக பரபரப்பாக போராட்டம் நடந்த காலத்தில், தமிழக முதல்வர் அவர்கள் அதற்குத் தீர்வு க்ரீனும்படியான நிலையில், மகிழ்ச்சிகரமான திட்டத்தை அறிவித்தார்கள். அதன் பயனாக 20 சதவிகிதம் ஒதுக்கப்பட்டு, அந்த நிலையில் அன்றைக்கு 19 கோடியே 57 இலட்சம் ரூபாய் நிதி ஒதுக்கப்பட்டது. ஆனால் இந்த ஆண்டு அதற்குப் பெருந்தொகை ஒதுக்கப்படுமென்று சொல்லி, 30 கோடியே 70 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

[திரு. எம். சீரங்கன்]

[1990 ஏப்ரல் 10]

அடுத்து மாணவர்கள் விடுதிகளைப் பொறுத்தவரையில் 40 புதிய விடுதிக் கட்டிடங்களைக் கட்டுவதாகவும், 50 புதிய விடுதிகளைத் திறக்கப்போவதாகவும் கூறியிருக்கிறார்கள். அதைப் போன்றே கல்வித் துறையை எடுத்துக்கொண்டால், 1988 ஆம் ஆண்டு 68 மாணவர்களுக்குத்தான் மருத்துவக் கல்லூரிகளில் இடம் கிடைத்தது. ஆனால் 1989ஆம் ஆண்டு 187 ஆக இது கூடியிருக்கிறது. பொறியியல் கல்லூரிகளைப் பொறுத்தவரையில் 1988-ல் 354 மாணவர்களாக இருந்தது 1989-ல் 685 ஆக உயர்ந்திருக்கிறது. இதன் மூலம் தமிழகத்தில் இருக்கும் பிற்பட்ட, மிகவும் பிற்பட்ட மாணவர்கள் சுமார் 60,833 பேர் பயனடைவார்கள் என்றும் அறிக்கையில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஆக பிற்பட்ட, மிகவும் பிற்பட்ட மாணவர்களுக்கு உயர் கல்வி அளிப்பதற்காக, கல்விச் சலுகைகள் அளிப்பதற்காக எந்தவிதமான கட்டணமும் இல்லாமல், அனைத்து மாணவர்களுக்கும் சலுகைகள் அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அந்தச் சலுகைகளை வரவேற்பதோடு, விடுதிகளையும் அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்றைக்கு தமிழகம் முழுவதும் 696 விடுதிகள் இருக்கின்றன. அவைகள் போதாது என்று கருதுகிறேன். மேலும் அதை அதிகப்படுத்த வேண்டும். அதுவும் வாடகைக் கட்டிடங்களில் இருப்பதை மாற்றி, அரசுக் கட்டிடங்களில் விடுதிகளை நடத்த வேண்டும். இந்த ஆண்டு 4 கோடி ரூபாய் செலவில் 40 புதிய விடுதிக் கட்டிடங்களைக் கட்ட இருப்பதாக அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதைப்போல 50 விடுதிகள் வாடகைக் கட்டிடங்களில் 90 இலட்சம் ரூபாய் செலவில் அமைக்கப்பட இருக்கிறது. மேலும் மாணவர்கள் தங்கிப் படிக்க வசதியான இடங்களைத் தயார் செய்து, புதிய விடுதிகளைக் கட்ட வேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

விடுதிகளில் தங்கிப் படிக்கும் மாணவர்களுக்குக் கல்விச் சலுகை அளிக்க வருமான வரம்பு சென்ற ஆண்டு 5,000 ரூபாயாக இருந்தது. தமிழக முதல்வர் அவர்கள் அதை 12,000 ரூபாயாக உயர்த்தினார்கள். ஆனால் இன்று இருக்கும் படியான விலைவாசி ஏற்றம், வாழ்க்கைத் தரம் இவைகளைக் கணக்கில் எடுக்கும்போது, அந்த வரம்பு போதாது. ஆகவே 12,000 என்பதை இன்றைய நிலைக்குத் தக்கவாறு உயர்த்த வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாணவர்களுக்கு ஒதுக்கி இருக்கும் 70 ரூபாய் என்பது இன்றைய நிலையில் போதாது என்பது மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர் அவர்களுக்குத் தெரியும். அதை அதிகப்படுத்தி, முழுமையாக அவர்கள் தேவையை ஈடு செய்யாவிட்டாலும், ஓரளவுக்கு அவர்கள் தேவையைப் பூர்த்தி செய்யும் அளவுக்கு அந்தக் கட்டணத்தை உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1990 ஏப்ரல் 10]

[திரு. எம். சீரங்கன்]

சிறு விவசாயிகளாக இருக்கும் பிற்பட்டவர்களுக்கு, மிக மிகப் பிற்பட்டவர்களுக்கு, கிணறு தோண்டுவதற்கு 2,500 ரூபாய், 2 ஏக்கர் நிலம் உள்ளவர்களுக்குக் கொடுக்கப் படுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அப்படிக் கொடுப்பதன் மூலம் 30 லட்சம் விவசாயிகள் பயனடைவார்கள் என்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. ஆகவே அந்த 2,500 ரூபாயில் கிணறு தோண்டுவது சாத்தியமா என்பது அமைச்சர் அவர்களுக்கும், தமிழக முதல்வர் அவர்களுக்கும் தெரியாதது அல்ல. அந்தத் திட்டம் நிறைவேற்றும்படியான நிலையில் இருக்காது. சாதாரண விவசாயிகளை, 2 ஏக்கர் வைத்து இருப்பவர்களை முன்னுக்குக் கொண்டுவருவதற்கு அத்தகைய திட்டங்கள் தேவையதான். முழுமையாக அந்தக் கிணற்றை வெட்டிய பிறகு அதிலுள்ள தண்ணீரைப் பயன்படுத்தி விவசாயம் செய்வதற்கு வேண்டிய பம்புசெட் உட்பட அவைகளை வாங்குவதற்குத் தேவையான பணத்தை அரசிடமிருந்து கொடுத்து சரி செய்ய வேண்டும். அதைத் தவணை முறையில் ஒரு பகுதியை மானியமாகவும், மற்றொரு பகுதியை தவணை முறையில் வசூலிக்கவும் வகை செய்தால் அத்திட்டம் நிறைவேற்றுவதற்கு உதவியாக இருக்கும். அத்தகைய நிலையில் அந்த 2,500 ரூபாயைப் பரிசீலிக்க வேண்டும். 2,500 ரூபாய் வீணாகிவிடும் என்பது தான் என்னுடைய தாழ்மையான வேண்டுகோள்.

11-00 மணி

அடுத்து இன்றைக்கு அரிசனங்களுக்கும், சீர்மரபினர்களுக்கும் பிற்படுத்தப்பட்டவர்களுக்கும் வீடு கட்டுவதற்கு 4,500 ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டு இருக்கின்றது. அவர்கள் அந்த 4,500 ரூபாயில் வீடு கட்ட முடியாது என்பதையும் இந்த அறிக்கையிலே சொல்லி இருக்கிறார்கள். அதை மேலும் அதிகரிக்க வேண்டும் என்றும் சொல்லி இருக்கிறார்கள். அந்த அதிகரிப்பு குறைந்தது 10 ஆயிரம் ரூபாயாக இருக்க வேண்டும். அந்த 10 ஆயிரம் ரூபாயை அவர்களுக்கு வழங்கு தோடு அல்லாமல், இன்னொரு பகுதியில் மிக மிக மோசமான நிலையில் அரிசனப் பகுதியில் மோசமான பகுதியில் பல்வேறு கிராமங்களில் வன்னியர்கள், நாடார்கள், மீன் பிடிப்பவர்கள் போன்ற பல பிற்படுத்தப்பட்ட இனத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் மிக மோசமான வாழ்க்கை வாழ்ந்து வருவதால் அவர்களுக்கும் அரிசனங்களுக்குச் சொந்தமாக கட்டிக் கொடுப்பது போன்று ஃபிரியாக கட்டிக் கொடுக்க வேண்டும் என்று இந்த மன்றத்தில் அந்த மக்களின் சார்பாக தமிழக முதல்வர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து அரிசன மக்களுக்கும், பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்கும் பட்டா கொடுக்கப்படும் என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். ஆதிதிராவிடர், பழங்குடியினர், முடி திருத்துவோர், சலவைத்

[திரு. எம். சீரங்கன்]

[1990 ஏப்ரல் 10]

தொழிலாளர்கள், நரிக் குறவர்கள், போயர்கள் ஆகியோர்களுக்கு எல்லாம் இப்போது வீட்டுமனைப் பட்டா கொடுக்கும் போது அதை ஃபிரியாக கொடுக்கிறார்கள். அதுமாதிரி பிற்படுத்தப்பட்ட இனத்தைச் சார்ந்த அனைத்து மக்களுக்கும் பட்டாவை ஃபிரியாக கொடுக்க வேண்டும். இன்றைக்கு பட்டா கொடுப்பதைக் கூட கிராமப் பகுதிகளில் அரிசனங்களுக்கு பட்டாக்களை உடனே பரிசீலித்து கொடுப்பது கிடையாது. அவர்களுக்குக் காலங் கடத்தி, காரணங்களைச் சொல்லி, பட்டா கொடுப்பதைத் தள்ளிப் போட்டுக் கொண்டே இருக்கிறார்கள். ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள்ளாக அந்த மக்களுக்கு பட்டா கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று ஒரு திட்டம் அறிவிக்கப்பட வேண்டும். அப்போது தான் அது நடைமுறைக்கு வருமேயொழிய, அதைவிட்டு நாம் அவர்களுக்கு பட்டா கொடுக்க வேண்டும் என்று சொன்னால், கிராம அதிகாரிகள் அவர்கள் இஷ்டம் போல் செயல்பட்டு, கிராமத்தில் இருக்கிற பெரிய மனிதர்கள் அதை வேறு விதமாகவும் திசை திருப்பி அரிசனங்களுக்கு அந்த வீடுகள் கிடைக்காமல் செய்கிறார்கள்,

அரிசனங்களுக்கு காலனி கட்டுகின்றோம். ஆனால் அவர்களுக்கு பட்டா கொடுப்பது கிடையாது. அப்படி சிரமங்களுக்கு இடையே பட்டாவை அவர்கள் பெற்றுவிட்டாலும், அங்கு காலனி மட்டும்தான் அமைக்கப்படும். அங்கு போக்குவரத்துக்கு வழி இருக்காது; குடிநீர் வசதி இருக்காது, சுகாதார வசதி இருக்காது—இவைகளை எல்லாம் கணக்கில் எடுக்காமல், ஏதோ வீடு கட்டினோம், அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றினோம் என்ற நிலையில் உள்ள சில அதிகாரிகளின் செயல்பாடு இருப்பதைக் கண்காணிக்க வேண்டும். ஒரு இடத்தில் காலனி அமைக்கப்படுமானால் அங்கு அவர்களுக்கு அனைத்து வசதிகளும் இருக்கிறதா—சுகாதார வசதி இருக்கிறதா, போக்குவரத்து வசதி இருக்கிறதா, பக்கத்தில் சுடுகாடு இருக்கிறதா என்பவைகளை எல்லாம் கவனத்தில் எடுத்துக்கொண்டு தீர்வு கண்டு அனைத்து சலுகைகளும் கிடைக்கும்படியான நிலையில் விரிவுபடுத்த வேண்டும். (மணி அடிக்கப்பெற்றது) இத்தகைய பிரச்சினைகளுக்கு எல்லாம் தீர்வு காணவேண்டும் என்று சொன்னால், இப்படிப் பட்ட சில சலுகைகளினால் தீர்ந்துவிடும் என்று மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சார்ந்த நாங்கள் கருதவில்லை; இது இடைக் காலம்; அவைகளைக் கொடுக்க வேண்டாம் என்பதல்ல—இந்த இடைக்காலத்தில் சமுதாயக் கொடுமைகளின் நெருக்கடியில் இப்படிப்பட்ட மக்களைப் பாதுகாத்து முன்னுக்குக் கொண்டு செல்வதற்கு ஒரு முன்னோடியாக, உதாரணமாக இருக்கலாமே தவிர, நிரந்தரமான தீர்வு காண்பதற்கு அது அல்ல பரிகாரம்; நிரந்தரமாகத் தீர்வு காணப்பட வேண்டும் என்று சொன்னால் கிராமங்களில் இருக்கிற விவசாயிகளுக்கு நிலம் இல்லாத விவசாயிகளுக்கு நிலங்கள் கொடுக்க வேண்டும்.

1990 ஏப்ரல் 10] [திரு. எம். சீரங்கன்]

11-05 மணி

நிலச்சீர்திருத்தச் சட்டம் என்று சொல்கிறோமே, பிணாமி நிலத்தை எடுக்கிறோம் என்று சொல்கிறோமே, அதைத் தீவிரப்படுத்தி அமல்படுத்த வேண்டும். அத்தகைய நிலச்சீர்திருத்தச் சட்டங்களைக் கொண்டு வருவதோடு, பிணாமி நிலங்களும் எடுக்கப்பட வேண்டும். கிராமப் பகுதிகளில் இருக்கும்படியான தரிசு பூமிகள்—சாகுபடிக்கு லாயக்கான பூமிகளை எடுத்து, கிராமத்தில் இருக்கும்படியான, பிற்படுத்தப்பட்டோர், மிகமிகப் பிற்படுத்தப்பட்டோர், சீர் மரபினர் போன்றவர்களுக்கு—அப்படிப்பட்ட நிலம் இல்லாதவர்களுக்கு நிலங்கள் வழங்கப்பட வேண்டும்.

சுய தொழில் வாய்ப்பு என்று சொல்கிறோம். அதற்காகப் பல்வேறு நிதி ஆதாரங்களை நாம் தேடுகிறோம். நிதி ஆதாரங்களையும் அரசிடமிருந்து கொடுக்கிறோம். ஆனால் எப்படி கொடுக்கப்படுகிறது? அந்த நிதி ஆதாரங்களைப் பெறுவதிலே படித்தவர்கள் எத்தனை சிரமங்களுக்கு ஆளாக்கப்படுகிறார்கள் என்பது இந்த மன்றத்திலே இருக்கும்படியான அனைவருக்கும் தெரியும். அந்தச் சிரமங்களைப் போக்குவதற்கு, யதார்த்தபூர்வமாக, படித்தவர்களுக்கு அப்படிப்பட்ட தொழில் தொடங்குவதற்கு பேருங்களில் பணம் கிடைப்பதில் இருக்கும்படியான சிரமங்களைப் போக்க, குறித்த காலங்களில் அது கிடைத்து, தொழில் துவங்குவதற்குப் பயனளிக்கச் செய்ய வேண்டும்.

இன்றைக்குத் தமிழகத்தில் மூடியிருக்கின்ற ஆலைகளைத் திறப்பது, புதிய தொழிற்சாலைகளை உண்டாக்குவது போன்ற காரியங்களைச் செய்து வேலைவாய்ப்புகளை உண்டாக்கவேண்டும். காலங்கடத்தாமல் அத்தகைய நிலையில் தொழிற்சாலைகளைத் திறப்பதன் மூலம் அத்தகைய சூழ்நிலை உருவாகுமே யானால் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் ஒரு பக்கம் தீரும். அவர்களுடைய வாழ்க்கையில் வருமானம் அதிகரிக்குமே யானால்தான் அவர்களுடைய பிரச்சினைகளுக்கு உரிய வகையில் தீர்வு காண முடியும். நிரந்தரத் தீர்வு என்பது அத்தகைய பரிகாரம்தான். அத்தகைய நடவடிக்கைதான் நிரந்தரத் தீர்வுக்கு வழிகாணும். அத்தகைய நடவடிக்கையை நோக்கி விரைவில் தமிழக அரசாங்கம்—தமிழக முதல்வரவர்கள் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில், அங்கே மலைப் பகுதியாக இருப்பதால், அந்தப் பகுதியில் வாழும் படியான மலைஜாதி மக்களுக்கு எத்தகைய சலுகையும் இல்லாமல், பிற்பட்ட நிலையிலேயே இருக்கிறார்கள். அப்படி அங்கு இருக்கும்படியான மக்களில் குறும்பர் ஜாதி என்ற

[திரு. எம். சீரங்கன்] [1990 ஏப்ரல் 10]

ஒன்று இருக்கிறது; அதேபோன்று ரம்பாடி என்று இருக்கின்றார்கள்; இன்னொன்று கொண்டா ரெட்டி என்று இருக்கின்றார்கள்.

இந்தப் பகுதியில் இருக்கும்படியான இந்த மூன்று மக்களுக்கும் பல்வேறு சலுகைகளும் இல்லாமல் அந்தச் சமூகத்தில் இருக்கும்படியானவர்கள் பல்வேறு இன்னல்களுக்கு ஆளாக்கப்படுகின்றார்கள்.

குறிப்பாக, கொண்டா ரெட்டி மக்கள் இன்றைக்குப் பல தொழிற்சாலைகளிலேயும், பல காரியாலயங்களிலேயும் பணியாற்றுகின்றார்கள். அவர்கள் தவறான அனுமதியைப் பெற்றிருக்கிறார்கள் என்ற காரணத்திற்காகப் பலபேர் மீது விசாரணை நடந்து கொண்டிருக்கிறது. நான் அமைச்சரிடத்தில் சொல்லிக்கொள்கிறேன். அந்தப் பிரச்சினை சம்பந்தமாகப் பரிசீலனை செய்து, தவறுகளைக் களைந்து, அத்தகைய நிலை நீடிக்காமல், அவர்களுக்கு வேலைப் பாதுகாப்பு அளிப்பதற்கான சூழ்நிலையில், நிரந்தரமான தீர்வு காண்பதற்கும் மாண்புமிகு முதல்வரவர்கள் முன் வர வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதே மாதிரி குறும்பர் என்று சொல்லும்படியானவர்கள் மேட்டூர் தொகுதியை ஒட்டியிருக்கும்படியான ஆந்திர மாநிலத்தில் இருந்து வந்த ஒரு பகுதியினர் இருக்கின்றார்கள் அவர்களுக்கு எந்தவிதமான சலுகையும் கிடையாது. அவர்கள் மிகமிகப் பிற்படுத்தப்பட்டவர்கள். தினசரி மலை ஏறினால்தான் அவர்களுக்கு வாழ்க்கை. அவர்களுடைய வாழ்க்கைக்கு உத்தரவாதம் செய்வதற்கு, குறும்பர் இனத்தாரை பிற்பட்ட இனத்தோடு சேர்த்து, எஸ். டி. யோடு சேர்த்து அவர்களுக்கெல்லாம் எல்லாச் சலுகைகளும் அளிக்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மண்டல் கமிஷனுடைய தீர்ப்பை அமுல்படுத்துகிறோம் என்று இந்திய அரசாங்கம் தைரியமாக அறிவித்திருக்கிறது. அதை நம்முடைய மாண்புமிகு முதல்வரவர்களும் வரவேற்றிருக்கின்றார்கள். அத்தகைய கொள்கையை விரைவில் அமல் நடத்துவதற்குத் தமிழக அரசாங்கம் முயற்சிக்க வேண்டுமென்று பணிவோடு இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது) இன்னொரு விஷயத்தைச் சொல்லி முடிக்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: 16 பேர் பேச வேண்டும். திரு. பூவராகன் அவர்கள் பேசலாம். (குறுக்கீடு) எங்களுடைய சிரமத்தை நீங்கள் கொஞ்சம்கூட

1990 ஏப்ரல் 10] [பேரவைத் துணைத் தலைவர்]

கணக்கிலே எடுத்துக்கொள்ள மாட்டேன் என்கிறீர்கள். 16 பேர் பேச வேண்டும். முதலமைச்சர் பதிலுரை சொல்ல வேண்டும். இப்படி 15 மணித்துளிகள் 15 மணித்துளிகள் என்றால், வேண்டுமானால் மாலையிலே அவையை நடத்துவதற்கு நீங்கள் முதல்வரவர்களிடத்தில் சொல்லி அனுமதி வாங்கிக் கொடுங்கள். (குறுக்கீடு) பேசிக் கொண்டே இருக்கலாம். பிரச்சினைகள் நிறைய இருக்கின்றன. ஆனால் பேசக் கூடிய வாய்ப்பை எல்லோருக்கும் நாங்கள் வழங்கியாக வேண்டும்.

திரு. கோ. வீரையன் : முடித்து விடுவார்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : எங்கே முடிக்கிறார்? இப்பொழுதுதான் ஆந்திராவுக்குப் போய் இருக்கிறார்; கொண்டாரெட்டிக்குப் போய் இருக்கிறார், திரு. பூவராகன் அவர்கள் பேசலாம்.

*திரு. கோ. பூவராகன் : மாண்புமிகு சட்டப் பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, இன்றையதினம் இந்த மன்றத்திலே வைக்கப்பட்டிருக்கின்ற, “பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினர் முதலியோர் நலன்” என்று இருப்பதை, முதன்மையாக நான் அதை வரவேற்கவில்லை. இந்த முதலியோர் என்பதில் யார் யார் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்? ஒரு பெரிய அளவிலே இருக்கின்ற சமுதாயத்தை, “முதலியோர்” என்பதிலே சேர்ந்து விட்டார்கள் என்று சொன்னால், அந்த எழுத்துச் சுருக்கம், முதலிலே பிற்படுத்தப்பட்டோர், பிறகு மிகப் பிற்படுத்தப்பட்டோர், பிறகு சீர்மரபினர் என்று ஏன் சொல்லக் கூடாது? பிற்படுத்தப்பட்டோர் என்ற நிலையிலே முதலியோரையும் சேர்த்துக் கொள்வது அவ்வளவு பொருத்தமாக இருக்காது.

11-10 மணி

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, அது முதலியோர்தான் முதலியார் அல்ல. அதுமாத்திரம் அல்ல. வைக்கப்பட்டுள்ள கொள்கை விளக்க மானியக்கோரிக்கை குறிப்புகள் அனைத்திலும் பிற்படுத்தப்பட்டோர் மற்றும் மிகப் பிற்படுத்தப்பட்டோர் நலத்துறை என்றுதான் அச்சேற்றப்பட்டு உறுப்பினர்களுக்கு வழங்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. கோ. பூவராகன் : தலைவர் அவர்களே, அதைப் பெரிதும் வரவேற்கிறேன் தாங்கள் அளித்துள்ள அத்தனை விளக்க உரையிலும் அவ்வாறு குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது என்பது வரவேற்கத்தக்க ஒன்று. இன்றையதினம் அறிக்கையில் முதலாவதாக நீங்கள் படித்த போது, பிற்படுத்தப்பட்டோர் முதலியோர் என்று இருந்தது. ஏனென்றால் நீங்கள் சொன்னதுபோல் முதலில் முதலியோர் என்று தான் இருக்கிறது. அதைப், பார்த்தபோது பிற்பட்டோர் முதலியார் என்று கூட சிலபேர்,

[திரு. கோ. பூவராகன்] [1990 ஏப்ரல் 10]

படிக்கக்கூடிய அளவிற்கு வந்துவிடக் கூடாது. பிற்பட்டோர் மிகப் பிற்பட்டோர், சீர்மரபினர் என்று அடுத்த ஆண்டு வருகிற போது, தயவுசெய்து முதலமைச்சர் அவர்கள் இதற்குத் தனியாக ஒரு மானியக் கோரிக்கையை வைக்க வேண்டும். மிகப் பிற்படுத்தப்பட்டோர், சீர்மரபினருக்கு ஏராளமான பணத்தை ஒதுக்கியிருக்கிறீர்கள். நான் அதை வரவேற்கிறேன். பாராட்டுகிறேன். அதற்கென்று தனி இலாக்காவை அமைத்து இருக்கிறீர்கள். அப்படி அமைத்திருக்கிறபோது, ஒரு காரிய தரிசியை பொறுப்பாக போட்டிருக்கிறபோது, அடுத்த ஆண்டு வருகிறபோது, இதற்கென்று தனி மானியக் கோரிக்கை அமைக்க வேண்டும். அமைப்பீர்கள் என்று நன்றாக தெரியும். அதை அமைத்து, அந்தப் பெருமையை நீங்கள் ஏற்படுத்தித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய உரையைத் தொடங்குகிறேன்.

குறிப்பாக, க்ஷேமநல அரசாங்கம் மிகவும் பின்தங்கியவர்கள் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள், மிகவும் பின்தங்கிய மக்கள், சமுதாயத்தில் முன்னேற்றம் அடையாமல் இருக்கிற மக்களுக்கு புதிய திட்டங்கள் மூலமாக, நல்ல முறையில் அவர்களுடைய வருவாயைப் பெருக்குவதற்கும், கல்வித்திறனை வளர்ப்பதற்கும் எதிர்காலத்தில் மற்றவர்களுக்கு சமமாக வாழ்வதற்கும் சிறந்த முறையில் திட்டங்கள் தீட்டுகிற அந்த முறையை நம் முடைய அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்திருப்பதை நான் பாராட்டுகிறேன், வரவேற்கிறேன். உங்களுடைய தலைமையில் இயங்குகிற அரசாங்கம் சென்ற ஓராண்டுக் காலமாக மிகப் பிற்பட்டோர் சமுதாயத்திற்கு, சீர்மரபினருக்கு, பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்கு நிறைய காரியங்களை ஆற்றியிருக்கிறது. அதை நான் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. இருப்பினும், கூட, நீங்கள் சொல்கிறபோது, சென்ற ஆண்டு குறைந்த அளவிற்கு நிதியை ஒதுக்கி அடுத்த ஆண்டு பாருங்கள். அதிக அளவில் நிதி வரும் என்று சொல்லியிருக்கிறீர்கள். இந்த ஆண்டு இந்த அறிக்கையை வாசிக்கிறபோது, இந்த நிதி அடுத்த ஆண்டு வருகிற போது பெருகும் என்று வாக்குறுதி அளித்து இருக்கிறீர்கள். அப்படி, நல்ல திட்டங்கள் வைத்திருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். அந்த மக்களுடைய முன்னேற்றத்திற்கு, கல்விவசதிக் காக நீங்கள் பல முயற்சிகளை எடுத்திருக்கிறீர்கள். தங்கிப் படிப்பதற்கு தனியாக அவர்களுக்கு உணவு விடுதிகள் ஏற்பாடு செய்வதற்கு, சீருடை வழங்குவதற்கு, கல்வித்தரத்தை மேம்பாடு செய்வதற்கு, பள்ளிப் படிப்பிலிருந்து பட்டப் படிப்பு வரையில் எல்லாவகையிலும் அவர்களுக்கு நிகியுதவி அளிக்கிற வகையில், குறைந்த அளவிற்கு வசதி வாய்ப்பு இருப்பவர்கள் கூட நிறைய அளவில் வருங்காலத்தில் பட்டம் பெறவேண்டும் என்பதற்காக நிறைய சலுகைகளை அளித்து இருக்கிறீர்கள். எஸ். எஸ். எல். சி., படிக்கிற மாணவர்களுக்கு, முதல் வகுப்ப தேர்வு பெறுகிற மாணவர்களுக்கு, அதிகமதிப்பெண் வாங்குகிற மாணவர்களுக்கு, ஊக்கப் பரிசாக பல தொகைகளை அளித்து

1990 ஏப்ரல் 10] [திரு. கோ. பூவராகன்]

இருக்கிறீர்கள். அளித்து இருக்கிறீர்கள். அந்தத் தொகைகூட இந்த ஆண்டு அதிகமாக உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. அதைப் பெரிதும் வரவேற்கிறேன்.

பொதுவாக நல்ல திட்டங்களை அறிவிக்கிறபோது, அதற்காக தனி இலாக்கா ஒதுக்கி இருக்கிறபோது, அந்த இலாக்கா செவ்வனே செயல்படுவதற்கு, அந்த இலாக்காவில் மாவட்டந்தோறும், மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் பொறுப்பில் இருக்கிறவர்கள், பிற பட்டோர் நலத் துறையை கவனிக்கிறவர்கள், அவர்களுக்கு உதவியாக இருப்பார்கள் என்று நீங்கள் உரையில் சொல்லி இருக்கிறீர்கள். என்னைப் பொறுத்தவரையில் எல்லா மாவட்டத்திலும் இவ்வாறு செய்யப்படவில்லை என்றாலும்கூட குறிப்பாக மிகவும் பின்தங்கிய மக்கள் வாழ்கிற அந்த மாவட்டங்களிலாவது தனிப்பட்ட முறையில் அதற்கென்று தாசில்தாராவது ஆங்காங்காக ஏற்பாடு செய்தால், நீங்கள் போடுகிற திட்டங்களை விரைந்து செயல்படுத்தி, அந்த மக்களுக்கு நன்மைகள் போய்சேரும்படியாகச் செய்வதற்கு ஒரு சந்தர்ப்பம் இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதற்கு அதிகச் செலவு படிக்காது என்று கருதுகிறேன். 6, 7 லட்சம் ரூபாய் செலவு செய்தால், குறைந்தபட்சம் பல மாவட்டங்களில் அந்த காரியத்தை ஏற்பாடு செய்தால், அவர்களுக்கு வழங்கப்படுகிற பட்டா, பள்ளிகளில் சேர்வதற்கு முறையிலாமல் இருந்தால் அதை முறைப்படுத்துவதற்கு, அவர்களுக்கு உதவித் தொகை, ஹாஸ்டல் சரியாக இயங்குகிறதா என்று பார்ப்பதற்கு, இதுபோன்ற காரியங்களுக்கு உதவியாக இருக்கும்.

11.15 மணி

அந்த மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்கும், அங்கேயிருக்கின்ற அந்த டைரக்டருக்கும் உதவியாக இருக்கும் என்று நான் இந்தச் சமயத்திலே சொல்லிக் கொள்வேன். அவர்களுக்கும் ஏராளமான பணத்தை ஒதுக்குகின்ற போது குறைந்த பட்சமாக ஏற்கெனவே சீர்மரபினருக்கு கல்வி வளர்ச்சிக்காக கிட்டத்தட்ட 5 கோடி ரூபாய்க்கு மேலே நாம் செலவிடுகிறோம். அந்த அளவிற்காக வாவது இங்கேயிருக்கின்ற மிகவும் பின்தங்கிய மக்களுக்கு கல்வியினுடைய வளர்ச்சிக்காக, உணவு விடுதிகள் அமைப்பதற்காக, அவர்கள் கல்லூரியில் படிக்கின்ற மாணவர்களுக்கு உதவி செய்வதற்காக, மேலும் பட்டப் படிப்புக்கு ஆகின்ற செலவுகளை ஒத்துக்கொள்வதற்காக இதுபோன்ற புஸ்தகங்கள் மற்றும் துணிமணிகள் வாங்குவதற்காக ஏதாவது உதவி செய்வதற்கு நீங்கள் ஏற்பாட்டைச் செய்து இருப்பதை விரிவுபடுத்தும் நோக்கத்தோடு இந்த மிகவும் பின்தங்கிய மக்களுக்கு அந்த ஏற்பாட்டை செய்யவேண்டும் என்று நான் இந்தச் சமயத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. கோ. பூவராகன்]

[1990 ஏப்ரல் 10]

அந்த உதவித் தொகை வழங்குவதிலே, ஸ்காலர்சிப் வழங்குவதிலே 6-லிருந்து 8-வது வகுப்பு வரை விடப்பட்டு இருக்கிறது. நாம் பள்ளிப் படிப்பிலிருந்து, பட்டப் படிப்பு வரையிலும் கொடுக்கிறோம். ஆனால் 6-லிருந்து 8-வது வகுப்பு வரையிலும் இருக்கின்றவர்களுக்கு சில சங்கடங்கள் இருக்கின்றன. அவர்களுக்கு உதவி கிடைப்பதில்லை. எனவே அவர்களையும் நீங்கள் சேர்த்துக் கொள்வது நலமாக இருக்கும் என்று நான் இந்தச் சமயத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதனாலே நம்முடைய அரசாங்கத்திற்கு அதிகச் செலவினம் ஏற்படாது என்பதையும் நான் இந்தச் சமயத்திலே சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

நீங்கள் புதிதாக இந்த 20 விழுக்காடு கொண்டு வந்ததினாலே கல்லூரியிலே, பொதுவாக வைத்தியக் கல்லூரியிலே, என்ஜினியரிங் கல்லூரியிலே ஏராளமான மாணவர்கள் இந்த ஆண்டு சேர்க்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள். நான் பெரிதும் பாராட்டுகிறேன். வரவேற்கிறேன். இது முந்தைய ஆண்டைவிட, இந்த ஆண்டு அதற்காக தனிக் கவனம் செலுத்தப்பட்டதால், மேலும் 20 விழுக்காட்டிற்குக் குறையாமல் பாாத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று அவர்களுக்கு அறிக்கை விட்டதாலும், இந்த அளவை இன்றையதினம் அவர்கள் ஏற்றியிருக்கிறார்கள். ஆனால் இதிலே ஒன்று. இன்றையதினம் அந்த அப்ளிகேஷன் போட்டு, தேர்வு செய்யப்பட்டபிறகு, அட்மிசன் ஆனபிறகு எத்தனை மாணவர்கள் அங்கே சேர்க்கப்பட்டார்கள் எத்தனை பேர்கள் விடுபட்டு இருக்கிறார்கள் என்று பார்க்கவேண்டும். காரணம் சில சமயங்களிலே 2 இனங்களில், அதாவது வைத்தியத் துறைக்கும் பொறியியல் துறைக்கும் வந்துவிடும். அப்படிப்பட்ட சமயத்தில், ஒரு துறையில்தான் அவர்கள் சேருகிறார்கள். இன்னொரு துறையில் சேருவதில்லை. அதேபோல் சில சமயங்களிலே அவர்கள் தொழிற் கல்வியைப் படிக்கின்றபோது, விவசாயச் கல்லூரியிலே சேர்ந்து விடுகிற நிலை வருகிறபோது, இது விடுபட்டுப் போய் விடுகிறது. மொத்தத்திலே நம்முடைய அரசாங்கக் கணக்கிலே எத்தனை பேர்கள் அப்ளிகேஷன் போட்டார்கள், அந்த அப்ளிகேஷனிலே தேர்வு செய்யப்பட்டவர்கள் எத்தனை பேர்கள் என்று மட்டும் இருக்கிறது. அட்மிசன் வருகிறபோது, கடைசியாக எத்தனை மாணவர்கள் அந்தத் துறையிலே இன்றைய தினம் சேர்க்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள் என்ற விவரத்தை நீங்கள் அறிவிக்க வேண்டும். உங்களுக்குத் திருப்தியாக இருந்தால் நான் அதைப் பாராட்டுகிறேன். அதிலே குறிப்பாக வைத்தியக் கல்லூரியிலே, என்ஜினியரிங் கல்லூரியிலே ஏற்கனவே சேர்க்கப்பட்ட மாணவர்கள் எண்ணிக்கை என்பது நீங்கள் குறித்த அளவிற்குக் குறைவாக இருப்பதாக நான் கருதுகிறேன். அதற்குப் பிறகு விடுபட்ட மாணவர்களிலே, ஏராளமானவர்கள், கிட்டத்தட்ட 500 பேர்கள் இன்னும் சேர்ந்து கொண்டு இருக்கிறார்கள் என்ஜினியரிங் கல்லூரியிலே, வைத்தியக் கல்லூரியிலே என்று பார்க்கிறபோது, பின்னாலேவருகிற மாணவர்கள் சேர்க்கையிலே தகுந்த அளவிற்கு அதிகமாக சேர்த்துக் கொள்ளப்படவில்லை. அந்த 20 சதவீதத்தை எல்லாம் அவர்கள் பார்க்கவில்லை.

1990 ஏப்ரல் 10] [திரு. கோ. புவராகன்]

முதலாவதாக சேர்த்தபோது இருக்கிறது. பிறகு எடுக்கப்படாமல் விடுபட்ட இடங்களுக்கு திரும்பவும் எடுக்கின்றபோது, இந்த 20 சதவீதத்தை அவர்கள் கணக்கிலே எடுத்துக் கொள்ளவில்லை என்பது தெரியவருகிறது. எனவே இதை நீங்கள் கண்காணிக்க வேண்டும் என்று இந்தச் சமயத்திலே நான் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

விவசாயக் கல்லூரியிலே, ஐ.டி.ஐ.யிலே, இன்னும் பி.வி.எஸ்ஸி யிலே மாணவர்களைச் சேர்க்கின்றபோது, இந்த 20 சதவீதத்தை அவர்கள் கடைப்பிடிக்கவில்லை. அதிலேயும் அவர்களைச் சேர்த்து, நல்லவிதமாக நீங்கள் குறித்த அந்தக் குறிக்கோளுக்குக் குறையாமல் பாத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று இந்தச் சமயத்திலே நான் கேட்டுக்கொள்வேன்.

அதோடு சென்ற ஆண்டு நான் சொன்னேன். இந்த 20 சதவீதம் மிகக் குறைவாக இருக்கின்றது. அதை நீங்கள் உயர்த்தித் தரவேண்டும் என்று. அதை உயர்த்தித் தரவேண்டும் என்று சொல்வதற்கு ஒரு காரணம் இருக்கிறது. சென்ற முறைகூட நான் சொன்னபோது, இது அதிக எண்ணிக்கை உள்ள, மக்கள் தொகை கொண்டவர்கள் இதிலே இருப்பதாலே, நீங்கள் இந்த பக்கமாக 30 சதவீதமாக ஒதுக்கித்தர வேண்டும் என்று நான் சொன்னேன், அதற்குப் பிறகு நீங்கள் வாக்களித்தீர்கள், பொறுத்து இருந்து பார்க்கலாம், அடுத்த தடவை என்று சொன்னீர்கள். இந்த 20 சதவீதத்திலே கூட மேலும் புதிதாக 2, 3 வகுப்புகளைச் சேர்த்திருக்கிறீர்கள், மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்டோர் வகுப்பிலே. அதனாலே 30 சதவீதமாக உயர்த்தித் தந்து, இருக்கின்ற குறைகளை நீங்கள் போக்குவதற்கு முயற்சி எடுக்கவேண்டும் என்று நான் இந்தச் சமயத்திலே கூறிக்கொள்கிறேன்.

பொதுவாக தேர்வாணைக் குழுவிலே கூட சமீபத்திலே டைப்பிஸ்ட் வேலைக்கு ஆட்களை எடுத்தார்கள். அதிலே ஆயிரத்திற்கும் மேற்பட்டவர்களை எடுத்தார்கள். ஒருவர் கூட இவர்களில் எடுக்கவில்லை. அதை எடுக்காததற்கு என்ன காரணம் என்பதை நீங்கள் அறிந்துகொள்ளவேண்டும் என்று நான் இந்தச் சமயத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன். எந்தத் துறையாக இருந்தாலும், அரசாங்கத்துறையிலே, இன்னும் பல துறைகளிலேயும், அரசாங்கத்தின் வேலைவாய்ப்பு என்று வருகிறபோது, இந்த 20 சதவீதத்தை அவர்கள் கணக்கிலே எடுத்துக் கொள்வதில்லை. ஏதோ ரோஸ்டர் என்ற முறையிலே அவர்கள் வைத்துக் கொள்கிறார்கள். ரோஸ்டர் என்று பார்த்தாலும்கூட உரிய அளவிலே அவர்களுக்கு வந்து சேருகிற ஒரு நிலையிலல்லாமல் இருக்கிறது என்பதை நீங்கள் கண்காணிக்கவேண்டும் என்பதற்காக நான் இந்தச் சமயத்திலே சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

அதோடு தாங்களும் ஒரு பின்தங்கிய சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். உங்கள் பொறுப்பிலே அந்த இலாக்காவை வைத்திருப்பது எங்களுக்கு எல்லாம் மிக மகிழ்ச்சி. ஒரு பர்து

[திரு. கோ. புவராகன்] [1990 ஏப்ரல் 10]

காப்பான இடத்திலே அது இருக்கிறது, அதனாலே பெரும் குறை வராதது, அப்படி குறை வந்தாலும் அதைச் சொல்லி நாங்கள் தீர்த்துக்கொள்ள முடியும் என்ற ஒரு பெரிய நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது, எல்லோருக்கும் இருக்கின்றது.

இதுபோன்ற இன்னும் சில இனங்களிலே நீங்கள் பார்த்தால் தேர்வாணைக் குழுவிலே பொதுவாக—இந்த முன்சீப்செலக்சன் கூட இப்போது வர இருக்கிறது அதிலே கூட—இந்த 20 சதவீதத்தைத் தாங்கள் கடைப்பிடிக்கவேண்டும். எந்த நிலையிலும் கூட நீங்கள் இந்தச் சதவீதத்திற்குக் குறையாமல் பார்த்துக் கொள்ளவேண்டும் என்பதற்காகச் சொல்கிறேன். தனியார் துறையிலே கூட—நம்முடைய அரசாங்கம் நிதி வழங்குகின்ற அந்தத் தனியார் தொழிற் துறையிலே—இந்த அளவிலே அவர்கள் எல்லாம் சேர்க்கப்படுகிறார்களா என்பதை நீங்கள் பார்க்கவேண்டும்.

கூட்டுறவுத் துறையிலே சமீபத்திலே சேத்தியாத்தோப்பிலே சர்க்கரை ஆலை ஒன்று ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு இருக்கிறது. அதிலே எத்தனை பேர்களைச் சேர்த்திருக்கிறார்கள், யார்யாரை எல்லாம் சேர்த்திருக்கிறார்கள் என்றெல்லாம் நீங்கள் பார்க்கவேண்டும். குறிப்பாக நெய்வேலியிலே கூட இந்த நிலை இருக்கிறது. அது மத்திய அரசாங்கத்திலே இருந்தாலும் கூட மத்திய அரசாங்கத்தோடு வாதாடி—30 கோடி ரூபாயை நீங்கள் ராயல்டியாகப் பெற்றுத் தந்திருக்கிறீர்கள், நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன். வாழ்த்துக்கூற கடமைப் பட்டு இருக்கிறேன், அதற்குத் தனியாகக்கூட ஒரு பாராட்டைச் சொல்ல என்னைப் பொறுத்தவரையில் நான் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்—நீண்டகாலமாக அந்தப் பணத்தைப் பெறுவதற்கு முயற்சி எடுத்தும் முடியாமல் இருந்த நிலையிலேகூட தொடர்ந்து வாதாடி அதைப் பெற்றுத் தந்திருக்கிறீர்கள்.

தென்ஆற்காடு மாவட்டத்திற்கு அங்கேயிருக்கின்ற அந்த அனல் மின்சாரத்தையொட்டி இந்த வருவாய் நம்முடைய அரசாங்கத்திற்கு வந்திருக்கிறது. மிகவும் பின்தங்கிய மாவட்டங்களைப் பல மாவட்டங்களாகப் பிரிக்க இன்றையதினம் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம், பெண்கள் படிப்பதற்காக, சேலம், கோயம்புத்தூர், திருச்சி என்று இருக்கிறது. ஆனால் தென்னாற்காடு, வட ஆற்காடு வரவில்லை. தென்னாற்காட்டிலே இருக்கிற பல் கலைக் கழகத்திலே—நாங்கள் எல்லாம் படிக்கிறபோது, ஒரு தாலுக்காவிலே 3 பேர்கள் தான் படித்தோம். பட்டப் படிப்பு, அந்தப் பல்கலைக் கழகத்திலே—இன்றையதினம் எங்கு பார்த்தாலும் ஏராளமானவர்கள் படிக்கின்ற ஒரு ஆர்வம் இருக்கிறது. அந்த ஆர்வத்தைப் பயன்படுத்தி, அந்தப் பல்கலைக் கழகத்திலே பட்டப் படிப்புக்கு நீங்கள் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். நீங்கள் உத்தரவிட்டால் அவர்கள் பணியாமல் இருக்க முடியாது. எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். இந்த ஆண்டு தென் ஆற்காடு மாவட்டத்திலே அந்தப் பட்டப் படிப்பு படிப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று இந்தச் சமயத்திலே நான் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

1990 ஏப்ரல் 10] [திரு கோ: பூவராகன்]

11-20 மணி

நீங்கள் அளித்த கனி உண்மையிலேயே மிகச் சுவையாகத் தான் இருக்கிறது. ஆரம்பத்திலே, அதைத்தான் நான் சொன்னேன். ஆனால் கடைசியில் வரும்பொழுது கொஞ்சம் புளிப்பாக இருக்கிறது. ஏனென்று கேட்டால் நடைமுறையில் நீங்கள் சொன்னது சரியாகத்தான் இருக்கிறது. ஆனால் நடைமுறைப்படுத்துகின்றவர்கள் அதைச் சரியாகச் செய்யவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டு எங்களுக்கு உண்டு. அதை நீங்கள் சரி பார்த்துக் கொள்ளவேண்டும். உங்கள் மனதிலே, நீங்கள் அவர்களை எல்லாம் அழைத்துப் பேசி இவ்வாறு சொல்வதற்கு என்ன காரணங்கள் என்று கண்டறியவேண்டும். சொல்லுகின்றபோது சொல்கிறார்கள். ஆனால் கடைசியில் கணக்குப் பார்க்கின்றபோது.. (மணியடிக்கப்பெற்றது) தயவு செய்து எனக்கு 2, 3 நிமிடங்கள் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நாங்கள் எல்லாம் பெரிய குடும்பத்தைச் சார்ந்தவர்கள். தொகையையும் குறைவாகக் கொடுக்கிறீர்கள். தொகையைக் குறைத்துக் கொடுத்தால் கூட நாங்கள் பொறுத்துக் கொள்வோம். ஆனால் பேசுவதற்குக் கூட நேரத்தைக் குறைத்தால் எப்படி? இருக்கின்ற சந்தர்ப்பம் இந்த ஐரே சந்தர்ப்பம்தான். பல இடங்களில் பேசமுடியாத சந்தர்ப்பம் இருக்கின்ற காரணத்தால் இதை மன்றத்தில் எடுத்து வைக்கக்கூடிய சூழ்நிலை இருக்கின்ற காரணத்தால் சொல்கிறேன், சிறிது நேரம் கொடுக்கவேண்டுமென்பதற்காக நான் இன்றைய தினம் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். மணியடித்து என்னை உட்கார வைக்க முயற்சிக்க வேண்டாம். நானே முடித்து விடுகிறேன். மணியடிக்க வேண்டாம் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக நம்முடைய முதல்வர் அவர்கள் இந்தப் பெரிய முயற்சி எடுத்து அதற்காக பல கோணங்களில் முயற்சி எடுத்து வருகின்றார்கள் என்பது நன்றாகத் தெரியும். அந்த முயற்சி வெற்றி பெறுவதற்கு நாங்கள் எல்லாம் பக்க பலமாக இருப்போம் என்று அவர்களுக்கு இந்தச் சமயத்தில் உறுதியளிக்கின்றேன். அதைப்போல் சில இடங்களில் அப்படியே தட்டுத் தடுமாறி இருக்கிறது. இங்கே இருக்கின்ற செங்கல்வராய நாயக்கன் டிரஸ்ட் ஒரு தனிப்பட்ட மிகவும் பின்தங்கியவர்களுக்காக செய்யப்பட்ட ஏற்பாடு. அதேபோன்று கோலிந்தநாயக்கன் டிரஸ்ட், செங்கல்வராய நாயக்கன் இன்ஸ்டிடியூட் என்பது இந்தச்சமுதாயத்தை மேம்படுத்துவதற்காக ஏற்படுத்தப்பட்டது. அதிலே குறிப்பாகப் போட்டிருக்கிறார்கள் இன்னின்னாரைத்தான் இதிலே போட வேண்டுமென்று. நீங்கள் இதிலே சமுதாய நலத்திற்கு புதிதாக எந்தெந்த திட்டங்கள் கொண்டு வந்திருக்கிறீர்களோ, 100 அண்டுகளுக்கு முன்பே அந்தத் திட்டங்கள் எல்லாம் அந்த டிரஸ்ட் மூலமாக நிறைவேற்றப்பட வேண்டுமென்று ஏற்படுத்தி வைத்திருக்கிறார்கள். அதிலே அரசாங்கத்திற்கு ஒன்றும் சங்கடம் இல்லை. எல்லாவற்றையும் மொத்தமாக இணைத்தார்கள் சரியாக இயங்களில்லை என்று, வாஸ்தவம், எடுத்துக்

[திரு கோ. பூவராகன்]

[1990 ஏப்ரல் 10]

கொள்ளட்டும். நம்முடைய அரசாங்கம் எடுத்துக் கொண்ட பிறகு, இந்த இரண்டையும் தனியாகப் பிரித்து, அதனுடைய குறிக்கோளுக்கிணங்க அதிலே ஒரு கல்லூரியை ஏற்பாடு செய்வதற்கு, மக்கள் படிப்பதற்கு, அதிலே இருக்கின்ற குறிக்கோளை நிறைவேற்றுவதற்கு நம்முடைய அரசாங்கத்திற்கு என்ன தடையாக இருக்கிறது? அதற்கு யார் தடையாக இருக்கிறார்கள் என்பதை எல்லாம் நீங்கள் அறிந்து, அதை நீக்கிவிட்டு அதை நல்ல முறையில் நடத்துவதற்கு அந்தப்பணம், அவர்களுக்கே பயன்படும் வகையில்,—அந்தப் பணம் எல்லாம் 100 ஆண்டுகளாக எங்கேயோ, யாருக்கோ போய்க் கொண்டிருக்கிறது. இந்த முறையாவது அந்தப் பணத்தை எடுத்து உரியவர்களுக்குப் போய்ச் சேரும்படியாக நீங்கள் அந்த ஏற்பாட்டினைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும் பட்டப் படிப்பு, ஐ.ஏ.எஸ், ஐ.பி. பட்டதாரிகளுக்கு நீங்கள் அதிக அளவிலே பயிற்சி தரவேண்டும். அப்படி பயிற்சி தந்து நல்ல விதமாக அவர்களைப் பதவியில் அமர்த்துவதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். நம்முடைய அரசாங்கம் தேர்ந்தெடுக்கின்ற அளவிலே இருக்கின்ற அந்தத் தேர்விலே எந்தக் குறைபாடும் இல்லாமல் நீங்கள் பார்த்துக் கொண்டு வருகின்றீர்கள், பார்த்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக தொழில் செய்வதற்காக நீங்கள் அவர்களை ஊக்குவிக்கின்றோம் என்று சொல்கிறீர்கள். பொதுவாக விவசாயத்தில் இருக்கின்றவர்கள் வேறு எந்தத் தொழிலுக்கும் போக மாட்டார்கள். விவசாயக் கூலிகளுக்காகவும், விவசாயத்தை நம்பியிருக்கின்றவர்களுக்காகவும் பெரிய தொழிற்சாலைகளை அமைத்து, அந்தத் தொழிற்சாலைகளில் அவர்கள் வேலைக்கு அமர்த்தப்பட வேண்டும். அவர்கள் வேறு தொழிலுக்குப் போவார்கள் என்று அதற்கு நாம் மானியம் கொடுப்பது என்று சொன்னால் அப்படி அமர்த்தப்படவில்லை என்றால் அது நடைமுறையில் சாத்தியம் இல்லை.

11-25 மணி

விவசாயத்தை ஒட்டியிருக்கின்ற—அவர்கள் பயன்படுத்துகின்ற—உறுப்பினர் அம்மையார் அவர்கள் சொன்னதுபோல் அவர்களுக்கு கருவிகள் வழங்குவது, மாடுகள் வழங்குவது, கிணறுகள் தோண்டுவது, மின்சார இணைப்பில் அவர்களுக்கு தனிச் சலுகைக் கொடுப்பது, விளைபொருட்களுக்கு தகுந்த விலை கொடுப்பது, மக்கள் படிப்பதற்கு தகுந்த இடங்களிலே அதிக வாய்ப்புக் கொடுப்பது, அவர்கள் ஏதாவது உத்தியோகத்திற்கு வரவேண்டுமென்று சொன்னால்—பெரிய உத்தியோகம் இல்லையென்றாலும், ஆசிரியர் உத்தியோகத்திற்காவது

1990 ஏப்ரல் 10]

[திரு. கோ. பூவராகன்]

வாய்ப்புக் கொடுக்கலாம்—அதற்கு வாய்ப்பு கொடுப்பது, என்று ஏற்பாடு செய்யலாம் சட்டப் படிப்பு படித்தவர்கள் ஏராளமான பேர் இருப்பதால், அவர்களுக்கு அத்தகைய வாய்ப்புகள் கொடுக்கலாம். ஏதோ கடுமையான உழைப்புடன் செய்யக்கூடிய உத்தியோகங்கள் ஏதாவது இருந்தால்கூட, அந்த உத்தியோகத்திற்கு போவதற்குத் தயாராக இருக்கிறார்கள். அந்தவகையிலே தனிக் கவனம் காட்டி, அவர்களுக்கு ஒரு தனிச் சலுகை அளித்து நல்ல ஏற்பாட்டினைச் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லி, பொதுவாக இந்த மானியத்தை நான் வரவேற்கிறேன். பல முயற்சிகளிலே, பல இனங்களிலே, பல முறைகளிலே நீங்கள் எல்லாம் அதை ஊக்குவிப்பதற்கு அதிகத் தொகையை ஒதுக்கி இருக்கிறீர்கள். அடுத்த ஆண்டு வருகின்றபோது, சீர்மரபினர், மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்டோர் மானியத்தைத் தனியாக நீங்கள் அளிக்க வேண்டும். அது உங்களுக்குப் பெருமை சேர்க்கும். ஏனென்று சொன்னால், அது சேர்ந்திருப்பதனால் பெருமை அளிக்குமென்று நான் சொல்லவில்லை. படிக்கின்றபோது, பார்க்கின்றபோது எல்லாம் ஒரு பெரிய மரபினருக்காக, நம்முடைய முதல்வர் அவர்கள் தனியாக நிதியை ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். சதவிகிதத்தை ஒதுக்கிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள் தனிக் கவனம் காட்டியிருக்கிறார்கள். ஆனால், தனி ஒதுக்கீடு மட்டும் இங்கே காணவில்லை என்ற என்னுடைய வருத்தத்தைப் போக்கக்கூடிய அளவிற்கு, அடுத்த ஆண்டு வருகின்றபோது, அமையும் என்று சொல்லி, இந்த ஆண்டு ஏதோ ஒரு அளவிற்கு பரீட்சார்த்தமாக ஒதுக்கியிருக்கிறீர்கள், அந்த நிதி போதாது. மத்திய அரசு உதவி 50 சதவிகித விழுக்காடு. கிராமங்களைச் சார்ந்தவர்களுக்கு, மிகவும் பின்தங்கிய பகுதியில் வாழ்கின்ற மக்களுக்கு, பிற்பட்ட பகுதியில் வாழ்கின்ற மக்களுக்கு செலவிடப்பட வேண்டும் என்பதற்கிணங்க, நம்முடைய திட்டத்திலே அதிக நிதியை, அடுத்த ஆண்டு வருகின்ற போது, ஒரு 100 கோடி ரூபாயாவது நீங்கள் எட்டுவீர்கள் என்று எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். அதற்கான பணத்தைக் கண்டறியக்கூடிய பொறுப்பு உங்களிடையே விடப்பட்டிருக்கிறது. அதை நீங்கள் கண்டுபிடித்து, நல்லவிதமாக 100 கோடி ரூபாய்க்கு, ஒதுக்கி அடுத்த ஆண்டு வருகின்றபோது, மிகவும் பிற்பட்டவர்களுக்கும், சீர்மரபினருக்கும், ஒரு 75 கோடி ரூபாயாவது ஒதுக்கித்தர ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டு என் வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. பி. எச். பாண்டியன்: மாண்புமிகு சட்டமன்றப் பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பிற்பட்டோர் நல மானியக் கோரிக்கையின் கீழ் என்னுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். தமிழ்நாட்டிலுள்ள 90 சதவிகித பிற்பட்ட மக்களின் வாக்குகளைப் பெற்று, இந்த அவையிலே 90 சதவிகிதத்திற்கு மேல், சட்டப் பேரவை உறுப்பினர்களாக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள், பிற்பட்ட சமுதாய மக்களின் நலனுக்

[திரு. பி. எச். பாண்டியன்]

[1990 ஏப்ரல் 10]

காக எடுத்துவைக்கக்கூடிய அத்துணை கோரிக்கைகளையும், மத்திய அரசாங்கம், மாநில அரசாங்கத்தின் வேண்டுகோளை ஏற்று, 1978 ஆம் ஆண்டிலிருந்து, 1990 ஆம் ஆண்டு வரை 12 ஆண்டுகாலம் கிடப்பிலே போடப்பட்ட, மண்டல் கமிஷன் பரிந்துரைகளை உடனடியாக அமல்படுத்த வேண்டுமென்பது என்னுடைய முதல் வேண்டுகோளாகும். தேர்தலிலே அள்ளி வீசுகின்ற வாக்குறுதிகள் நிறைவேற்றப்படுவதற்கு, நம்முடைய சட்டத்திலே இடம் கிடையாது. “Electoral promises are not enforceable in Law.” காங்கிரஸ் கட்சி, பாராளுமன்றத் தேர்தல், 1984 ஆம் ஆண்டு நடந்தபோது, மண்டல் கமிஷன் பரிந்துரைகளை அமல்படுத்துவோம் என்று வாக்குகளைப் பெற்றார்கள். நிறைவேற்றவில்லை. மக்கள் ஏமாந்து போனார்கள். சமீபத்தில் நடைபெற்ற பாராளுமன்றத் தேர்தலில், தேசிய முன்னணி அரசு, மண்டல் கமிஷன் பரிந்துரைகளை, ஆட்சிக்கு வந்தால் நிறைவேற்றுவோம் என்று கூறி வாக்குகளைப் பெற்றிருக்கிறார்கள். எனக்கு நம்பிக்கை கிடையாது நிறைவேற்றுவார்கள் என்று. காரணம், தேர்தலுக்காக வாக்குகளை அள்ளிவீசி, நாட்டு மக்களை, குறிப்பாக, பிற்பட்ட மக்களின் வாக்குகளைப் பெறுகின்ற வாடிக்கைதான் கடந்த தேர்தல்களில் நாம் கண்ட அனுபவமாகும். அவர்கள் நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று எண்ணியிருப்பார்களேயானால்—தேசிய முன்னணி அரசு—ஆட்சிக்கு வந்த உடனேயே, பாராளுமன்றத்தில், ஆரம்பத்திலேயே நிறைவேற்றுகின்றோம் என்று உத்தரவிட்டிருப்பார்கள். அதற்கு ஒரு குழுவைப் போட்டு, இன்றைக்கு நம்முடைய பல்வேறு நண்பர்கள் சொல்வது போல, மண்டல் கமிஷனும் ஊறுகாய்ப் பானைக்குப் போனது போல, இருக்கிறது என்பதை மறந்துவிட முடியாது. ஆகவே, மத்திய அரசாங்கத்தை நம்முடைய மாநில அரசாங்கம் உடனே அணுகி, நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் உடனே நிறைவேற்றங்கள்; வாக்குறுதிகளைச் சொல்லி இன்றைக்கு ஆட்சிக்கு வந்திருக்கிறீர்கள்; ஆகவே, வாக்காள பெருமக்களை ஏமாற்றிவிடக்கூடாது” என்ற வேண்டுகோளை பிரதமருக்குத் தெரிவிக்க வேண்டுமென்ற வேண்டுகோளைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கடந்த 12 ஆண்டு காலமாக நமக்கு வழங்கப்பட்ட அரசியல் சட்டப் பிரிவு 16 (4) மற்றும் 15 (4) இரண்டும் தமிழ்நாட்டு மக்களுக்கு மறுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சென்ற ஆண்டே நான் தெரிவித்தேன்.

11-30 மணி

இத்கனை ஆண்டுக் காலம் நமக்குக் கிடைக்க வேண்டிய பங்கு கிடைக்காத காரணத்தினால் ஒருவேளை இனிமேல் தமிழகத்திலுள்ள பெரிய அதிகாரிகள், ஐ.ஏ.எஸ். பட்டம்

வாக்கெடுப்பும்—தொடர்ச்சி.

1990, ஏப்ரல் 10]

[திரு பி. எச். பாண்டியன்]

பெறக்கூடிய அதிகாரிகள் வருகின்ற காலங்களில் இன்னும் ஐந்து ஆண்டுக் காலம் கழித்து இருப்பார்களா என்ற நம்பிக்கை எனக்குக் கிடையாது. காரணம் கடந்த 20, 25 ஆண்டுக் காலமாக, அந்தப் பதவிக்கு வந்தவர்கள் ஓய்வுபெறும்போது புதிதாக வரக்கூடியவர்களின் வாய்ப்பு இன்றைக்கு குறைந்திருக்கிறது. நமக்கு மறுக்கப்பட்டிருக்கிறது. யூ.பி.எஸ்.சி. யில் நமக்குக் கிடைக்கவேண்டிய பங்கு கிடைக்கவில்லை என்பதை நாம் உணர்ந்தாகவேண்டும். அந்த நிலையை மாற்றவேண்டுமேயானால், பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களை ஆள்வதற்கு பிற்படுத்தப்பட்ட அதிகாரிகள் நியமிக்கப்படவேண்டும் என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் கருதுவார்களேயானால், தமிழ்நாடு அட்மினிஸ்ட்ரேடிவ் சர்வீஸ்—தமிழ்நாட்டிலேயே ஒரு நிர்வாகத் துறையை ஏற்படுத்தி, நீங்களே தேர்ந்தெடுத்து நம்முடைய மக்களை ஆள்வதற்கு நம்முடைய நாட்டு பிற்படுத்தப்பட்ட கல்வியாளர்கள், பயிற்சி பெற்றவர்களை நியமிக்கவேண்டும் என்ற வேண்டுகோளையும் இங்கே நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஐ.ஏ.எஸ். டிரெயினிங் சென்டரில் பயிற்சி பெறுவதற்கு மாதம் 250 ரூபாய் வழங்குவதாக இங்கே குறிப்பேட்டில் பார்த்தேன். நல்ல திட்டம். படித்து, அவர்கள் பயிற்சி பெறக்கூடிய திட்டமாகும். ஆனால், இன்றைக்கு இந்திய அளவில் போட்டி போடும்போது நம்முடைய மாநிலத்திலிருந்து ஐ.ஏ.எஸ். எழுதக்கூடியவர்கள் பெரும்பான்மையாக கல்விப் போட்டியோடு எழுதுகின்ற காரணத்தினால் அவர்களுக்கு அதிக வாய்ப்புக் கிடையாது. இங்கே திறமை மிக்கவர்கள் எல்லோரும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து எழுதுகின்ற காரணத்தினால் அவர்கள் இந்திய அளவில் அதிகமான மதிப்பெண்களைப் பெற முடியவில்லை. ஆகவே, நீங்கள் இந்த ஐ.ஏ.எஸ். பயிற்சிப் பள்ளியில் பயிற்சி பெறக்கூடிய மாணவர்களை அரசாங்கமே தேர்வு நடைபெறுகின்ற நேரங்களில் தேர்வுத் தாள்களை, அப்ளிகேஷனைப் போடும்போது, பின் தங்கிய மாநிலங்களில் சில மாநிலங்களைத் தேர்ந்தெடுத்து, அங்கங்கே அந்த மாணவர்களை, இந்த, இந்த சென்டர்களில் போய்ப் பரிட்சை எழுதுங்கள், காரணம் அந்தந்த சென்டரிலிருந்து, பின் தங்கிய மாநிலங்களிலிருந்து பரிட்சை விடைத்தாள்கள் செல்லும் போது நம்முடைய மாணவர்கள், பின் தங்கிய மாணவர்கள் அங்கே இருக்கக்கூடிய மாணவர்களோடு போட்டி போட்டு அதிக மதிப்பெண்களைப் பெறமுடியும் என்ற ஒரு வழியை நான் இங்கே தெரிவிக்க விரும்புகின்றேன்.

காரணம், இந்திய அளவில் போட்டி போடும்போது இன்னும் பின் தங்கிய மாணவர்கள் முன்னேற முடியாமல் இருந்து கொண்டிருக்கின்றார்கள் என்பதற்காகத் தான் நான் இங்கே இந்த நிலையை எடுத்துச் சொன்னேன். எந்த நியமனமானாலும்

[திரு. பி. எச். பாண்டியன்]

[1990 ஏப்ரல் 10]

உயர் நீதிமன்ற நீதிபதிகள் நியமனமானாலும் பிற்படுத்தப் பட்ட மக்கள் எத்தனை பேர் அங்கே நியமிக்கப் படுகின்றார்கள். அதில் ஒவ்வொரு சமுதாயத்தினர், அறிவாற்றல் உள்ளவர்கள், திறமை உள்ளவர்கள், நேர்மையுள்ளவர்கள், நாணயம் உள்ளவர்கள், அவர்களிடமிருந்து நீங்கள் நியமிக்க வேண்டும். அந்த வகிதாச்சாரப்படி நியமிக்கவேண்டும் என்ற வேண்டுகோளைச் சொல்கின்றேன். ஒரே சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் பல பேர் அங்கே இருக்கக் கூடாது. எல்லோருக்கும் பிறித்துக் கொடுக்கவேண்டும் என்ற வேண்டுகோளை நான் இங்கே இந்த அவையின் முன்னால் வைக்கின்றேன்.

விளையாட்டு ஒன்றுக்குத் தான் இட ஒதுக்கீடு கிடையாது. ஜாதி கிடையாது. திறமை. அந்த விளையாட்டில் இருக்கக் கூடிய அந்த மதிப்பெண்களைப் பெறக்கூடிய அளவிற்கு, முன்னேறக்கூடிய அளவிற்கு இன்றிலிருந்து ஒரு 25 ஆண்டுக் காலத்திற்குள்ளாவது நம்முடைய பின் தங்கிய சமுதாயங்களை முன்னோக்கி அழைத்துச் செல்ல வேண்டுமென்ற வேண்டுகோளைச் சொல்கின்றேன். காரணம், காலம் முழுவதும் பின் தங்கியே இருக்கக்கூடாது நம்முடைய சமுதாயங்கள். அந்தப் பின் தங்கிய சமுதாய மக்கள் முன்னேறவேண்டும். டெல்லி அளவில் போட்டி போட்டு, டெல்லியிலே தமிழர்கள், டெல்லியிலே பிற்படுத்தப்பட்ட நம்முடைய சமுதாய மக்கள் அங்கே கொடி கட்டி வாழ்வதற்கு வழிவகை செய்யவேண்டுமென்ற வேண்டுகோளுக்காகத்தான் இதை உங்கள் முன்னால் வைக்கிறேன்.

ஆகவே, பல்வேறு பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்கு தங்களுடைய உரிமைகள் பற்றித் தெரியாது. கிராம மக்களுக்குத் தெரியாது. நாம் தான் அவர்களை முன்னேற்றக் கூடிய கட்டாயத்தில் இன்றைக்கு இருந்து கொண்டிருக்கிறோம் பிற்படுத்தப்பட்ட மக்கள் தேர்ந்தெடுத்த ஆட்சிதான் நம் முடைய திராவிடக் கட்சிகளினால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஆட்சிகள், பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களைப் பாதுகாக்கக்கூடிய ஆட்சிகளாக இருந்திருக்கின்றன. இன்னும் இருக்கவேண்டும். இருந்தாலும், 25, 30 ஆண்டுக் காலமாக எங்கேயோ தொய்வு ஏற்பட்டிருக்கிறது. எங்கேயோ நாம் ஏமாற்றப்பட்டிருக்கின்றோம். எங்கேயோ புறக்கணிக்கப்பட்டு இருக்கின்றோம். பிற்படுத்தப்பட்ட மக்கள் இன்னும் ஏங்கிக் கொண்டு இருக்கின்றார்கள். அழுது கொண்டிருக்கின்றார்கள். தங்களுடைய உரிமைகள் தெரியாமல் இன்றைக்குப் புறக்கணிக்கப்பட்டிருக்கின்றார்கள். என்பதை மறுக்கக் கூடாது, சாதாரண சிறுபான்மை, அதாவது சில சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் அதிக அளவிற்கு எண்ணிக்கை 11-35 மணி

யில் இல்லாவிட்டாலும் அவர்கள் அதிக எண்ணிக்கையில் இன்றைக்குப் பெரிய பெரிய பொறுப்புகளில் இருந்து கொண்டிருக்க

வாக்கெடுப்பும்—தொடர்ச்சி.

1990 ஏப்ரல் 10]

[திரு, பி. எச். பாண்டியன்]

கிறார்கள். அதை எண்ணிப்பார்க்க வேண்டுமென்ற வேண்டு கோளைத்தான் நான் இங்கே வைக்கிறேன். ஆகவே, இந்த அவையிலே பெரும்பான்மை எண்ணத்தோடு, இந்த நாட்டின் பெரும்பான்மை எண்ணத்தோடு நம்முடைய எண்ணத்தைக்கலந்து மத்திய அரசாங்கத்திடம், நமக்கு பறிபோன உரிமைகள், பிற்பட்ட மக்களின் பறிபோன சலுகைகள், 12, 15 ஆண்டுக்காலமாக பறிபோன சலுகைகளை வாங்கித் தாருங்கள் என்று இந்த அவையின் முன்னால் நான் உங்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். சாதாரணமாக மக்கள் இதற்குப் போராட்டம் நடத்த முடியாது. அந்தப் போராட்டம் வெற்றி பெறவும் முடியாது. அதிலும் டெல்லியை எதிர்த்து இங்கேயிருந்து போட்டிபோட்டு போராட்டத்தை நடத்தி நாம் வெற்றி பெறுவது கடினமாகும். ஆகவே முதலமைச்சர் அவர்கள், பிரதம அமைச்சரிடம் எங்களுடைய சலுகைகளை, இத்தனை ஆண்டுக்காலம் பறித்து இருக்கின்றார்கள். நீங்கள் வழங்குங்கள், வழங்கினால் ஒத்துழைப்புத் தருவோம், வழங்கவில்லை என்றால், ஒத்துழைப்பே கிடையாது என்றுகூடச் சொல்லலாம். காரணம், சில இக்கட்டான சூழ்நிலையிலேதான் நாம் மக்களுக்குப் பெற வேண்டிய உரிமைகளைப் பெற முடியும். இக்கட்டான சூழ்நிலைகளிலே டெல்லி இருக்கும் போது நாம் இதைச் சொல்லி இதைச் செய்தால்தான் எங்களுடைய ஒத்துழைப்பு கிடைக்கும் என்றுகூடச் சொல்லி, இன்னும் சொல்லப்போனால், மிரட்டியே கேட்கலாம். அந்த அளவிற்கு தமிழ்நாட்டு மக்களுக்காக, நீங்கள் வருகின்ற காலங்களில் பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களின் உரிமைகளைப் பாதுகாருங்கள்: பாதுகாத்துத் தாருங்கள் என்று கேட்டு பிற்படுத்தப்பட்ட இந்த மானியத்தில் பேச வேண்டும். விட்டுவிடக்கூடாது என்ற காரணத்தினால் சென்ற ஆண்டு பேசிய கருத்துக்களைத்தான் சில நேரங்களிலே இங்கே வலியுறுத்தியிருக்கிறேன். இருந்தாலும், இந்தச் சமுதாய மானிய கோரிக்கையில் பேசாமல் இருக்கக் கூடாது. இந்தச் சமூகத்தைச் சார்ந்துதான் இந்த அவைக்கு வந்திருக்கிறோம். இந்த ஒரு மானியம்தான், இந்த ஒரு இலாக்காதான் பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்காக இருக்கக்கூடிய இலாக்கா. இந்த ஒரு மானியம்தான் பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களின் நலன்களுக்காக போகக்கூடிய மானியம். ஆகவே இதிலே பேசவேண்டுமென்று தெரிவித்தேன். அனுமதி கிடைத்தது. நன்றி சொல்லி அமைகிறேன்.

* திருமதி ரமணி நல்லதம்பி ; மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தப் பிற்படுத்தப்பட்டோர், மிக பிற்படுத்தப்பட்டோர், சீர்மரபினர், சமய மொழிவாரி சிறுபான்மையினர் நல மானியத்திலே பேசுவதற்கு, பிற்படுத்தப்பட்ட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த, பிற்படுத்தப்பட்ட தொகுதியைச் சேர்ந்த எனக்கு ஒரு வாய்ப்பு கிடைத்தமைக்கு நன்றி கூறி ஒருசில கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

இந்த மானியத்திலே நிதி ஒதுக்கீடுகள், இன்னும் பல்வேறு திட்டங்களெல்லாம் மிகவும் அழகாக, வரவேற்கின்ற வகையிலே, பாராட்டுகின்ற வகையிலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இதிலே 4 பிரிவு மக்களைப் பற்றிக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. பிற்பட்டோர், மிகவும் பிற்பட்டோர், சீர்மரபினர், சமய மொழிவாரி சிறுபான்மையினர் என்று. இவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தை மேம்படுத்த, இவர்களுக்கு பல திட்டங்கள், சில வாரியங்கள், சில இலாக்கைகள் எல்லாம் புதியதாகத் தொடங்கப்பட்டுள்ளன என்பதை இதிலே பார்க்கின்ற வேளையிலே மிகவும் மகிழ்ச்சியாக இருக்கிறது. இந்தப் பிற்படுத்தப்பட்ட மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்ட, சீர்மரபினர், மொழிவாரி சிறுபான்மையினர் போன்ற 4 வகை மக்களுக்காகவும், கல்விக் கண்ணைத் திறக்கின்ற வகையிலே, அறிவைப் புகட்டுகின்ற வகையிலே கல்விச் சலுகைகள் நிறைய அறிவிக்கப்பட்டுள்ளன. அதாவது, சீர்மரபினருக்கும் மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்டோருக்கும் அப் 6 காலேஜ்-கல்லூரி—படிப்பு வரை இலவசக் கல்வி என்று சொல்லியிருக்கிறீர்கள். இதனைப் பாராட்டுகின்ற அதே வேளையில் அதனைப் பிற்படுத்தப்பட்டோருக்கும் நீட்டித்துத் தரவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோன்று, பயிற்சிக் கூடங்கள், பயிற்சி மையங்கள், மைய மாநில அரசு உயர்மட்டப் பணிகளுக்கான தேர்வுகளுக்காக பயிற்சிகள், என்ட்ரன்ஸ் எக்சாமினேஷன், (Entrance Examination) மெடிகல், (Medical) அகரிகல்சரல், (Agricultural) என்ஜினியரிங் (Engineering) போன்ற கல்லூரிகளிலே சேர்வதற்கான படிப்பிற்கான அந்தத் தேர்வுகளுக்காக பயிற்சிகள் என்று இப்படி பல்வேறு திட்டங்கள் விஸ்தரிக்கப்பட்ட நிலையிலே அவர்களுக்குத் தங்கு வதற்கான விடுதி வசதிகள், அப்புறம் சாப்பாட்டுச் செலவிற்கான பணம் இப்படி பல திட்டங்கள் இருக்கின்றன. இந்தத் திட்டங்கள் எல்லாவற்றையும் நான் பாராட்டுகிறேன். புதியதாக 50 விடுதிகள் பள்ளிப் பிள்ளைகளுக்குக் கட்டுவதற்காக திட்டமிடப்பட்டுள்ளது என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஏற்கனவே நிறைய விடுதிகள் வாடகைக் கட்டிடங்களிலே இருக்கின்றன. இவைகளையெல்லாம் கூட விலை கொடுத்து வாங்கி வட்டலாம். நிறைய புதிய விடுதிகளைக் கட்டுவதைவிட தனியார் கட்டிடங்களை விலை கொடுத்தே வாங்கிவிடலாம் அதையும் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

11-40 மணி.

இன்னும் இதிலே சலவைத் தொழிலாளர்கள், சிகை அலங்கரிக்கும் தொழிலாளர்கள், மண்பாண்டம் செய்யும் கைவினைஞர்கள், நரிக்குறவர்கள் போன்ற பல்வேறு சமுதாயத்தினருக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கிற திட்டம், மனைகள் வழங்குகிற திட்டம்

1990 ஏப்ரல் 10]

[திருமதி ரமணி நல்லதம்பி]

டங்கள் எல்லாம் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. அப்படி மனைகள் வழங்குகிற திட்டத்தை, பின் தங்கியவர்களுக்கும் வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்ததாக, மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களின் கவனத்திற்கு இன்னொன்றைக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். என்னுடைய தொகுதியில் அரசால் நிறைய வீடுகள் கட்டப் பட்டன. எந்த ஆட்சிக் காலத்தில் என்றெல் லாம் சொல்ல விரும்பவில்லை. பொன்னாகுடி- (In between Nanguneri and Thirunelveli)—என்ற கிராமத்தில் 50 கட்டிடங்கள் கட்டியிருக்கிறார்கள். அதில் யாரும் குடிபோக வில்லை. அதனால் அந்த கட்டிடத்தின் சிலிங் அப்படியே இடிந்து விழுந்து விட்டது. அது யாருடைய பணம்? ஏதோ கடமையாகக் கட்டிவிட்டு, கூலிக்கு மாரடிப்பது என்று சொல்வார்களே அது போன்றே கதையாக, அரசாங்கப் பணத்தை எடுத்து கட்டிவிட் டார்கள். இப்போது அது இடிந்து விட்டது. அது போல என்னு டைய தொகுதியில் கடலோரப் பகுதிகளில் மீனவர்கள் குடி யிருப்பதற்கான வீடுகளை பெரிய தாளை, (குறுக்கீடு) கூட்டப் பணை, கூடுதாளை போன்ற பல்வேறு பகுதிகளில், (குறுக்கீடுகள்) ராதாபுரம் போன்ற இடங்களிலும், பின் தங்கிய மக்களுக்கான வீடுகளைக் கட்டித் தந்திருக்கிறார்கள். (குறுக்கீடு).

திரு. இரா. மோகன்: பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். தலைவர் அவர்களே, ஓர் உறுப்பினர் சபையில் விவரங்களைப் பேசுகிற போது, விளக்கமான தகவல்களைச் சொல்லவேண்டும். வீடு கள் இடிந்து விட்டன என்று சொல்கிறார்கள். யாருடைய ஆட்சி யில் கட்டப்பட்ட வீடுகள்? எப்போது இடிந்தன? ஏன் இடிந் தன என்ற தகவல்களை விளக்கமாகச் சொல்ல வேண்டும். மொட்டையாகப் பேசக் கூடாது.

திருமதி ரமணி நல்லதம்பி: மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, சில வருஷங்களுக்கு முன்னதாகக் கட்டப்பட்ட வீடு கள். (சிரிப்பு) காலத்தைக் கருத்தில் கொண்டு என் பேச்சைச் சுருக்கிப் பேசுவதற்காகத்தான் எந்த ஆட்சியில் கட்டப் பட்ட வீடுகள் என்று சொல்லவில்லை. ஏன் இடிந்தது என்று கேட் டார்கள். கலவை சரியாகப் போடவில்லை. அதனால் இடிந்திருக் கிறது. வெறும் மண்ணில் தண்ணீரைக் கலந்து கட்டினால் எப்படி நிற்கும்? ஆனால் அதற்கு யார் பொறுப்பு? அதிகாரிகள் சரி யாகப் பார்வையிட்டிருந்தால் இது நடந்திருக்குமா? சரியாக இருந்தது என்று அதிகாரிகள் சர்ட்டிபிகேட் கொடுத்திருப்பா் கள் அல்லவா? எப்படிக் கொடுத்தார்கள்? எங்கள் மாவட்டத் தில் ராமன் என்ற கலைக்டர் இருந்தார். அவர் ஒருமுறை கூட் டப்பணைக்கு வருகிறபோது, ஆர். சி. சாமியார்கள் மற்றும் சிலர் மத்தியில் பேசினார்கள். நானும் அங்கே போயிருந்தேன். இப் படி இடிந்து விழுகிற அளவுக்குக் கட்டிடங்களைக் கட்டியிருக் கிறார்களே, அதற்கு இன்ஜினியர்கள் சர்ட்டிபிகேட் கொடுத்திருக்

[திருமதி ரமணி நல்லதம்பி]

[1990 ஏப்ரல் 10]

கிறார்களே, அப்படிச் கட்டியவர்கள்மீதும், சர்டிபிகேட் கொடுத்தவர்கள் மீதும் நடவடிக்கை எடுப்பீர்களா என்று கேட்டேன். மேலும், அங்கே கழிப்பறைகள் கட்டியிருக்கிறார்கள். அதற்கு கதவுகளே கிடையாது. அதை முறையாகக் கட்டவும் இல்லை. மேல் நிலைத் தொட்டிகள் கட்டியிருக்கிறார்கள். அதற்கு மேல் மூடியே கிடையாது. இவைகளெல்லாம் தெரிந்து தான் நடக்கிறது. சும்மா பேருக்குக் கட்டுகிறார்கள். கழிப்பறைகளுக்கு கதவுகள் இல்லாததால் திறந்தே கிடக்கின்றன. அவைகளையெல்லாம் நான் கலெக்டரிடம் கேட்டபோது, அதிகாரிகளை மிரட்டி, தேவையான நடவடிக்கைகளை எடுக்கிறேன் என்று சொல்லி விட்டுப் போனார். ஆனால் அவரையும் மாற்றி விட்டார்கள். நான் வெறுமனே புள்ளி விவரங்கள் சொல்லிக் கொண்டே போவதில் பிரயோசனமில்லை.

ஆகவே, வீட்டுமனைப் பட்டாக்கள் வழங்குவதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி வழங்குகிறபோது, சலவைத் தொழிலாளர்கள், ரொம்ப ரொம்ப குறைவான எண்ணிக்கையில் இருக்கிற தொழில் நுட்பக் கைவினைஞர்கள் போன்றவர்களுக்கு வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். பல இடங்களில் மனைகளே இல்லை, ஆனால் பட்டா வழங்கப் பட்டிருக்கிறது. இப்படியெல்லாம் பண்ணுவது யார், ஏன் அதிகாரிகள் Mi behave பண்ணுகிறார்கள் என்று பார்த்து நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். இப்படி அரசாங்கத்தையும், பின் தங்கியவர்களையும் யார் ஏமாற்றுகிறார்கள் என்று கவனிக்க வேண்டும்.

அடுத்ததாக, இட ஒதுக்கீடு, பொதுப் பட்டியலில் 50 சதவீதம் போக, மீதியுள்ள 50 சதவீதத்தில், பிற்பட்டோர், மிகப் பிற்பட்டோர், என்றெல்லாம் 20 சதவீத இட ஒதுக்கீடு செய்கிறார்களா. கிட்டத்தட்ட சமுதாயத்தில் இருக்கிற எல்லாருமே ஏதோ ஒரு வகையில் பிற்பட்டவர்கள் என்று சர்டிபிகேட் வாங்கி, பின் தங்கியவர்கள் பட்டியலில் சேர்ந்து விட்டார்கள். ஒன்றிரண்டு சமுதாயத்தினர்தான் எப்படி இந்த பின் தங்கியவர்கள் பட்டியலில் சேருவது என்று வெளியில் இருந்து விழித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எப்படி நுழையலாம் என்று திகைத்துப் போய் இருக்கிறார்கள். இப்படி இட ஒதுக்கீடு இருப்பதால், ஒரு பிற்பட்டோர் சமுதாயமே இங்கே உருவாகிவிட்டது. பிற்பட்டவர்கள் எப்படி இருக்கிறார்கள் என்றால்.....

11-45 பணி.

There are backward community, backward caste, socially backward, economically backward, communally backward, educationally backward, psychologically backward, culturally backward**

** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப் பெற்றது.

1990 ஏப்ரல் 10]

[திருமதி ரமணி நல்லதம்பி]

என்றெல்லாம் சொல்லிக் கொண்டே போகலாம். அவர்கள் எல்லா வகையிலும் பேக்வர்ட், இந்த பேக்வர்ட்களை எல்லாம் பார்க்கிற நேரத்தில் அத்தனை வகையிலும் பின்தங்கியவர்களாக இருக்கின்ற நிலையில், ஒரு தேக்கம் இந்தச் சமுதாயத்தில் இன்றைக்கு நிலவி இருக்கிறது என்று சொல்கிறபோது இவற்றை எல்லாம் கருத்தில் கொண்டு நல்ல பல திட்டங்களைக் கோட்டுக் காட்டினாலும் கூட எனக்கு ஒரு சின்ன அச்சம் இருக்கிறது. பொருளாதார மேம்பாட்டுக் கழகம், சிறுபான்மையோர் பாதுகாப்புக்கான ஏற்பாடு என்றெல்லாம் திட்டங்களைப் போட்டிருக்கிறீர்கள். நாம் திட்டங்கள் தீட்டுகிறோம். சட்டம் போடுகிறோம். இந்திய அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் இருக்கிறது; மாநிலச் சட்டங்கள் இருக்கின்றன. ஆனால் இதை எல்லாம் எக்ஸிடியூட் பண்ணுவது யார்? அதிகாரிகள். அதாவது அரசு இயந்திரம்தான். இந்த அரசு இயந்திரம் எப்படி இருக்கிறது என்று பார்க்கிறபோது Psychologically backward* * * என்று இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலைகள் உருவாகி இருக்கின்ற காரணத்தால் பெரிய தடை இருக்கிறது. இதை அமல் படுத்துவதில் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பி. எச். பாண்டியன் அவர்கள் சொன்னதுபோல் இன்னும் 25 ஆண்டுகள் ஏன் ஆக வேண்டும்? காணாதா இந்த 40 ஆண்டுகள். இந்த 40 ஆண்டுகளில் அமல்படுத்தப்பட்ட, செயல்படுத்தப்பட்ட திட்டங்கள் எல்லாம் நன்றாக நிறைவேறி இருக்குமேயானால் இன்றைக்கு நாம் 'ஒன் டர் லேண்ட்' என்பதிலே கூடக் குடியிருந்திருக்கலாம். நல்ல தொரு சூழ்நிலையிலே, நல்லதொருபொருளாதார வளர்ச்சியிலே இருந்திருக்கலாம். ஆனால் இன்றைக்குப் பார்க்கிறோம். நலிந்தவர்களுக்கு வீடு, மெலிந்தவர்களுக்குச் சத்துணவு என்றெல்லாம் கொடுக்கப்படுகிறது. இந்தச் சத்துணவு ஊழியர்களை எல்லாம் எந்த அளவுக்கு தாக்குதலுக்கு உள்ளாக்கினார்கள்? ஆனால் பெரிய பெரிய முதலைகள் எல்லாம் தப்புகின்றன. நாய்களின் மீது இருக்கின்ற நாய் உன்னிகள் போன்றவற்றைப் பார்த்தால் என்ன ஆகும். பெரிய, பெரிய திட்டங்கள் இருக்கின்றன. பாலங்களைக் கட்டுகிறார்கள். அதிலே ஊழல்கள் ஏற்படுகின்றன. மணிமுத்தாறு மடையிலே போய் ஹைவேஸ் அதிகாரிகள் 5 இலட்சம் ரூபாய்க்குப் பாலம் கட்டுகிறார்கள்.

Why it happens? Whose money is being wasted?

என்று யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும், இதற்கு என்ன நடவடிக்கை எடுக்கிறீர்கள்? மக்களுக்குப் பலவிதமான வேலைவாய்ப்புகளை எல்லாம் கொடுக்கிறோம். இந்த வேலைவாய்ப்புத் திட்டம்,

** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக் கிணங்க அதற்றப்பெற்றது.

[திருமதி ரமணி நல்லதம்பி]

[1990 ஏப்ரல் 10]

அந்த வேலை வாய்ப்புத் திட்டம் என்றெல்லாம் கொடுக்கிறார்கள். அதற்கான மானியக் கட்டைகள் எல்லாம் கொடுக்கிறோம். சீர் மரபினருக்கு கிணறுக்கு, பாசனத்திற்கு மானியம் என்றெல்லாம் சொல்கிறார்கள். 2,500 ரூபாய் மானியத்தில் கிணறு என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதை மூன்றால் பெருக்கிப் பார்த்தால் 7,500 ரூபாய் வரும். 7,500 ரூபாய்க்கு 2, 3, 4 அடி கிணறுகூட ஏற்படுத்தி பாசன வசதி செய்ய முடியாது, இன்றைக்கு இருக்கிற சூழ்நிலையில். ஆகவே கொடுத்தும் பயன் இல்லை. விவசாயிகளால் ஒன்றும் செய்ய முடியவில்லை; சீர் மரபினரால் ஒன்றும் செய்ய முடியவில்லை. இன்றைக்கு இருக்கிற நிலவரம் அப்படி இருக்கிறது. அரசு அதிகாரிகள் முன்பு கொஞ்சம், கொஞ்சம் என்று வாங்கியவர்கள் இப்போது முற்றும் வாங்கக் கூடிய நிலைமை வந்திருக்கிறது. அதாவது மானியம் போக அதற்கு அப்புறமும் வந்து முதலையும் கழிக்கக்கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட நிலை வந்திருக்கின்ற காரணத்தால் நிறைய சங்கடங்கள் இருக்கின்றன. இதை எல்லாம் கருத்தில் கொண்டு நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் அந்த அரசு இயந்திரத்தைச் சீர்திருத்த வேண்டும்.

குடிக்கிறவர்களைப்பற்றி ஒன்று நான் கேள்விப்பட்டேன். சமீபத்தில் ஒரு சப் இன்ஸ்பெக்டர் பற்றி நான் விசாரித்தேன். அப்போது சொன்னார்கள், முன்பெல்லாம் அவர் குடிப்பார், ஆனால் இப்போது புதிதாக ஒரு ட்ரிட்மென்ட் வந்திருக்கிறது. அதாவது அது ஒரு சைக்காலஜி ட்ரிட்மென்ட் (Psychological treatment): அதற்குப்போன பிறகு அவர் குடிப்பதில்லை என்று சொன்னார்கள். எனவே இப்போது அரசு இயந்திரம் சைக்காலஜிக்கலி பேக்வர்ட்,** என்ற நிலைமையில் இருப்பதை மாற்றுகிற வகையில் நல்ல ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும். இதற்கு ரொம்ப யுக்தி தேவை. அது தங்களிடம் இருக்கிறது. நல்ல முறையில் அதைச் செய்யவேண்டும். அரசு அதிகாரிகள், அரசுவர்க்கம், பல இலாக்காக்களைச் சேர்ந்தவர்கள், பல்வேறு துறைகளைச் சேர்ந்தவர்கள் எல்லாம் சங்கங்கள் அமைத்துக்கொண்டு மக்களுக்குச் சங்கடங்களைத் தந்து கொண்டு இருக்கிறார்கள். இந்தச் சங்கடங்களை அதிகாரிகளிடமிருந்து பெறுகிற மக்களுக்குச் சங்கங்கள் இல்லாத காரணத்தால் அவர்கள் சஞ்சலங்களில் சங்கமித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே இதையெல்லாம் அகற்றுகிற வகையில் சங்கம் இல்லாத பொது மக்களாகிய பிற்பட்டவர்களாகிய அவர்களுக்கெல்லாம் வாழ வகை செய்கிற வகையில் அரசு இயந்திரம் தூய்மைப்படுத்தப்பட வேண்டும். 30 வருஷம், 35 வருஷம் சர்வீஸ் ஆகி இருக்கிறது என்றால் — சமநீதி என்று சொல்கிறோம், சமதர்ம சமுதாயத்தை நிறுவுகிறோம் என்று சொல்கிறோம். Difference between the haves and the havenots

** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

1990 ஏப்ரல் 10] [திருமதி ரமணி நல்லதம்பி]

என்பதைக் குறைக்கிறோம் என்றெல்லாம் சொல்லி திட்டங்களைத்தீட்டுகிறோம். அதை எல்லாம் கருத்தில் கொண்டு சம நீதி வழங்குகிற வகையில், சம வேலைவாய்ப்பு வழங்குகிற வகையில் எல்லோரும் சமம் என்கிறவகையில் அதாவது All are equal before law என்று உறுதிப்படுத்துகிற வகையில் மினிம் 20 வருஷம் சர்வீஸ் ஆகிவிட்டவர்களைப் போகச் சொல்லிவிட்டு அதே கல்வித் தகுதி உடைய மற்றவர்களுக்குக் கொடுக்கலாம். இப்போது பரீ எஜுகேஷன் என்றவகையில் கல்விக்கூடங்களை எல்லாம் பெருக்கி விட்டதற்குப் பிறகு அவர்களுக்கு ஒன்றும் தரவில்லை என்று சொல்வது சரியில்லை. ஆகவே 20 வருஷம் சர்வீஸ் ஆனவர்களை போகச் சொல்லிவிட்டு, புதிதாக ஆட்களை நியமித்து வேலை வாய்ப்பை நல்கினால் நிச்சயமாக ஒரு குறைபாடான நிர்வாகம் இருக்காது. ஆனால் இவர்களை மாற்றுவது ரொம்பக் கஷ்டம். ஏழைகளின் ரத்தத்தை உறிஞ்சி, உறிஞ்சி வாழ்ந்து விட்டார்கள். அது இன்றைய தலைமுறையில் ஏற்பட்டது என்று சொல்ல முடியாது. அப்படியே வந்துவிட்டது. அதாவது 'எய்ட்ஸ்' நோய் பற்றிச் சொல்கிறார்கள். அது வந்தால் பிழைக்க முடியாது என்று சொல்கிறார்கள். அந்தமாதிரி ஆகிவிட்டது. ஆக எந்த அரசாக இருந்தாலும், எந்தத் திட்டங்களாக இருந்தாலும் திட்டங்கள் சிறப்பாக இருக்கின்றன, அழகாக இருக்கின்றன. ஆனால் அவை நல்லவகையில் நிறைவேறுகிறவகையில் How to execute என்பதைத் தான் நாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். நான் காவல் துறையைப் பற்றிப் பேசுகிறபோது கூடச் சொன்னேன். நீர்கேட்டுப் போராடியவர்களை நீர்போகும் வகையில் அடிக்கிறார்கள் என்று சொன்னேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

11-50 மணி.

இப்படிப்பட்ட பல சூழ்நிலைகள், ஒரு பெண்மணி என்று உடைய ருமுக்கு முன்னாலே வந்து 4 நாட்களாகக் காத்திருக்கிறார். அவர் என்ன சொல்கிறார் என்றால் தன்னுடைய மகள் கொலை செய்யப்பட்டார். கொலை செய்யப்பட்ட மகளுக்காக அவர் காவல் நிலையத்தை அணுகுகிற அளவிலே, உதாசீனம் செய்யப்பட்டு மிரட்டி விரட்டப்படுகிறார். அந்தக் கொலை 306 தண்டனைச் சட்டத்தின் கீழே போடுவதற்குப் பதிலாக 174லிலே போட்டு ஏதோ மூடி மறைத்து விட்டார்கள் என்று பல ரெப்ரசென்டேஷன்கள். கடைசியிலே மிரட்டி, அந்த அம்மை மையார் 'ரிமாண்ட்' என்று கூட சொல்லத் தெரியவில்லை. 'டிமாண்ட்' பண்ணிவிடுவேன் என்று சொல்கிறார்கள் என்று சொல்லிற்று. ஆனால் நான் நினைத்துக் கொண்டேன். 'டிமாண்ட்' தானே பண்ணுவார்கள். ரிமாண்ட் எங்கே பண்ணுவார்கள்? ஆக அந்த நிலை இருக்கிறது. பணம் வந்து பாதாளம் வரை பாயும். பாமர மக்கள் கையறு நிலையிலே வாழ்கின்றவர்கள். இந்த அரசு

[திருமதி ரமணி நல்லதம்பி]

[1990 ஏப்ரல் 10]

இயந்திரத்தைத் தூய்மைப்படுத்தி, அவர்களுக்கு சைக்ளாஜிக்கலாகவும் டிபார்ட்மெண்டல் ஆக்ஷன் எடுத்து அவர்களுடைய ** நல்ல முறையிலே மேம்படுத்தப்பட்ட நிலையிலே முற்போக்குக் கருத்துக்களை உடையவர்களாக, நல்ல ஒரு 'கோட் ஆப் கான்டக்ட்' உடையவர்களாக ஆக்குவதற்கு வகை செய்யாத வரையிலே இந்தச் சமூக நலத்திட்டங்கள் பயன்தரும் என்று நான் நம்பவில்லை. சொல்லிவிட்டு சொல்லிவிட்டு அங்கே போட்டோம். இங்கே போட்டோம், பொன்னுசாமிநாதன் மாதிரி, பெரியதாழை வீடு மாதிரி, கூரையில்லாமல், பெல் இல்லாமல், பிரேக் இல்லாமல், கதவில்லாமல், நட்டு இல்லாமல், ஆணி இல்லாமல் Devil haunted ஆக இருக்கக் கூடிய ஒரு சூழ்நிலைதான் வருகிறது.

ஆகவே அப்படிப்பட்ட பிரச்சினைகளைக் கருத்திலேகொண்டு அவர்கள் மீது மிகக் கடுமையான நடவடிக்கைகளை முதல்வர் எடுக்க வேண்டும். அப்படி கைப்பற்றிய பொருள்களைத் தரவில்லை என்றால் அது களவு. வாங்குவது யாசகம். கைப்பற்றிய பொருளைக் கூட போலீஸ்காரன் எடுத்தால் அது களவு இல்லையா? அரிசி, பருப்பு, கருவேப்பிலை, தக்காளி, கத்தரிக்காய் இப்படிப்பட்ட பொருள் கூட திரும்பி வரவில்லை. பாத்திரம் கூட வருவதில்லை. இப்படிப்பட்ட நிலை மாற வேண்டும். அவர்களுக்கு ஒரு டிக்னிட்டி இருக்க வேண்டும். எனக்கு இன்றைக்கெல்லாம் யாரிடமாவது எதையும் கேட்க வேண்டுமென்றால் ஒரு கூச்சம் இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட ஒரு வளர்ப்பு இல்லாத காரணத்தினால்தான். இப்படிப்பட்ட அதிகாரிகள் இருக்கும் சூழ்நிலைகளை மாற்றி அவர்களுக்கு நல்ல பயிற்சி கொடுக்க வேண்டும். காவல் துறையினர் எதற்காக இருக்கிறார்கள்? லா அண்ட் ஆர்டரை மெயிண்டெயின் பண்ண. அது இன்றைக்கு இருக்கிறதா என்று அஞ்சுகின்ற நிலை இருக்கின்றது. அந்த மது டிபார்ட்மெண்ட் இருக்கிறது அல்லவா? பண்ணுட்டியிலே 45 பேர்கள் செத்துப் போய்விட்டார்கள். அதற்கு இரண்டு பேர்கள் மேலே நடவடிக்கை. 45 பேர் உயிர்கள். அது அருமையான உயிர்கள். அதை இழந்து எத்தனையோ உயிர்கள் துடிக்கின்றன தவிக்கின்றன. மதுவிலக்கு இலாகாவே 'resign' பண்ணியிருக்க வேண்டாமா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: உயிர்களிலேயும் அருமையான உயிர், சாதாரண உயிர் என்று இருக்கிறதா?

திருமதி ரமணி நல்லதம்பி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அது மானிட உயிர்கள். சமூக நலம், மிற்படுத்தப்பட்டவர்கள், பேக்வர்ட் மக்கள் எல்லாம் (proceeding towards) சமதூரம்

** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

1990 ஏப்ரல் 10]

[திருமதி ரமணி நல்லதம்பி]

சமுதாயத்திற்குப் போகவேண்டுமென்று நாம் பேசிக்கொண்டு இருக்கிறோம். So we want Social Justice என்ற அந்த தலைப் பிலே பேசிக் கொண்டிருக்கிறேன். அதற்காக எல்லாம் திட்டங்கள் தீட்டினாலும், சட்டங்கள் போட்டாலும் இந்த அரசு இயந்திரம் சரியாக முடுக்கி விடப்பட்டு அதிலே களைகள் இருந்தால் நீக்க வேண்டும். அதற்குத்தான் இதனைச் சொல்கிறேன். இந்த சிறுபான்மையருக்கு என்று சொல்லும்போது நிறையச் சலுகைகள் பாதுகாப்பு எல்லாம் கொடுக்கிறோம். 6 அம்சம் திட்டம் மிக நேர்த்தியாக, மிகுந்த ஞானத்தோடு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அதை நான் பாராட்டுகிறேன். அதை நான் வரவேற்று மிக்க மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். அதற்கு ஒரு சின்ன உதாரணத்தைச் சொல்லலாம். அதாவது காட்டைத் திருத்தி கழனியாக்கி, அதிலே வரப்பயர்த்தி, நீர்பாய்ச்சி, அதில் நாற்றுகளையெல்லாம் நட்டுவிட்டு, அங்கே களை எடுக்கமாட்டோம் அல்லது நச்சுக் கிருமிகளை அழிப்பதற்கு மருந்தும் தெளிக்கமாட்டோம் என்று சொன்னால் அது எப்படியிருக்கும்? நல்ல மகசூலை நாம் பெறமுடியுமா? அது மாதிரிதான் இந்தத் திட்டத்திலே விரும்பிப் பார்த்தால் முகமதியர்களை முஸ்லீம் நாட்டுக்குப் போங்கள், கிருஸ்துவர்களை இங்கிலாந்துக்குப் போங்கள் என்றெல்லாம் சில பகுதிகளிலே சொல்வதும், இந்தக் காழ்ப்புணர்வும், மத வெறி உணர்வுகளும் எல்லாம் உண்டாகிறது. இங்கே பரம்பரை பரம்பரையாக பூட்டன், ஓட்டன் காலத்திலேயிருந்து இங்கே இருக்கின்றவர்கள் எல்லோரும். ஆக நான்களும் இந்த நாட்டு பிரஜைகளே. இந்த பகுதியின் வாக்காளப் பெரு மக்கள் என்ற நிலையிலே நாங்கள் இருக்கிறோம். அதனாலே இந்த சிறுபான்மையர் பாதுகாப்புக்காக மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிற அந்த முயற்சிகளைப் பாராட்டி அந்தச் சமூக விரோதிகளை எல்லாம் ஒடுக்குகின்ற அளவில் களை எடுக்க வேண்டும். மருந்து அடிக்க வேண்டும். ஆக அப்படிப்பட்ட செயல்பாடுகளை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டு இந்த அரசு இயந்திரத்தை ஒரு பரிபூரணமான executive organisation ஆக—மாற்ற வேண்டும் என்று கேட்டு முதல்வர் அவர்கள் தகுந்த பதிலைத் தரவேண்டும் என்று கேட்டு அமர்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அம்மையார் அவர்களுடைய பேச்சில் நான் குறுக்கிட விரும்பவில்லை. ஆனால் சமுதாயத்தைப் பற்றி, பிற்படுத்தப்பட்ட, மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்ட, சீர்மரபு சமுதாயத்தைப் பற்றிப் பேசும்போது ஒரு சொற்றொடரை அடிக்கடி பயன்படுத்தினார்கள் ** என்று. அந்த வார்த்தையை ஏடுகளிலே இடம் பெறாத அளவுக்கு அவைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்கவேண்டும் என்று தங்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

**மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப் பெற்றது.

[1990 ஏப்ரல் 10]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மதிப்பிற்குரிய பெருமக்களே, நம்முடைய மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் சொன்னது போல பிற்படுத்தப்பட்டவர்கள் என்பது, அந்தத் தன்மையை உணர்வதற்கு socially and educationally என்ற சொற்களைப் பயன்படுத்தினால்தான், அவர்கள் அந்த நிலைமைக்குச் சரியாக அடையாளம் காட்டப்படமுடியும். ** என்பதனாலேயே நம்முடைய மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களுடைய விளக்கத்தை ஏற்று அம்மையார் அவர்களும் இந்த அவையிலே உள்ளவர்களும் அதனை முழுமையாக ஏற்றுக்கொள்கின்றார்கள் என்ற முறையில் அந்தத் தொடர் அமைப்பு எந்தெந்த இடத்தில் எல்லாம் இடம்பெறுகிறதோ அவற்றை அவைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்குகிறேன்.

11-55 மணி

மாண்புமிகு திரு. கே. பி. கந்தசாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆன் ஏ பாயின்ட் ஆப் கிளாரிபிகேசன். ராதாபுரம் சட்டமன்ற உறுப்பினர் இங்கே பேசுகிறபோது கட்டப்பட்ட வீடுகள் சில இடங்களில் இடிந்து விழுந்ததாகச் சொன்னார்கள். திட்டவட்டமாக, எந்த ஒன்றியத்திலே, எந்த ஊராட்சியிலே இடிந்து விழுந்தது என்று சொன்னால் நடவடிக்கை எடுக்க ஏதுவாக இருக்கும். உடன்குடி ஒன்றியத்திலே, சம்மரிசூரம் ஊராட்சியிலே அ.தி.மு.க.வைச் சார்ந்த தலைவரால் கட்டப்பட்ட வீடுகள் இடிந்திருக்கின்றன. உறுப்பினர் திட்டவட்டமாகச் சொன்னால், அதோடு இதையும் சேர்த்து நடவடிக்கை எடுக்க வாய்ப்பாக இருக்கும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: உறுப்பினர் அவர்கள் அமைச்சரிடம் எழுத்துவடிவில் கொடுத்தால் நடவடிக்கை எடுக்க வாய்ப்பாக இருக்கும்.

திரு. பெ. ஆசையன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த பிற்படுத்தப்பட்டோர், மிகப் பிற்படுத்தப்பட்டோர் நலத் துறை சம்பந்தமான மானியக் கோரிக்கை மீது பேசுகின்ற வாய்ப்பு தந்ததற்காகத் தமிழ் இனக் காவலரும் தமிழக முதல்வருமான மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களுக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஜாதி, மதம், நிறம், இனம் போன்ற பேதமற்ற முறையில் அனைவருக்கும் அனைத்தும் கொடுக்க வேண்டும். அனைத்து வகுப்பைச் சார்ந்தவர்களுக்கும், அனைத்தும் சமமாக வழங்கப்பட வேண்டுமென்ற உன்னதமான, மகத்துவம் வாய்ந்த தத்துவத்தை நிலை நாட்டிட வேண்டுமென்

**மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப் பெற்றது.

1990 ஏப்ரல் 10]

[திரு. பெ. ஆசையன்]

பதற்காகத்தான் கலாச்சார ரீதியாக, பொருளாதார ரீதியாகப் பிற்பட்டு இருக்கின்ற அந்த மரியாதைக்குரிய பிற்படுத்தப்பட்ட சமுதாயத்தைச் சார்ந்திருப்பவர்களுக்கு, மிகப் பிற்படுத்தப்பட்ட சமுதாயத்தைச் சார்ந்தவர்களுக்கு உதவுவதற்காக மானியத் தொகை உயர்த்தப்பட வேண்டுமென்பதற்காகப் பல சலுகைகளை அளிக்கும் முகத்தான் இதுவரை வழங்கப்படாத அளவுக்கு அதிகபட்சத் தொகை இதில் ஒதுக்கப்பட்டு, இந்த மக்களுடைய நம்பிக்கை நட்சத்திரமாக இன்றையதினம் மாண்புமிகு முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் திகழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்காக மாண்புமிகு டாக்டர் கலைஞர் அவர்களுக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மக்களுடைய வரிப் பணம், மக்களுடைய நலனுக்காகத்தான் செலவழிக்கப்பட வேண்டும். எஞ்சியிருக்கிற பணம் எப்படிச் செலவழிக்கப்பட வேண்டும் என்பதைச் சட்டப்படி, நியதிப் படி ஒலிபெருக்கி வாயிலாகக் கேட்டிருந்தாலும், இன்றைக்குத் தான் உள்ளபடியே அதற்கு வழிவகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்பதை எண்ணிப் பார்க்கும்போது தமிழ் நாட்டிலே வாழ்கிற பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களும், மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களும் தமிழக முதல்வர் மாண்புமிகு டாக்டர் கலைஞர் அவர்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இச்சந்தர்ப்பத்தில் நான் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். பசும்பொன் முத்துராமலிங்கத் தேவர் அவர்கள் வழி வந்தவர்கள் சீர்மரபினர் என்று இன்றைக்கு ஆக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஒரு காலத்தில் பிரமலைக் கள்ளர்கள் என்று சொல்லி, அவர்கள் எல்லாம் காவல் நிலையத்தில் வந்து கையெழுத்திட வேண்டுமென்று உத்தரவிட்டிருந்தார்கள். இன்றைக்கு அந்த அடிமை விலங்கினை முறியடித்து சீர்மரபினராக இந்தச் சமுதாயத்தினரை அறிவித்திருப்பதற்காக, அந்தச் சமுதாயத்தின் சார்பாக, வெளிநாடுகளில் வாழும் அந்தச் சமுதாய மக்களின் சார்பாக, மாண்புமிகு டாக்டர் கலைஞர் அவர்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அந்த விலங்கை உடைத்து எறிந்ததோடு மட்டுமல்லாமல் இந்தச் சமுதாய மக்களுக்கு ஒளி காட்டி, சமூக அந்தஸ்தை அளித்து அவர்களை எல்லாம் சீர்மரபினர் என்ற பட்டியலில் சேர்த்து அவர்களுக்காக சலுகைகளையும் வழங்கியிருக்கிறார்கள். அதற்காக அந்தச் சமுதாயத்தில் இருந்து வந்திருக்கிற சட்டமன்ற உறுப்பினர் என்ற முறையிலும் என்னுடைய நன்றியை மாண்புமிகு டாக்டர் கலைஞர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அது மரத்திரமல்லாமல், முந்தைய ஆட்சியின்போது, முதல்வராக மாண்புமிகு டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் இருந்தபேர்து பசும்பொன் முத்துராமலிங்கம் அவர்கள்

[திரு. பெ. ஆசையன்]

[1990 ஏப்ரல் 10]

பெயரால் 3 கல்லூரிகளை அமைத்தார்கள். அப்படிக்கல்லூரிகள் அமைக்கப்பட்டதன் காரணமாக எங்களைப் போன்றவர்கள் எல்லாம் அங்கே படித்து முன்னுக்கு வர முடிந்தது. அந்த வகையில் இன்றைக்கு 4 சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் சீர்மரபினர் சமுதாயத்திலிருந்து இங்கே வந்திருக்கிறோம். இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் முக்குலத்தோர் சமுதாயத்தைச் சார்ந்திருக்கிற அனைத்து மக்களும், எத்தனையோ கட்சிகளிலும், எத்தனையோ இயக்கங்களிலும் தங்களை இணைத்துக் கொண்டவர்களாக இருந்தாலும் அவைவரும் கட்சி மாச்சரியங்களை எல்லாம் தூக்கி எறிந்து எங்களுக்கு எல்லாம் நம்பிக்கை நட்சத்திரமாக, திரு. பசும்பொன் முத்துராமலிங்கத் தேவர் அவர்களுக்குப் பின்னால், இந்தச் சமுதாய மக்களுக்கு ஆற்றலாளராக, உதயசூரியனாக தமிழக் காவலர், மாண்புமிகு முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களைத் தான் நம்பிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எங்களைப் போன்றவர்களுக்கு எல்லாம் அவர்கள் இத்தகைய வாய்ப்பைத் தந்திருப்பதால் எங்களுடைய ஆயுள் எள்ளவரை எங்களுடைய தனிப்பட்ட முறையிலும், பொதுவாகவும், எங்களுடைய விசுவாசத்தையும், நம்பிக்கையையும் என்றைக்கும் தெரிவித்துக் கொண்டிருக்கிறோம் என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

12-00 மணி

அதைப்போல இன்றைக்கு பிற்பட்டோர் பொருளாதார மேம்பாடுதனைக் கண்டிட வேண்டுமென்பதற்காக ஒரு நிர்வாகம் அமைக்கப்பட்டும், அந்த நிர்வாகம் முடங்கிக் கிடந்தது என்று இங்கே சுட்டிக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. முடங்கிக் கிடக்கிற பிற்பட்டோருடைய பொருளாதார நிலை மேம்பாட்டைய வேண்டுமென்பதற்காக அதற்கும் கூட ஒரு கோடி ரூபாய் நிதி ஒதுக்கித் தந்து, ஒரு நம்பிக்கை வழங்குகிற மானியமாக இன்றைக்கு இது திகழ்ந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதை என்னும்போது இதை நான் மனப்பூர்வமாக வரவேற்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

தமிழகத்திலே பாம்புக்கும் கூடு உண்டு, பல்லிக்கும் கூடு உண்டு, குருவிக்குக் கூட கூடு உண்டு, ஆனால் குடியிருக்க மனிதனுக்கு வீடு இல்லாமல் நடுத் தெருவில், நடைபாதையில் யாரும் நிற்கக் கூடாது என்பதற்காகத் தான் குடிசை மாற்று வாரியத்தைக் கண்டு, அடுக்கு மாடி வீடுகளைக் கட்டித் தந்தார்கள் தமிழக முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள். அதற்குப் பின்னாலே அ.தி.மு.க. ஆட்சிக் காலத்திலே கட்டித் தந்த வீடுகள் முறையான வீடுகளாக இல்லை என்பதை இங்கே, அந்தத் தரப்பிலே இருந்து உறுப்பினர்கள் பேசும்

1990 ஏப்ரல் 10]

[திரு. பெ. ஆசையன்]

போது கூடச் சுட்டிக் காட்டினார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக் காலத்தில் கட்டப்பட்ட வீடுகளை அ.தி.மு.க. ஆட்சியின் போது செம்மைப்படுத்தக் கூட அவர்கள் முன்வர வில்லை என்பதை நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

அடுத்து சிறுபான்மையினர் நலன் காக்கப்பட வேண்டுமென்பதற்காகச் சிறுபான்மையினர் ஆணையம் அமைக்கவும், கல்வித் துறையில் அவர்கள் மேம்பட்டிட வேண்டுமென்பதற்காக மத்திய அரசு பணியல்லாது மாநில அரசுப் பணிகளுக்குப் போட்டித் தேர்வுக்கு செல்கிறவர்களுக்கு அதிக வாய்ப்புகளை உருவாக்கித் தந்திட வேண்டுமென்பதற்காகப் பயிற்சி நிலையங்களை, பயிற்சிக் கூடங்களை அமைக்கவும், தேர்தல் வாக்குறுதிகளில், சொன்னதைச் செய்வோம் என்ற உத்தரவாதத்தின் அடிப்படையில், மிகப் பிற்பட்ட கீர்மரபினருக்கு பட்டப் படிப்பு வரை இலவசக் கல்வியை வழங்கி இருப்பது மிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்த உன்னதமான காரியமாக இருக்கிறது என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

அடுத்து ஒன்றை நான் குறிப்பிட்டாக வேண்டும். தேர்தலின் போது ஒரு கட்சி அல்லது ஒரு அணி தேர்தலைச் சந்திக்கும்போது மக்கள் மத்தியில் வாக்குறுதி கொடுக்கிறார்கள். எந்தக் கட்சியின் வாக்குறுதிகளில் மக்களுக்கு நம்பிக்கை ஏற்படுகிறதோ அந்தக் கட்சிக்கு மக்கள் வாக்களிக்கிறார்கள். அப்படி மக்கள் நம்பிக்கையைப் பெற்ற கட்சி தான் ஆளுங் கட்சியாக மாறுகிறது. அந்த அடிப்படையிலே தேர்தல் நேரத்திலே எத்தனையோ வாக்குறுதிகளை அ.தி.மு.க. தரப்பிலே இருந்து சொன்னார்கள். ஆனால் இதைத்தான் செய்வோம், செய்வதைத்தான் சொல்வோம் என்று சொல்லி அவைகளை ஓராண்டுக் காலத்திலே செயலுக்கு இந்த அரசு கொண்டு வந்திருக்கிறது என்பதை எல்லோரும் மனப்பூர்வமாக ஏற்றுக் கொள்ளும் நிலைமை இருப்பதை எண்ணி நாமெல்லாம் மகிழ்ச்சி அடைய வேண்டியிருக்கிறது.

நான் இன்னும் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். தேர்தல் நேரத்தில் அ.தி.மு.க. தரப்பிலே இருந்தவர்கள், திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிக்கு வந்தால் சத்துணவை நிறுத்தி விடுவார்கள் என்று சொன்னார்கள், நிறுத்தப்பட்டதா? திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிக்கு வந்தால் கப்பைக் கிழங்கைப் போடுவார்கள் என்று சொன்னார்கள். போட்டார்களா? தேர்தல் நேரத்திலே மக்களிடம் வாக்குகளைப் பெற வேண்டு

[திரு. பெ. ஆசையன்]

[1990 ஏப்ரல் 10]

மென்பதற்காக திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிக்கு வந்தால் மழை பெய்யாது என்று சொன்னார்கள். பெய்யாமல் இருந்ததா? இவைகளை எல்லாம் அவர்கள் தேர்தல் நேரத்திலே வாக்குறுதிகளாகக் கொடுத்த காரணத்தாலேதான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு மக்கள் வாக்களித்தார்கள். (குறுக்கீடுகள்) அந்த வாக்குகளைப் பெற்று, வெற்றி பெற்றிருக்கிற திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் (குறுக்கீடுகள்)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: என்ன சொல்லுகிறீர்கள்? ஒருவரா? இரண்டு பேரா? உங்களுக்குள்ளே ஒரு முடிவுக்கு வாருங்கள்.

திரு. வி. கே. சின்னசாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் மழை அதிகமாக பெய்தது என்று சொல்கிறார்கள். தயவு செய்து அந்த மாவட்டங்களுக்கு எங்களை அழைத்துச் செல்லுங்கள். எங்களுடைய பகுதியில் எல்லாம் வறண்டு, பணை மரங்கள், தென்னை மரங்கள் கூட சாய்ந்து கிடக்கின்ற காட்சியைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நாங்கள் இருக்கிற பகுதிகளில் எல்லாம் மழை பெய்கிறது. உங்கள் பகுதியில் மழை பெய்யவில்லை என்றால் அதற்குக் காரணம் சின்னசாமியாகத் தான் இருக்கும். (சிரிப்பு) (குறுக்கீடு) உங்கள் பகுதியிலும் மழை பெய்யவில்லையா?

திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே

மாண்புமிகு திரு. வீரபாண்டி சோ. ஆறுமுகம்: மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் பேசியது, இந்த ஆண்டு எந்த ஆண்டும் இல்லாத அளவுக்கு, யாரும் எதிர்பார்க்காத அளவுக்கு ஜனவரி மாதத்திலே மதுரை, இராமநாதபுரம், திருநெல்வேலி, தஞ்சை போன்ற மாவட்டங்களில் பெருமளவில் மழை பெய்தது என்ற நிலையை வைத்துத்தான் அவர் பேசினார்.

1990 ஏப்ரல் 10]

திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பேசிய நேரத்தில் ஒன்றைச் சொன்னார்கள். தேர்தல் நேரத்தில் “தி. மு. க. ஆட்சிக்கு வந்தால் மழை பெய்யாது என்று சொன்னார்கள்” என்று குறிப்பிட்டார்கள் அப்படி யார் சொன்னார்கள் அந்தப் பொறுப்பை அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும்.

12-05 மணி

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் யார் யாரோ சொன்னார்கள்.

திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த் : இல்லை, இல்லை. யாரோ சொன்னார்கள் என்றால் அது குற்றச்சாட்டாக ஆகாதா? சொல்லாததைச் சொன்னால் குற்றச்சாட்டு தானே?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இது எல்லாம் பொது.

திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த் : பொது என்பது வேறு.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அகோகர் மரத்தைள் வெட்டினார், சாலை போட்டார். அது பொது. உட்காருங்க.

திரு. பெ. ஆசையன் : சொன்னதைச் செய்யவில்லை ; சொல்லாததைச் செய்வோம் என்று சொன்னீர்களே, செய்ய வில்லையே என்று எல்லாம் ஓராண்டு முடிவதற்கு முன்னாலேயே வாரிக் குதித்துக்கொண்டு கேட்க முற்படுகிறீர்கள். நான் அவர்களுக்குச் சொல்ல விரும்புவது, தேர்தல் நேரத்தில் வாக்குறுதிகளை வைப்பது என்பது 5 ஆண்டுகளிலே சாதிக்கப் போகின்ற சாதனைப் பட்டியல். அது ஒரு இலக்கு, நோக்கு. அதை ஓடிப் பிடித்திட வேண்டும் என்பதற்காகத் தான் அன்றைக்கு கஜானாகளை காலி ஆக்கிவிட்டுச் சென்று இருந்தாலும் கூட அதை நிரப்பி நாட்டு மக்களின் தேவைகளை நல்ல நோக்கத்தோடு, கட்சி மாச்சரியங்களை மறந்து ஒருமித்த கருத்தோடு ஒத்த உணர்வோடு அனைவரையும் பாவித்து அனைவரும் பலன் பெற வேண்டும் என்று திட்டங்களைத் தீட்டித் தந்து இருக்கிறார்கள். (மணியடிக்கப் பெற்றது). கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளிலேயே தேர்தல் வாக்குறுதிகளில் 70 அல்லது 80 சதவீதத்திற்கு மேல் நிறைவு செய்யப்பட்டு இருக்கிறது என்பதை மற்ற கட்சிகளில் இருக்கிற நண்பர்கள் கூட மனப்பூர்வமாக ஒத்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள் என்ப வெளிப்படையாகிக் கொண்டு இருக்கிறது.

[திரு. பெ. ஆசையன்]

[1990 ஏப்ரல் 10]

நான் இன்னொன்றையும் சொல்ல விரும்புகிறேன். பிற்படுத்தப்பட்ட சமுதாய மக்களினுடைய எழுச்சிக்காக பிற்படுத்தப்பட்டோர், சீர்மரபினருக்குத் தனி அலுவலகத்தை அமைத்தும், செயலாளரை நியமித்தும் நம்பிக்கையை ஊட்டி கொண்டு இருக்கிற காரணத்தினாலே, அனைத்துக் கட்சிகளையும் மறந்து, ஓட்டு மொத்தமாக தலைவர் தான் வழிகாட்டி என்ற நம்பிக்கை நாட்டு மக்கள் மத்தியிலே பிறந்து கொண்டு இருக்கிறது என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே சுட்டிக் காட்டாமல் இருக்க முடியாது.

மரியாதைக்குரிய மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, இன்றைக்கு மதுரை மாவட்டத்தில் இருக்கிற மறவர் பெருமக்கள் சீர்மரபினர் பட்டியலில் இருந்து விடுபட்டுப் போய் இருக்கிறார்கள். மதுரையில் இருக்கிற மறவர் மக்கள், இராமநாதபுரம் மறவர் இனத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். அங்கிருந்து குடிபெயர்ந்து மதுரையில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். மதுரை மாவட்டத்தில் இருக்கிற மறவர் இனத்தவரையும் அதைப்போலே இராமநாதபுரத்தில் இருக்கிற மறவர், அகமுடையர் இனத்தவரையும் சீர்மரபினர் பட்டியலிலே சேர்த்திட வேண்டும் என்கிற மெத்தப் பணிவான வேண்டுகோளை மாண்புமிகு கருணை உள்ளம் கொண்ட தமிழக முதல்வர் அவர்களுடைய காலடியிலே சமர்ப்பிக்க விரும்புகின்றேன். அதோடு மதுரை மாவட்டத்தில் இருக்கிற கள்ளர் சீரமைப்புத் துறை ஓரளவுக்குச் செயலிழந்து காணப்படுகிறது என்பதையும், அதைத் துரிதப்படுத்தி, தனிக் கவனம் செலுத்த வேண்டுமாய் எனது வேண்டுகோளை தமிழக முதல்வர் மாண்புமிகு டாக்டர் கலைஞர் அவர்களிடத்திலே மெத்தப் பணிவோடு தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். அதைப்போல மறவர் சமுதாயத்தைச் சார்ந்து இருக்கிறவர்களுக்கு—இராமநாதபுரத்தில் குடி இருப்பவர்களுக்கு 'கள்ளர் ரெக்ளமேஷன்' என்று அமைக்கப்பட்டு இருப்பதுபோல்—'மறவர் ரெக்ளமேஷன்' ஒன்று அமைத்து அனைவருக்கும் வழிகாட்டுதலை வழக்கம் போல் வாங்கிட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த முக்குலத்து சமுதாயத்தைச் சார்ந்த மக்கள், பசும் பொன் முத்துராமலிங்கத் தேவருக்குப் பின்னால் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் கலைஞர் அவர்கள் தான் வழிக்காட்டி, வழிகாட்டி என்று நம்பிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். அந்த நம்பிக்கை நட்சத்திரமாகத் திகழ்ந்து கொண்டு இருக்கிற, அந்த நம்பிக்கைக்கு வழிகாட்டியாக அமைந்து இருக்கிற இந்த மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து, வாய்ப்புக்கு நன்றி கூறி விடை பெறுகிறேன் நன்றி, வணக்கம்.

திரு. ஜி. பழனிச்சாமி: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே இன்றைய தினம் நடைபெறுகின்ற பிற்படுத்தப்பட்டோர், மிகப் பிற்படுத்தப்பட்டோர் மானியக் கோரிக்கையில் பேசுவதற்கு அனுமதி தந்த உங்களுக்கு எனது நன்றியைத் தெரி

1990 ஏப்ரல் 10] [திரு. ஜி. பழனிச்சாமி]

வித்துக் கொள்கிறேன். இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பாக என்னுடைய கருத்தைச் சொல்ல முன் வந்திருக்கின்றேன். இன்றைய தினம் எழுத்தறிவு ஆண்டாக அறிவிக்கப்பட்டு இருக்கின்ற இந்த நேரத்தில் அதுவும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்காக தன்னை அர்ப்பணித்துக் கொண்ட டாக்டர் அம்பேத்கார் அவர்களுடைய இந்த நினைவு ஆண்டில் தமிழகத்தின் முதலமைச்சர் அவர்கள் பிற்படுத்தப்பட்டோர், மிகப் பிற்படுத்தப்பட்டோர் மக்களுக்காக நல்ல பல திட்டங்களை இந்த நேரத்தில் அறிவித்து இருப்பதையும், அதிலேயும் சென்ற ஆண்டு 19.57 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியதை இந்த ஆண்டு 30.70 கோடி ரூபாயாக உயர்த்தி ஒதுக்கி இருப்பதையும் நான் மனப்பூர்வமாக வரவேற்கின்றேன். அதுபோல பல்வேறு திட்டங்கள் இந்த மானியக் கோரிக்கையில் அறிவிக்கப்பட்டு இருக்கின்றன. குறிப்பாக எடுத்துக் கொண்டால் மண்டல் கமிஷன் மூலமாக பிற்படுத்தப்பட்ட, மிகப் பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களினுடைய வாழ்க்கைக்கு மிகப் பெரிய உறுதுணையாக, ஆயுதமாக அமையும் என்ற நம்பிக்கையை—தமிழக முதலமைச்சர் அவர்கள் சென்ற சட்ட பேரவைக் கூட்டத்திலே அறிவித்த போதும் சரி, இப்போதும் சரி—தமிழக மக்கள் மகிழ்ச்சிகரமாக எதிர் பார்த்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். அந்த வகையில் மத்திய அரசு இன்றைய தினத்திலே வந்திருக்கின்ற தேசிய முன்னணி அரசுக்குத் தமிழகத்தினுடைய முதலமைச்சரவர்கள் தொடர்ந்து அதை வலியுறுத்தி அமல் நடத்த வேண்டுமென்று இந்த நல்ல சந்தர்ப்பத்திலே நான் கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

12-10 மணி

அதோடு மட்டுமல்லாமல், இன்னும் சொல்லப்போனால் கூட, மருத்துவக் கல்லூரியில், பொறியியல் கல்லூரியில், 1988 ஆம் ஆண்டு 68 விழுக்காடுகளும், அதேபோன்று 1989 இல் 189 விழுக்காடுகளும், 1988 இல் 365 பொறியியல் கல்லூரிகளில் இடங்களும், 1989 இல் 685 இடங்களும், கூடுதலாக இன்றைய தினத்திலே இடம் அளித்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால், இதில் உண்மையிலேயே ஒரு முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறது என்று சொன்னால் அந்த 50 சதவீதத்தில் 20 சதவீதம் ஒதுக்கீடு செய்யவில்லை என்று சொன்னால், இதில் இருக்கக்கூடிய மற்ற இனத்தவர்களுக்கு நிச்சயமாக இப்படிப்பட்ட ஒரு நன்மை கிடைத்திருக்க முடியாது. அப்படிப்பட்ட ஒரு நல்ல திட்டத்தை நம்முடைய முதலமைச்சரவர்கள் சென்ற ஆண்டில் அறிவித்ததன் மூலமாக இன்றைக்கு அப்படிப்பட்ட ஒரு இட ஒதுக்கீட்டின் மூலமாக அந்தப் பகுதி மக்களுக்கு ஒரு நல்ல வாய்ப்பு கிடைத்திருக்கிறது. இன்னும் கூட, அதில் சில தவறுகள் இருந்தால், அதைப்போக்கி, முழுமை

[திரு. ஜி. பழனிச்சாமி]

[1990 ஏப்ரல் 10]

யாகக் கொடுப்பதற்கான வாய்ப்புகளைத் தமிழக முதலமைச்சர் செய்வார் என்ற அந்த நம்பிக்கை எனக்கிருக்கிறது என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

வறுமைக்கோட்டிற்குக் கீழே இருக்கின்ற மக்களுக்கு, 1990-91 ஆம் ஆண்டுக்கு வீட்டு மனைப்பட்டா வழங்குவதற்காக ஒரு கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதாக அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. உண்மையிலேயே நல்ல திட்டம், தொடர்ந்து நாற்பதாண்டுக் காலமாகத் தமிழகத்தில் இருக்கக்கூடிய பிற்படுத்தப்பட்ட, மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்கு, அதிலும், கிராமப்புறத்தில் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்ற அந்த மக்களுக்குக் குடிநீர் வசதி, சாலை வசதி இல்லாத அந்த மக்களுக்கு இது ஒரு நல்ல திட்டம். அந்த மக்களுக்கு வீட்டு மனை வழங்குகின்ற அந்தத் திட்டத்தில்கூட, வீட்டு மனைப்பட்டா இல்லை என்று சொன்னால், அவர்களுக்கெல்லாம் வீடு கிடைக்காத ஒரு நிலை இருக்கிறது. அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு இன்றைக்கு ஒரு கோடி ரூபாயில் வீட்டு மனைப்பட்டா வழங்குகின்ற ஒரு திட்டத்தை அறிவித்திருக்கிறார்கள். இதைக் கூட, தமிழகத்தில் இப்படிப்பட்ட மக்கள் எவ்வளவு பேர் இருக்கிறார்கள், எவ்வளவு பேர்களுக்கு வழங்க வேண்டும் என்கின்ற விவரத்தை, அரசு மூலமாக ஒரு சர்வே செய்து, அதற்குப் படிப்படியாக, ஒரு ஆண்டுக்கு இவ்வளவு பட்டா என்று வழங்கக்கூடிய விதத்தில், எது அவசியமான இடமோ அங்கே அதிகமாக வழங்குவதற்கான திட்டத்தை முதலமைச்சரவர்கள் கொண்டு வர வேண்டுமென்பதைத் தான் நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டு இருக்கின்றேன்.

தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் இனத்தை எடுத்துக் கொண்டால் அநேகமாக 45 சதவீதத்திற்கும் மேற்பட்ட மக்கள் தமிழகத்திலே கல்வியற்ற நிலையில் இன்றைய தினத்தில் இருந்து கொண்டிருக்கின்றார்கள். கிராமப்புறத்திலே இருக்கின்ற மக்கள் தங்களுடைய உழைப்பை நம்பியிருக்கக் கூடியவர்கள், இன்னும் கல்வி என்றால் கூட என்ன என்று தெரியாத வகையில் தமிழகத்திலே 40 சதவீத மக்கள் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட மக்களுக்கு இந்தத் திட்டங்களின் மூலமாக கல்வி கிடைப்பதற்குக் கடுமையான முயற்சிகளைக் கட்டாயமாகக் கொண்டு வர வேண்டும். பல்வேறு திட்டங்களை நாம் கொண்டு வரும்போது, சட்டம் போட்டாவது அவர்களைப் படிக்க வைப்பதற்கு இந்த அரசு முன் வர வேண்டுமென்று நான் முதலமைச்சரவர்களை இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1990 ஏப்ரல் 10] [திரு. ஜி. பழனிச்சாமி]

இதைக் கல்வியாண்டாக இன்றைய தினத்திலே அறிவித் திருக்கிறது. இதற்கான முயற்சிகளை அரசு எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்றைக்குக் கேரளாவை எடுத்துக்கொண்டாலும்கூட, அந்த அரசு சொல்கிறது, கல்வியில்லாத மக்களே இல்லை என்கிற அந்தத் திட்டத்தைக் கேரள அரசு இன்றைய தினத்திலே அறிவிக்கக்கூடிய விதத்தில் கல்வியிலே மிகப் பெரிய முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறது. அந்த வகையிலே கல்வியிலே ஒரு முன்னேற்றத்தைக் கொண்டு வருவதற்கு முயற்சிகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு ஹாஸ்டலை எடுத்துக் கொண்டால்கூட பிற்படுத்தப்பட்டோர், மிகப் பிற்படுத்தப்பட்டோர்களுக்கு 25—1989-90 ஆம் ஆண்டுக்கு ஏற்கனவே 25 இருக்கிறது, இப்பொழுது 50 ஆக அதை உயர்த்துவதற்கான முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. உண்மையாகவே பல்வேறு இடங்களிலேயும் முறையாக அது செயல்பட முடியாத நிலையில் அந்தப் பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுடைய ஹாஸ்டலெல்லாம் செயல்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்றன. முறையான உணவு அளிக்கப்படவில்லை. கட்டிட வசதிகள் இல்லை; கழிப்பிட வசதிகள், குடிதண்ணீர் வசதிகள் போன்ற அந்த வசதிகள்கூட இல்லாத நிலையில், சுகாதாரமற்ற முறையில் பல்வேறு இடங்களிலே ஹாஸ்டல்கள் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. அந்த ஹாஸ்டலிலே போடப்படக்கூடிய அந்த வார்டர் கூட, பல்வேறு தவறுகளை—அந்தப் பலன்கள் முழுமையாக அந்த மாணவர்களுக்குக் கிடைக்காத வகையில்—பல்வேறு தவறுகள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. அதையெல்லாம் போக்குவதற்குக்கூட கடுமையான முறையில்—என்னதான் சட்டம் கொண்டு வந்தாலும்கூட, தவறுகள் நடப்பதற்காகவே, தவறுகள் பண்ணுவதற்காகவே சில பேர்கள், சில அதிகாரிகள் இருக்கக்கூடிய நிலைமை இருக்கத்தான் செய்கிறது. அதையெல்லாம் போக்குவதற்கு நமது முதலமைச்சரவர்கள் முயற்சியெடுக்க வேண்டுமென்று நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

நுழைவுத் தேர்வில், பொறியியல் கல்லூரி மற்றும் மருத்துவக் கல்லூரி போன்றவைகளுக்கு கிராமப்புறத்திலே படிக்கக்கூடிய ஏழை எளிய மக்களுடைய கல்வித்தரம் என்பது மிகவும் குறைவாகவே இருக்கிறது. நகரத்திலே படிக்கக்கூடிய மக்கள் கல்வித் தரத்திலே—அவர்கள் டியூஷன் வைத்து இருப்ப

[திரு. ஜி. பழனிச்சாமி]

[1990 ஏப்ரல் 10]

தாலும் மிகவும் நன்றாகப் படித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது நுழைவுத் தேர்விலேகூட தனியாகப் பல்வேறு மாவட்டங்களில்—மதுரை, கோயம்புத்தூர், திருச்சி போன்ற மாவட்டங்களுக்கு அவர்களுக்கு ஓராண்டுக்குப் பயிற்சி அளிப்பதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதை எல்லா மாவட்டத்திலும் விரிவுபடுத்த முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

12-15 மணி

பிற்பட்டோர் மற்றும் அந்தப் பகுதி மக்களுக்கு 696 விடுதிகள் இன்றையதினம் இருப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறீர்கள். இன்னும் பாக்கி இருக்கிற அந்த விடுதிகளை கட்டுவதற்கு உடனடியாக முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டும்.

அடுத்து நரிக்குறவர்கள் மற்றும் பல்வேறு வகுப்பினருக்கு வீடு கட்டி கொடுக்கிற திட்டம் என்பது இன்றைய தினம் அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பல்வேறு இடங்களில் நரிக்குறவர்கள் வாழ்கிறார்கள். அவர்களுக்கு பல்வேறு இடங்களில் வீடு கட்டிக் கொடுத்தும் கூட, அவர்கள் வாழமுடியாத நிலை இருக்கிறது. முழுமையாக நல்ல வீடுகளாக அமையாத காரணத்தால், பல்வேறு ஊர்களில் குடிசைகள் போட்டுக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். என்னுடைய தொகுதியில் தாலுகா ஆபீஸ் முன்னால் சிறிய பாதையில் நூற்றுக்கணக்கான பேர்கள் குடியிருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். நம்முடைய உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் அங்கே வருகிறபோது அவருடைய காரை மறித்துக் கொண்டு, தங்களுக்கு வீடு கொடுக்க வேண்டுமென்று கட்டாயப்படுத்தினார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு வீடு கொடுக்க வேண்டும்.

என்னுடைய தொகுதியில் கோட்டூர் என்ற ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் தாழ்த்தப்பட்ட இனத்தைச் சார்ந்த மாணவிகளுக்கு இன்னும் ஹாஸ்டல் வசதி கிடையாது. பல்வேறு கிராமங்களிலிருந்து அந்தப் பெண்கள் வருகிறார்கள். அவர்கள் தங்கிப் படிக்க விடுதிகளை ஏற்படுத்த வேண்டும். அப்படிப்பட்ட நிலைமையை ஏற்படுத்தினால்தான் அந்தக் குழந்தைகள் முழுமையாகப் படிக்க வாய்ப்புகளை ஏற்படுத்த முடியும்.

கல்லூரியில், பள்ளிகளில் படிக்கிற தாழ்த்தப்பட்ட, பிற்பட்ட மாணவ மாணவிகள் படித்து வீட்டுக்குச் சென்றால், தங்களுடைய குடும்பச் சூழ்நிலை காரணமாக பல்வேறு வேலை

1990 ஏப்ரல் 10] [திரு. ஜி. பழனிச்சாமி]

களில் தங்களுடைய கவனத்தைச் செலுத்தி, படிப்பில் அவர்கள் பின்தங்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. அந்த வகையில் ஏற்படாமல் இருக்க நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டு, வாய்ப்பளித்தமைக்கு தலைவருக்கு நன்றி கூறி முடிக்கிறேன்.

திரு. எம். அப்துல் லத்தீப்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பிற்பட்டோர் நலத்துறையில் பேசுவதில் நான் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். பல ஆண்டுகளாக இந்தத் துறை குறித்து நான் பேசி வருகிறேன். அதுவும் குறிப்பாக மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள், நான் சட்டமன்றத்தில் பணியாற்றத் தொடங்கிய காலத்திலிருந்து இந்தத் துறையை குறித்து திட்டம் தீட்டக் கூடியவராக, பிற்பட்ட மக்கள் மேன்மை அடைய வேண்டும் என்பதற்காக சிந்தனை செய்யக் கூடியவராக இருக்கிற அந்தப் பெருமகனிடத்தில், மக்களின் சார்பாக கோரிக்கை வைக்கிற ஒரு இடத்திலிருந்து, நாம் தொடர்ந்து பணியாற்றுகிறோம் என்ற நிறை மனத்தோடு, மீண்டும் ஒரு முறை இந்த அவையில் பிற்பட்டோர் நலத்திற்காக தன்னுடைய நலத்தைக் கூட பொருட்படுத்தாது, முழுமையாக இந்த மக்களுடைய மேம்பாட்டிற்காகவே சிந்தித்து செயல்படுகிற, டாக்டர் கலைஞர் அவர்களிடத்தில், நம்முடைய கோரிக்கைகளை எடுத்து வைப்பதற்கும், அவர் இதுவரையில் ஆற்றியிருக்கிற மகத்தான சேவைகளுக்காக மக்களுடைய நன்றியையும், பாராட்டுதல்களையும் தெரிவிப்பதற்கும் மீண்டும் ஒரு வாய்ப்பு கிடைத்தமைக்கு மகிழ்ந்து என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

ஒரு மகத்தான நாட்டிலே, மகத்தான புரட்சி நடந்திருக்கிறது. கத்தியில்லா, இரத்தமில்லா புரட்சி என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. நாட்டில் போர்களை நடத்தி, போராட்டங்களை நடத்தி, கோரிக்கைகளை எழுப்பி, தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்ய வேண்டுமென்ற நிலையில் பிற இடங்களில் மக்கள் இருக்கிறபோது, எதிர்பார்க்காத சலுகைகளை, எதிர்பாராத நன்மைகளைச் செய்கிற, இந்தச் சமுதாயத்தினுடைய தலைமகனாக, பிற்பட்டோர், மிகப் பிற்பட்டோர், சீர்மரபினர் சமுதாயத்தில் நலிந்தோர் போன்ற மக்களுடைய சிந்தனையாக, அவர்களுடைய விருப்பமாக, டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் இன்றைக்கு திகழ்ந்து வருகிறார்கள் என்பதற்கு இந்த மானியக் கோரிக்கையே ஒரு எடுத்துக்காட்டு.

12-20 மணி

இந்தத் துறையைப் பொறுத்த வரையில் இதை ஒரு பெரிய மேஜர் போர்ட்போலியோ என்று சொல்ல முடியாது. ஏனைய மாநிலங்களிலே இது ஒரு பெரிய மேஜர் போர்ட்போலியோவாகக் கருதப்படவில்லை. ஆனால் தமிழகத்தைப் பொறுத்த வரையில் ஒரு Miscellaneous item of financial Allocation

[திரு. எம். அப்துல் லத்தீப்] [1990 ஏப்ரல் 10]

என்ற அளவிற்கு வருகிற இந்தத் துறையைத் தொடர்ந்து மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களே, கவனித்து வருவது இந்தத் துறையின் பால் அவர்கள் கொண்டிருக்கிற அக்கறையை நாட்டுக்கு விளக்குவதாக இருக்கிறது என்பதை நாம் ஒப்புக் கொண்டாக வேண்டும்.

கடந்த ஆண்டு, 1989-90 ஆம் நிதியாண்டில் இந்தத் துறைக்காக அன்றைக்கு இருந்த நிதிநிலைக்கு ஏற்ப 19.57 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டது. ஒரே ஆண்டுக்குள்ளாக அவர்கள் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டபோது, கஜானா காலியாக இருந்தாலும், ஏறக்குறைய 20 கோடி ரூபாயை இந்தத் துறைக்கு ஒதுக்கீடு செய்து, மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் இந்த ஒரே நிதியாண்டுக்குள்ளாக, அடுத்து, சமர்ப்பித்து இருக்கிற அந்த மானியக் கோரிக்கையிலே இந்த ஒதுக்கீட்டை 30 கோடி ரூபாயாக உயர்த்தி இன்றைக்கு அந்தக் கோரிக்கைகளை அவை முன் வைத்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால், எந்தெந்த வகையிலே இந்த பிற்படுத்தப்பட்ட மக்கள் மேன்மையுற வேண்டுமோ அந்த வகைகளை எல்லாம் அவர்கள் ஆய்வு செய்து சபை முன்னே இந்தக் கோரிக்கைகளை வைத்திருக்கிறார்கள் என்பதிலே எனக்கு நெஞ்சம் நிறைந்த மகிழ்ச்சி உண்டு.

ஒரு தாய் சொல்வார்கள், அழுத பிள்ளைதான் பால் குடிக்கும் என்பார்கள். குழந்தை அழுதபிறகு பால் கொடுப்பது என்பது ஒரு தாயினுடைய பண்பு. குழந்தை அழாமலேயே குழந்தைக்கு பால் தேவையாக இருக்கிறதா என்பதைக் கண்டறிந்து அந்தக் குழந்தைக்கு பால் கொடுக்க முனைவது என்பது தாய்ப் பாசத்தினுடைய உச்ச கட்டமாகும். எனவே இன்றைக்கு டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் இந்த மன்றத்திலே உறுப்பினர்கள் என்னென்ன கருத்துக்களைச் சொல்வார்கள், கோரிக்கைகளை வைப்பார்கள் என்பதை எதிர்பார்த்து மட்டுமல்ல இன்னும் பல்லாண்டுகளுக்கு வளர்ந்து வருகிற இந்தச் சமுதாயத்தினுடைய தேவைகள் எதுவாக இருக்கும், அழுத்தப்பட்ட, அடக்கப்பட்ட, பிற்படுத்தப்பட்ட இந்தச் சமுதாயம் மேலோங்கி நின்று, மற்றவர்களோடு சமத்துவத்தோடு வாழவேண்டும் என்றால், எந்தெந்த வகையிலே எல்லாம் இந்தச் சமுதாயம் ஆக்கமும், ஊக்கமும் பெற வேண்டும் என்பதற்காக வழிவகைகளைக் கண்டு பிடித்து, எல்லாத் துறைகளுக்கும் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களே வழி வகுத்துத் தந்திருக்கிறார்கள்.

ஒரு உதாரணம் சொல்வேன். 1982-லே தமிழ்நாடு பிற்படுத்தப்பட்டோர் பொருளாதார மேம்பாட்டுக் கழகம் ஒன்று ஏற்படுத்தப்பட்டது. ஆனால் அது யாருக்குமே தெரியாது. ஏன் என்றால், செயல்பட்டுக் கொண்டிருந்தால் தெரிந்திருக்கும்.

1990 ஏப்ரல் 10] [திரு. எம். அப்துல் லத்தீப்]

அதனால் ஏதாவது நல்விளைவுகள் நாட்டில் ஏற்பட்டிருந்தால் தெரிந்து இருக்கும். நம்முடைய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினுடைய தலைவர் மாண்புமிகு திரு. அழகர்சாமி அவர்கள் என்னைவிட மூத்தவர், இந்த அவையிலே பல்லாண்டுக்காலமாக பணியாற்றிக் கொண்டு இருப்பவர், அவர்களே கேட்டார்கள் என்னிடத்திலே, இப்படிப்பட்ட துறை என்று ஒன்று இருக்கிறதா என்று. பிற்படுத்தப்பட்டோர் பொருளாதார மேம்பாட்டுக் கழகம் என்ற ஒரு கழகம் இருக்கிறதா என்று அவரே கேட்கும் போது, அது எந்தவகையிலே அடக்கப்பட்டு, முடக்கப்பட்டுக் கிடந்தது என்பது நமக்குத் தெரிய வருகிறது.

1982-லேயிருந்து இதுவரையிலும் அந்தக் கழகத்தின் வாயிலாக பொருளாதார மேம்பாடு மட்டுமல்ல, வேறு எந்த மேம்பாடும் கிடைக்கக்கூடிய வகையிலே அந்தக் கழகம் நாட்டுக்கு அறிமுகப்படுத்தாத ஒரு கழகமாக இருந்து வந்ததை மாற்றி, திடீரென்று அந்தக் கழகத்திற்கு ஒரு கோடி ரூபாயை அளிக்கிறேன் என்று சொன்ன பிறகுதான் எல்லோரும் கொஞ்சம் எழுந்து உட்கார்ந்து, எந்தக் கழகத்திற்கு என்று கேட்க ஆரம்பித்தார்கள். அப்படிப்பட்ட ஒரு கழகம் இருக்கிறதா என்று கேட்க ஆரம்பித்த நிலையிலே அதற்கு ஒரு கோடி ரூபாயை பொருளாதார மேம்பாட்டுக் கழகத்தினுடைய மேம்பாட்டுக் காக மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் அறிவித்திருக்கிறார்கள்.

12-25 மணி

அதுமட்டுமல்ல, அகில இந்திய அளவிலே நம்முடைய தமிழ்நாட்டு மாணவர்கள் போட்டி போட வேண்டும், அகில இந்திய அரசுப் பணிகளிலே அவர்கள் தேர்வுகள் எழுதி வெற்றி பெற வேண்டும் என்பது நம்முடைய நோக்கமாக இருக்கிறது. கடந்த சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இருந்த நிலை இன்றைக்கு குறைந்து இருக்கிறது. நம்முடைய மாணவர்கள் ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரிகள், அகில இந்திய அளவிலே அவர்களுடைய எண்ணிக்கை குறைந்து இருக்கிறது என்ற ஆதங்கமும் கவலையும் நம் அனைவரையும் நிலைகொண்டு வாட்டிக் கொண்டு இருக்கிறது. அது 1971-லே அவர்களுக்கு சிறப்பு பயிற்சி தர வேண்டுமென்பதற்காக ஒரு கழகம், அதனுடைய சிறப்பு பயிற்சி அமைப்பு ஒன்று இந்த மாநிலத்திலே தோற்றுவிக்கப்பட்டு, நல்ல முறையில் நடந்து வந்தது. ஆனால் அதற்கு நிதி ஒதுக்கீடு மட்டும் முறையாக செய்யப்படவில்லை என்ற நிலையும் இருந்து வந்தது. அதிலே ஏறக்குறைய 50, 60 பேர் இருந்து பயிற்சி பெறக் கூடிய அளவிற்கு அது நடந்து வந்தது. ஆனால் இன்றைக்கு மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் அதற்கு முறையான நிதி ஒதுக்கீடு செய்து மாணவர்கள் தங்கிப் பயிற்சியினைப் பெறுவதற்கும், வெளியிலே இருந்து ஒரு சிலர் சென்று பயிற்சி பெறுவதற்கும், ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டதிலிருந்து நம்முடைய

[திரு. எம். அப்துல் லத்தீப்] [1990 ஏப்ரல் 10]

தமிழகம் அகில இந்திய அளவிலே தன்னுடைய நிலையை மீண்டும் பெற வேண்டுமென்பதற்கு மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் அக்கறை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது இதன் மூலமாக விளங்குகிறது.

அடுத்து மனைப் பட்டாக்கள் இதுவரையிலே தாழ்த்தப் பட்டவர்களுக்கும், மற்றவர்களுக்கும் அளிக்கப்பட்டது. இன்றைக்கு மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்டோர், சீர்மரபினர்களுக்கும் அளிப்பதற்காக அது மாநிலம் முழுவதும் பரவலாக மனைப் பட்டாக்களை வழங்க வேண்டுமென்பதற்காக ரூ. 1 கோடி அதற்கென்று தனியாக ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

அதுமட்டுமல்லாமல் பட்டப் படிப்பு பொறுத்தவரையிலே ஏற்கெனவே சில பிரிவினர்களுக்கு இருந்த சலுகையை இன்றைக்கு மற்ற மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்கு அளித்ததின் வாயிலாக சமுதாயத்திலே தாழ்ந்த நிலையிலே கல்விச் செல்வத்தைப் பெற முடியாத துர்ப்பாக்கியசாலிகளாக ஆண்டாண்டுக் காலமாக வாழ்ந்து வந்த மக்கள் அந்தக் கல்விச் செல்வத்தை, கேடில் விழுச் செல்வத்தைப் பெற்றிடும் வகையில் அவர்களுக்கும் முறையாக இலவசப் பட்டப் படிப்பிற்காக வகை செய்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் அதைப்பற்றி இந்தச் சமுதாயம் பெருமை அடைகிறது. இன்றைக்கு அந்த மாணவர்கள் தங்கிப் படிப்பதற்காக ஏற்கெனவே 25 விடுதிகள் இருந்தன. அதனை 50 ஆக உயர்த்தி 100 சதவீதம் அதிலே அதிகம் என்ற அளவிற்கு வழி வகுத்துத் தந்திருக்கிறார்கள்.

என்னைப் பொறுத்தவரையில் கலைஞரிடத்திலே இந்த மானியத்தில் பேசி சமுதாயத்தில் தேவையுள்ளோர்கள் என்று யார் இருக்கிறார்களோ, அவர்களுக்கு குறிப்பாக வாதாடுகின்றேனோ, அவர்களுக்காக பல நன்மைகளை பெற்றிருக்கிறேன் என்ற மன நிறைவு எனக்கு உண்டு. அந்த நன்மையைத் தந்தவர் இன்றைக்கு யார்? அந்த நன்மைகளை எல்லாம் சமுதாயத்திற்கு தந்து கொண்டிருக்கிறாரோ அவர் தான் தந்தவர் என்ற மன நிறைவோடும் நான் பேசுகின்றேன். கலைஞரிடம் மாறுபாடு இருக்கலாம். தனிப்பட்டு கலைஞர் என்ற முறையிலே அவரோடு மாறுபாடு இருக்கலாம். அதை நான் குற்றம் என்று கருதவில்லை. அரசியலில் கட்சி பேதா பேதங்கள் இருக்கலாம். அதுவும் இயற்கையின்பால் பட்டதுதான். ஏனென்றால் உள்ளத்தில் என்ன விருப்பம் இருந்தாலும், கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் என்று அவரவர்கள் நின்று இருக்கின்ற இடத்தில் இருந்து சில

1990 ஏப்ரல் 10] [திரு. எம். அப்துல் லத்தீப்]

நடப்புகளைக் கையாளவேண்டும். இன்னும் சொல்லப் போனால் நடிப்பு என்று நான் சொல்லவில்லை. அவரவர்கள் அவரவர்களுடைய நிலையைக் தக்க வைத்துக் கொள்ள வேண்டிய கட்டாயம் இருக்கிறது. நான் ஒப்புக் கொள்கிறேன். அவருடைய எழுத்திலே மாறுபாடு இருக்கலாம். அவருடைய பேச்சுக்களிலே மாறுபாடு இருக்கலாம். ஆனால் இந்தத் துறையைப் பொறுத்த வரையில், பிற்படுத்தப்பட்டோருடைய நலத்தைப் பொறுத்த வரையில், தமிழகத்திலே இன்றைக்கு கட்சி பேதா பேதங்களுக்கு அப்பாற்பட்டு, மொழிக் கொள்கைக்கு அப்பாற்பட்டு, நம்முடைய தனிப் பெரும் தலைவராக, தமிழ்ச் சமுதாயத்தினுடைய தனிப் பெரும் தலைவராக இன்றைக்கு எல்லோராலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்படக் கூடிய ஒரே ஒரு தலைவர் யார் என்றால் அவர்தான் மாண்புமிகு முதல்வர் (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) என்பதை நாம் அனைவரும் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். நாம் இதனால் முழுப் பயனையும் அடைய வேண்டுமானால், கட்சி பேதா பேதங்களை மறந்து விடுங்கள். கொள்கை என்பது நம் அனைவருடைய கொள்கை. தமிழருடைய குனிந்த தலைகள் எல்லாம் நிமிர்ந்து நிற்க வேண்டும். அநீதிக்கு ஆளாக்கப்பட்டவர்கள் எல்லாம் நீதியைப் பெற்று, ஆயிரம் ஆயிரம் ஆண்டுகளாக தலையெடுக்க முடியாமல் புன்மைபாய், தேரையாய், புழுவாய், மாக்களைவிட கேடு கெட்டவனாய், கல்வியைக் கற்றுக் கொள்வதற்கு அவனுக்கு உரிமை இல்லை என்று மறுக்கப்பட்டவனாய் வாழ்ந்த இந்தச் சமுதாயம் தலை நிமிர்ந்து நிற்க வேண்டுமென்று சொன்னால், அனைவரும் ஒன்று சேர வேண்டும்.

12-30 மணி

யார் யார் பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுடைய மேம்பாட்டில், சிறுபான்மை மக்களுடைய மேம்பாட்டில், ஒட்டுமொத்தமாகச் சொல்லப் போனால், உண்மையான தமிழன், தமிழகத்திலும் பிற்படுத்தப்பட்டவன்தான். அந்தத் தமிழனுடைய மேம்பாட்டிலே, யார் அக்கறை கொண்டிருக்கிறார்களோ, அவர்களெல்லாம் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களுடைய இந்த திருவுருவத்தைப் பார்க்க வேண்டும். பெருந்தலைவர் காமராஜர் அவர்களை பார்க்க வேண்டும். நம்முடைய தந்தை பெரியாரைப் பார்க்க வேண்டும். கண்ணியம் மிக்க காயிதே மில்லத், அம்பேத்கார் போன்றவர்களைப் பார்க்கவேண்டும். இவர்களுடைய உருவங்கள் வேறு; உருக்கள் வேறு; கரு என்பது ஒன்றுதான். இவர்களுடைய கருத்து ஒன்றுதான் என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

50 சதவிகிதம் இன்றைக்கு ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே, ஒரு தாய் இவ்வளவுதான் சட்டியிலே சோறு இருக்கிறது என்று சொன்னால்,—ஆறு குழந்தைகள் இருக்கிறார்கள்—அதிகமாக சாப்பிடுகிற குழந்தைக்கு கொஞ்சம் அதிகமாகத் தான் கொடுப்பாள். ஏனென்று சொன்னால், அவன் அழுவான்.

[திரு. எம். அப்துல் ரத்தீப்] [1990 ஏப்ரல் 10]

அப்படி சண்டைபோட்டு அழுது, ‘அதிகமாக எனக்குத்தான் கொடுக்க வேண்டும்’ என்று அழுகின்ற குழந்தைக்கு—மற்ற குழந்தைகளுக்கு கொஞ்சம் குறைத்து கொடுத்து—அந்தக் குழந்தைக்கு கொஞ்சம் அதிகமாகக் கொடுக்கிற ஒரு தாய் பாசத்தையுடைய டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள், இந்த சமுதாயத்திற்கு இன்னும் பல நன்மைகளைச் செய்வதற்குக் காத்துக் கொண்டிருக்கிறார். அவரை நாம் ஆதரிக்க வேண்டும். அவர் நம்மை அணைத்துக் கொள்ள வேண்டும். எனவேதான், இந்த சமுதாயத்தினுடைய ஒட்டுமொத்தக் குரலாக இன்றைக்கு இது இருக்கிறது என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள்தான், உருது பேசுகின்ற முஸ்லீம்களை பிற்படுத்தப்பட்டோர் பட்டியலில் இணைத்தார் என்ற வரலாற்று நாயகராக அவர் திகழ்கிறார். சிறுபான்மை உரிமைக் குழு, சிறுபான்மை நல ஆணையம், தமிழகத்திலே இன்றுவரை இல்லை, கடந்த ஆண்டுதான் வந்தார்கள். கடந்த ஆண்டுதான் அந்தக் கோரிக்கை வைக்கப்பட்டது. இன்னும் ஓராண்டுக்கூட ஆகவில்லை. அதை நிறைவேற்றித் தந்திருக்கிறார் என்ற நன்றி உணர்வு, தொடர்பான இடத்திலே இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஒரு வரலாற்று சிறப்புமிக்க ஒரு முடிவாகும் அது. உருது பேசுகின்ற மக்களுக்கு, அவர்கள் அந்த இடத்தை அளித்தார்கள். நாம் வைத்தக் கோரிக்கைகளிலே எது சாத்தியமோ, நிதிநிலைக்கொப்ப, அந்த சாத்தியங்களை அவர் செய்திருக்கிறார். இன்னும் சொல்லப்போனால், சமுதாயத்திலே இருக்கிற பல்வேறு பிரிவினர்களின் நியாயமான கோரிக்கைகளை, விகிதாசாரப்படி அடிப்படையிலே, அவர் நிறைவேற்றி இருக்கிறார். நிறைவேற்றி வருகிறார் என்பதுதான் உண்மை. ஏதோ ஒரு குறிப்பிட்ட மக்களுக்கு குறிப்பிட்ட சாராருக்கு அவர் சலுகை செய்கிறார் என்பதில் நான் அவரைப்பாராட்டவில்லை. எங்கெங்கு பள்ளங்கள் இருக்கிறதோ, அந்தப் பள்ளங்களையெல்லாம் அடைத்து, அந்தப் பள்ளங்களையெல்லாம் மூடி, நிலத்தைச் சரிப்படுத்துகின்ற வேலைகளை அவர் செய்து கொண்டிருக்கிறார் என்பதிலேதான் எனக்கு மகிழ்ச்சி.

ஒரு நல்ல மனிதாபிமான உணர்வு உள்ள ஒரு நல்ல பக்குவமான—பொறுமையுள்ள நிதானமாகப் பேசி, நிதானமாகச் செயல்படுகிற ஒருவர் நமது நாட்டினுடைய பிரதமராக வந்திருக்கிறார்கள். கடந்த காலத்திலே ஜனதா ஆட்சி இருந்தபோது, இந்தக் குழு அமைக்கப்பட்டது. பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களின் மேம்பாட்டுக்காக, பரிந்துரைகளை வழங்க வேண்டுமென்று அமைக்கப்பட்டது. அந்தப் பரிந்துரைகளோடு தங்களுடைய அறிக்கையையும் கிடப்பிலே போடப்பட்டு இருந்தது. எங்கோ, இருட்டறையில் தூங்கிக் கொண்டிருந்த அந்த அறிக்கைக்கு உயிர் கொடுத்து, அதிலே வண்ணம்சேர்த்து

1990 ஏப்ரல் 10] [திரு. எம். அப்துல் லத்தீப்]

தன்னுடைய எண்ணத்தையும் இணைத்து, அது நன்மை பயக்க வேண்டும்—நாட்டுக்கு வீட்டிற்கு அது நன்மை பயப்பதாக இருக்க வேண்டும்—என்று அதை இன்று நாட்டிலே நடமாட விட்டு, அதிலே அடங்கி இருக்கிற கருத்துக்களை எல்லாம் நீங்கள் ஆய்வு செய்து அரசுக்குத் தாருங்கள் என்று தனிக் குழுவையும் இன்றைக்கு மத்திய அரசு அமைத்திருக்கிறது. ஆனால் இருந்தாலும் ஒன்றைச் சொல்கிறேன். அவ்வளவு விரைவிலே அவ்வளவு எளிதிலே இந்த நாட்டிலே இருக்கிற பிற்படுத்தப் பட்டோர் தலை எடுக்கக்கூடாது என்று நினைக்கிற சக்திகள், அவ்வளவு விரைவிலே கதவைத் திறந்து விடுவார்கள் என்று நினைக்க வேண்டாம். எனவே, கதவைத் தட்டிக்கொண்டே இருக்கவேண்டும். இல்லையென்றால், கதவு உள்ளே இருந்து, யாராலோ மூடப்பட்டால், அந்தக் கதவை உடைத்து, உள்ளே நுழைந்து அந்த அறிக்கையை வெளியே கொண்டுவந்து, நடைமுறைப்படுத்த வேண்டும். அதைச் செய்வது திரு. வி.பி. சிங் அவர்கள் மட்டுமல்ல; அதைச் செய்யக்கூடிய முழு பொறுப்பும் இந்தியா முழுவதற்கும் உண்டு. ஆகவே, குரல் கொடுத்திருக்கிற தமிழக முதலமைச்சர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களை நாடு ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை நான் உங்களுக்குச் சொல்லி, உங்களோடு நாடு இருக்கிறது; கோடானுகோடி மக்கள் இருக்கிறார்கள்; அவர்களுடைய உணர்வுகள் இருக்கின்றன; அந்த உணர்வுகளோடு நாட்டு நலிவுகள் நீங்கி, அநியாயங்கள் அகன்று, நியாயங்கள் எல்லாம் நாட்டிலே உலா வர வேண்டும் என்ற மக்கள் கூட்டம் உங்களிடத்திலே இருக்கிறது. எனவே தான், அந்த மண்டல் கமிஷனுடைய பரிந்துரைகள் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டு, நிறைவேற்றப்படுவதற்கு, நீங்கள் உங்களாலான எல்லா முயற்சிகளையும் செய்ய வேண்டுமென்று, தமிழகத்து மக்களின் சார்பாக, அடக்கப் பட்ட, ஒடுக்கப்பட்ட, தாழ்த்தப்பட்ட, பிற்படுத்தப் பட்ட மக்களின் சார்பாக இந்த அவையினுடைய ஒட்டுமொத்த மான கருத்தாக டாக்டர் கலைஞர் அவர்களிடத்திலே எங்களுடைய எண்ணங்களை எல்லாம் வெளிப்படுத்தி, அதை மத்திய அரசிற்குத் தெரிவித்து, உடனடியாக அதை நிறைவேற்றவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கின்ற மகத்தான பணியை வரலாற்றிலே இன்னொரு புது அத்தியாயத்தை எழுதிக் காட்ட வேண்டும் என்றும் உங்களிடத்திலே கோரிக்கையாக வைத்து நான் வேறு கருத்துக்களைப்பற்றி இந்த நிதி ஒதுக்கீடு விஷயத்திலே உள்ளே போக விரும்பவில்லை. போனால் நான் ஒவ்வொன்றாகத் தொட்டுப் பேசவேண்டும். எனவே, ஒட்டுமொத்தமாக இந்த மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து, இதிலே ஏதாவது என்னுடைய கோரிக்கைகள் இருந்தால் அதை நான் எழுதிக் கொடுக்கிற—எழுதிக் கொடுக்கமுடியும், எழுதிக் கொடுத்தாலும் அதைச் செய்கின்ற மனப் பூக்குவம் உங்களுக்கு உண்டு. எனவே, இத்தோடு நான் என்னுடைய வார்த்தைகளை நிறைவு செய்து அமர்கின்றேன்.

[1990 ஏப்ரல் 10]

12-35 மணி

*திரு. வி. கே.சின்னசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டுள்ள பிற்படுத்தப்பட்டோர் மற்றும் மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்டோர் சீர் மரபினர் மீதான மானியக் கோரிக்கைகள் மீது பேசுகின்ற வாய்ப்பை உருவாக்கித்தந்த உங்களுக்கு முதலிலே நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் இங்கே 30 கோடி என்று அறிவித்து இருப்பதை, முன்னாலே ஒன்று சேர்த்து 130 கோடி என்று இருந்தால் பாராட்டுவதற்கு நன்றாக இருந்திருக்கும் என்ற என்னுடைய முதல் கருத்தை இங்கே சொல்லி, இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஆசையன் அவர்கள் ஒன்றைக் குறிப்பிட்டார்கள். அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியிலே கட்டப்பட்ட வீடுகள் இடிந்து போனது என்றும் குறைபட்டுக்கொண்டார்கள் நான் அவருக்குச் சொல்லவேண்டுமென்றால், திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியிலே கட்டப்பட்டு வீணாகப் போனவை என்னென்ன என்பதைக் கூட புள்ளிவிவரங்களாகத் தரமுடியும் அதற்கு இந்த நேரத்தை வீணாக்கக்கூடாது என்று கூட நான் அவருக்குச் சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

ஆக, ஒவ்வொரு ஆட்சிக் காலத்திலே கட்டுவதும், இடிவதும் ஒரு ஆட்சியினுடைய தவறு அல்ல. அந்த வேலைகளை யார் செய்தார்களோ அவர்கள் மீது மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று, எந்த ஆட்சியாக இருந்தாலும் சரி, வலியுறுத்திக் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன். அவர் இன்னொன்றையும் சொன்னார், 'சொன்னதைச் செய்வோம், செய்வதைச் சொல்வோம்' என்று அவருடைய தலைவர் கலைஞர் அவர்கள் சொல்லிய காரணத்தினாலேதான் இந்தத் திட்டங்கள் எல்லாம் இன்று நாட்டுமக்களுக்கு நிறைவேற்றப்பட்ட காரணத்தினாலேதான் நிறைவேற்றிக்கொள்வோம் என்ற கருத்தைக்கூட இங்கே வலியுறுத்திச் சொன்னார். அந்தக் கருத்தின் அடிப்படையிலே நான் அவருக்குப் பணிவன் போடு தெரிவித்துக்கொள்வது, அப்படி இந்த ஓராண்டுக் காலத்தில் செய்திருந்தால், இந்த மக்களுக்கு அவருடைய திட்டங்கள் போய்ச் சேர்ந்திருக்குமேயானால் நடைபெற்ற நாடாளுமன்றத் தேர்தலில் ஏன் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஒரு இடம் கூட வராமல் போனது என்பதை நம்முடைய ஆசையன் அவர்களைக் கேட்கக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

நாடாளுமன்றத் தேர்தல் மட்டுமல்ல, இடையிலே நடைபெற்ற சட்டமன்ற இடைத்தேர்தலிலேகூட ஒரு இடம் கூடவராமல் போனது ஏன்? ஆக, சொன்னதைச் செய்வோம், செய்வதைச்

1990 ஏப்ரல் 10] [திரு. வி. கே. சின்னசாமி]

சொல்லோம் என்பது வாயளவிலேதான் இருந்ததே தவிர அது ஏட்டளவிலேதான் இருந்ததே தவிர, மக்களுக்குப் போய்ச் சேரவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டை நான் இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

கமிஷனைப் பற்றியெல்லாம் இங்கே மிக விளக்கமாகவும், தெளிவாகவும் அனைத்துக் கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்களும் இங்கே எடுத்து வைத்தார்கள். ஆனால் என்னைப் பொறுத்த வரையில் இது ஒரு தொடர்கதையாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. மாண்புமிகு நேரு அவர்கள் ஆட்சியிலே இருந்த நேரத்தில் காகாகலேல்கர் கமிஷன் என்ற ஒரு கமிஷனை அமைத்தார்கள். அது மூன்றாண்டுக் காலம் நடைபெற்று அது ரிப்போர்டைக் கொடுத்தது. அந்த ரிப்போர்ட்டும் ஒத்தி வைக்கப்பட்டது. பின்னாலே, இடையிலே அந்த நேரத்திலேதான் டாக்டர் நாகண்ண கவுடா தலைமையில் கர்நாடகாவிலே ஒரு கமிஷன் உருவாக்கப்பட்டது. கர்நாடகாவில் அந்தக் கமிஷன் அரசிற்கு ரிப்போர்ட் கொடுத்த காலத்திலேதான், அதற்கு முன்பாகவே, 1971-இல் அன்றைய முதல்வராக இருந்த கலைஞர் அவர்கள் சட்டநாதன் கமிஷனை 1971-இல் நியமித்தார்கள். ஆனால் கர்நாடகாவிலே நாகண்ண கவுடா கமிஷன் பரிந்துரையை, 'கம்பார்ட்மென்ட், ஏ. பி. சி.' என்று சமுதாயத்தைப் பிரிக்கின்ற அடிப்படையிலே கர்நாடக கவர்ன்மென்ட் அந்த நாகண்ண கவுடா கமிஷன் பரிந்துரையை ஏற்று அதைச் செயல்படுத்தத் தொடங்கியது. ஆனால் சட்டநாதன் கமிஷன் ரிப்போர்ட் கொடுத்தும் நம்முடைய கலைஞர் அவர்கள் அந்த ரிப்போர்ட்டை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. அதற்கு மாறாக, அந்த ரிப்போர்ட் வருவதற்கு முன்பே, அரசு கெசட்டிலே வெளியிடுவதற்கு முன்பாகவே என்ன செய்தார் என்றால், பி.சி.-க்கு அதாவது பிற்படுத்தப்பட்ட சமுதாயத்திற்கு 25 சதவிகிதம் என்று இருந்ததை உயர்த்தி 31 சதவிகிதமாகவும், ஷெட்யூல்டு கேஸ்ட், அதாவது மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்ட அந்தச் சமுதாயத்திற்கு 16 என்று இருந்ததை 18 என்று உயர்த்தியும், இதிலே அறிவிப்பை வெளியிட்டார்கள்.

12-40 மணி.

அந்த பிற்படுத்தப்பட்டவர்களிலே, ஃபார்வர்டு கம்யூனிட்டியிலே இருந்த ஒரு 12 ஜாதிகளைக் கூட அந்த பேக்வேர்டு—பிற்படுத்தப்பட்ட ஜாதியிலே இணைத்தார்கள். ஆக, அந்த 12 ஜாதிகளை, ஃபார்வர்டு கம்யூனிட்டி அதர் கம்யூனிட்டியிலிருந்து சேர்த்த நேரத்தில் 25, 1 ஆனது. ஆனால், 12 சாதிகளுடைய மக்கள்தொகையை எடுத்துப் பார்க்கிறபோது, அப்படி உயர்த்தியது போதாது என்றுதான் சொல்லப்பட்டு அன்றையதினம் புரட்சி ஏற்பட்டது. அதற்குப் பின்னர்தான் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் அந்த

[திரு. வி. கே. சின்னசாமி]

[1990 ஏப்ரல் 10]

சமுதாய மக்களின் கோரிக்கைகளை ஏற்று அதை 31 சதவீதமாக உயர்த்தினார்கள். மக்கள் தொகை அடிப்படையில் அந்த 12 சாதிகளையும் கணக்கெடுத்து இன்னும் அதிகமான பர்சென்டேஜ் கொடுக்க நினைத்து அந்த 31 சதவீத இட ஒதுக்கீட்டைக் கூட உயர்த்தி, முதல்வர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் அதை 50 சதவீதமாக உயர்த்தினார்கள் என்பதை இந்த நாட்டு மக்கள் அறிவார்கள் என்பதைத் தெவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இங்கே பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஒருவர், எம்.ஜி.ஆர். ஆட்சியில் யாரையும் அழைத்துப் பேசவில்லை என்று சொன்னார். எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் தனது உடல்நலக் குறைவையும் பொருட்படுத்தாமல், இரண்டாம் முறையாக அமெரிக்காவிற்குச் சென்று திரும்பி வந்த நேரத்தில், உடல் நலிவுற்ற நிலையிலும், தமிழ்நாட்டிலுள்ள அனைத்து சாதி மக்களையும் அழைத்துப் பேசி, ஒவ்வொரு சாதியினரின் தேவைகளையும் அறிந்து, தன்னை இழித்தும் பழித்தும் பேசியவர்களைக் கூட அழைத்துப் பேசி, அவர்களின் தேவைகளை அறிந்தார்கள். பின்னர் அந்நகரான ஒரு ஆய்வை நடத்த உத்தரவிட்டார்கள். ஆனால், வந்தவர்கள் எல்லாம் சொன்ன மக்கள் தொகை, அரசாங்க கெஜட்டில் இருந்த மக்கள் தொகையினை விட மிகவும் அதிகமாக இருக்கிறது என்கூட கருத்துக்கள் வெளியிடப்பட்டன. அதை சரிசெய்வதற்காகத்தான், சரியான புள்ளி விவரம் வேண்டுமென்பதற்காக அம்பாசங்கர் அவர்களின் தலைமையில் கமிஷன் ஒன்றை அமைத்தார்கள். அப்போது ஜனதா கட்சியின் சார்பாக பிரதமராக இருந்த மொரார்ஜி தேசாய் அவர்கள் இதே காரணத்திற்காக மண்டல் அவர்களின் தலைமையில் கமிஷன் ஒன்றை அமைத்தார்கள். மண்டல் கமிஷன் அறிக்கை தயாரானபோது அவர்கள் பதவியில் இல்லை. அதை அமல் செய்யாமல் மத்திய அரசு முடக்கி வைத்திருக்கிறது. இப்போது மாநில சர்க்காரிலும், மத்திய சர்க்காரிலும் இருக்கிற நமது முதல்வர் அவர்களின் குடும்பத்திலே இருப்பவர் கூட மத்திய அரசிலே அமைச்சராக இருக்கக்கூடிய வாய்ப்பைப் பெற்றிருக்கிறார்கள் என்ற காரணத்தால், நான் இந்த நேரத்திலே மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்வதெல்லாம், மைய அமைச்சரவையில் இருக்கிற மண்டல் கமிஷன் ரிப்போர்ட்டை உடனடியாக அமல்படுத்த நீங்கள் முயற்சி எடுக்கவேண்டுமென்றுதான். அதை அமல்படுத்த அவர்கள் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதை அவர்கள் அமல் படுத்தாவிட்டால், தமிழ்நாட்டில் இருக்கிற அத்தனை மக்களையும் ஒன்று திரட்டி, அதற்கான நடவடிக்கைகளில் இறங்கினால் அதற்கு அண்ணா தி.மு.க.வும் உடந்தையாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1990 ஏப்ரல் 10] [திரு. வி. கே. சின்னசாமி]

இன்றைக்கு, தேவிலால் அவர்களை, இந்த மண்டல் கமிஷன் அறிக்கை பற்றி ஆய்வு செய்வதற்காக பிாதமர் திரு. வி.பி. சிங் அவர்கள் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். தேவிலால் அவர்கள் ஒரு முற்பட்ட ஜாதியைச் சேர்ந்தவர். ஆனால், தேவிலால் அவர்கள் இந்த கமிஷன் பற்றி தெரிவித்த கருத்துக்களுக்காக, பீகாரிலும், உத்திரப்பிரதேசத்திலும் வன்முறை ரகளைகள் நடந்து உயிர்ச்சேதங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. ஆகவே, வி.பி. சிங் அவர்களுக்கு நெருக்கமாக இருக்கிற கலைஞர் அவர்கள் தேவிலால் அவர்கள்.....

திரு. கோ. பூவராகன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் ஏதோ தேவிலால் அவர்கள் அறிக்கையைப் பற்றிச் சொன்ன தால்தான், பீகாரிலும் உத்திரப்பிரதேசத்திலும் போராட்டம் நடந்தது என்று தவறான கருத்தைச் சொல்கிறார்கள். தேவிலால் அவர்கள் உயர்ந்த வகுப்பைச் சார்ந்தவர் என்று சொல்வதும் சரியான கருத்து அல்ல. மண்டல் கமிஷன் ரிப்போர்ட் இன்றைக்கு இருக்கிற ஜனதா தள அரசினால் முடக்கிவைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று இப்படி தவறான கருத்துக்களைத் தொடர்ந்து சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஏற்கெனவே மூலையில் கிடந்த மண்டல் கமிஷன் அறிக்கையை இப்போது வந்துள்ள ஜனதா தள அரசாங்கம் தூசி தட்டி, மக்களுக்குத் தெரியும்படியாக எடுத்து வைத்திருக்கிறார்கள் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. வி. கே. சின்னசாமி : நான் அதைத்தான் கேட்டுக் கொள்கிறேன், வற்புறுத்திச் சொல்கிறேன். அதை அமல்படுத்த வேண்டுமென்றுதான் சொல்கிறேன். திரு. தேவிலால் அவர்கள் ஜாட் என்று சொல்லப்படுகின்ற உயர்ந்த ஜாதியைச் சேர்ந்தவர். அவர்கள் ஒரு கருத்தை வெளியிட்டார்கள். (குறுக்கீடுகள்)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : “Jat” என்பது உயர்ந்த சாதியல்ல. மிகவும் பின்தங்கிய வகுப்பைக் குறிக்கும். (குறுக்கீடு).

திரு. ஓம். வெங்டேஸ்வர தீட்சிதர் : தேவிலால் அவர்கள் உருவத்தில்தான் உயரமாக இருக்கிறார். ஜாதியில் உயர்ந்தவர் என்று சொல்ல முடியாது. அவர் ஜாதியைப் பற்றி கவலைப் படுபவர் அல்ல. மண்டல் கமிஷன் அறிக்கை.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஐயா சொல்லியாகிவிட்டது, ஐயா. (சிரிப்பு)

12-45 மணி,

திரு. கோ. வீரையன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே அவர் இன்ன ஜாதியைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள். அது குறிப்பேட்டில் இருக்கிறது. ஜாட் இனத்து

[திரு. கோ. வீரையன்] [1990 ஏப்ரல் 10]

மக்கள் பிற்பட்ட ஜாதியினர்தான். அவர்கள் உயர்ந்த ஜாதியினர் அல்ல. ஆனால், தவறுதலாக இங்கே பதிவாகிவிடக் கூடாது என்பதற்காகவும், அந்தத் தவறை நீங்கள் திருத்திக் கொள்ள வேண்டும் என்பதற்காகவும் நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அவருடைய செய்தியும், நம்முடைய பதிலும் சேர்ந்தே இருக்கிறது. எனவே, இருக்கலாம்.

திரு. வி. கே. சின்னசாமி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அவர்கள் இன்றைக்கு விலகிக் கொண்டிருப்பதாகக் கூட தகவல் வந்திருக்கிறது. ஆகவே, மாண்புமிகு.....

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர் : கட்சியின் தலைவர் பதவியிலேயிருந்துதான் ராஜினாமா பண்ணி இருக்கிறாரே தவிர, அமைச்சர் பணியிலிருந்து ஒதுங்கிக்கொள்கிறேன் என்று அவர் ஒருநாளும் சொன்னதும் இல்லை. சொல்லப்போவதும் இல்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இது திடீரென்று தோன்றியது மாதிரி இருக்கிறது. (கிரிப்பு)

திரு. வி. கே. சின்னசாமி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அவர்கள் ஜாதியில் உயர்ந்தவர் அல்ல. பொருளாதாரத்திலே உயர்ந்தவர் என்பதை நாடு அறியும். (குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அதை எல்லாம் வேகமாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டாம். உங்களுக்கு, ஆர்வத்திற்காகத்தான் சொல்கிறார்.

திருமதி பாப்பா உமாநாத் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த சர்ச்சைகள் முழுவதிலும் நான் ஈடுபட விரும்பவில்லை. ஆனால், அப்படி அவர்கள் உயர்ந்த ஜாதியாக இருந்தாலும் தவறுதலாகத்தான் நடப்பார்கள் என்று கூறுவது சரியல்ல. ஆக, ஜாதி உயர்ந்ததாக இருந்தாலும் இந்த கமிட்டி அமல் நடத்துவதில் நிச்சயமாகத் தவறு செய்ய மாட்டார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன்.

திரு. வி. கே. சின்னசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைக்கு மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் எத்தனையோ சலுகைகளை இங்கே அறிவித்திருந்தாலும் கல்லியிலும் வேலைவாய்ப்பிலும் அரசின் உதவி பெறுகின்ற நிறுவனங்களைப் பொறுத்தவரையில் அந்த சதவீதம் என்பது கடைப்பிடிக்கப்படாமல் உள்ளது. தேசியமயமாக்கப்பட்ட வங்கிகளில் இருந்து பல கோடிக்கணக்கான பணத்தைப் பெற்று பல பெரிய நிறுவனங்களை உருவாக்குகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நிறுவனங்களிலே,

1990 ஏப்ரல் 10] [திரு. வி. கே. சின்னசாமி]

எல்லாம் பிற்படுத்தப்பட்ட, மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்டவர்களுக்காக ஒதுக்கப்படுகின்ற சதவீதத்தைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும் என்றும் அதற்கான ஒரு உத்தரவை மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் இந்த அவையிலே வழங்கவேண்டும் என்றும் நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இந்த மக்கள் தொகை எவ்வளவுதான் இருக்கிறது? ஒவ்வொரு சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்களும் ஊர்வலம் நடத்துகிறார்கள். எங்களுடைய சமுதாயத்தினர் 2 கோடி, 3 கோடி, 80 இலட்சம் என்றெல்லாம் சொல்கிறார்கள். இப்படியே அது கிட்டத்தட்ட 20 கோடி என்ற அளவுக்கு வந்து இன்றைக்கு இந்தியாவின் ஜனத்தொகையே தமிழ்நாட்டிற்கு வந்துவிடும்போல் இருக்கிறது. எனவே, உண்மையான மக்கள் தொகை என்னவென்று ஒவ்வொரு ஜாதி வாரியாக, சமுதாய வாரியாக, எவ்வளவு பேர்கள்தான் இருக்கிறார்கள் என்று இந்த 1990-91 ஆம் ஆண்டு முடிவதற்குள்ளாக அதற்கென்று தனியாக ஆட்களை நியமித்து, எவ்வளவு செலவானாலும் பரவாயில்லை, கணக்கெடுத்து உண்மையான அறிவிப்பை அரசாங்கத்தின் சார்பாக மக்களுக்குத் தெரியப்படுத்த வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து, 1961 ஆம் ஆண்டு அரசு கெஜட்டில் “மேதர்” “மேதவர்” என்ற மக்கள் மிகவும் பின்தங்கிய மக்களாக அதாவது எம்.பி.சி. என்ற அளவிலே இருந்தார்கள். 1961 ஆம் ஆண்டுக்குப் பிறகு அந்த மேதர், மேதவர் என்பது மகேந்திரா, மேதவர் என்று அறிவிப்பு வந்ததால் 1961 ஆம் ஆண்டுக்கு முன்பு மேதர், மேதவர் என்ற வகையில் பயன்பெற்றவர்கள், அந்த ஜாதியை வைத்து சர்ட்டிபிகேட் வாங்கியவர்கள் இப்போது வாங்க முடியாமல் தவித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். தொடர்ந்து அவர்களுக்கு அந்தச் சலுகைகள் வரவேண்டும். இந்த மேதர், மேதவர், வேதநாயகர், வேணுகுலம் என்கின்ற உட்பிரிவுகளாக இருக்கின்ற அனைவருக்கும் இந்தப் பயன் கிடைக்க வேண்டும். அவர்கள் எல்லோரும் ஒன்றுதான். ஆகவே, அவர்களுக்கு இந்த உரிமையை வழங்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, நாவிதர், சலவைத் தொழிலாளி நரிக்குறவர், ஆகியோரை எல்லாம் மோஸ்ட் பேக்வர்டிலே இருந்து தாழ்த்தப்பட்டவர் பட்டியலில் சேர்க்க வேண்டும் என்று வலியுறுத்துகிறார்கள். அது நியாயமும் கூடதான். இன்றைக்கு நரிக்குறவர்களை எடுத்துக்கொண்டால் அவர்கள் தெருவோரத்தில் எங்கோ இருக்கிறார்கள். அவர்கள் இருப்பதற்கு என்று நிரந்தரமான இடம் கூட இல்லை. சத்திரங்கள் போன்ற இடங்களிலும் வேறு எங்கெங்கெல்லாமோ அவர்கள் படுத்துத் தூங்குகிறார்கள். சமையல் செய்து சாப்பிடுகிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களைத் தாழ்த்தப்

[திரு. வி. கே. சின்னசாமி] [1990 ஏப்ரல் 10]

பட்டவர்கள் பட்டியலில் சேர்க்க வேண்டும். அவர்களுக்கு இட ஒதுக்கீடு செய்யப்பட வேண்டும். நிலம் ஆர்ஜிதம் செய்து வீட்டுமனைப் பட்டா இலவசமாகத் தர வேண்டும். தாழ்த்தப் பட்டவர்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுப்பது போல் அவர்களுக்கும் கட்டிக் கொடுத்து அவர்களை வாழவைக்க வேண்டும் என்று மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னொன்று அவர்கள் நான்கு சமுதாயங்கள் சேர்ந்து ஒரு எம்.எல்.சி. இடத்தைக் கூட தரவேண்டும் என்று கேட்டிருப்பதாக எனக்குத் தகவல் கிடைத்திருக்கிறது.

12.50 மணி

ஆகவே, கிராமப் பகுதியிலே எல்லா கிராமங்களிலும் வாழ்கின்ற அவர்களுக்கு ஒரு எம்.எல்.சி. இடத்தை தர வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த எம்.பி.சி., சீர்மரபினருக்கு உண்மையிலேயே மாண்புமிகு முதல்வருக்கு உதவ வேண்டுமென்ற எண்ணம் உளமார இருக்குமேயானால், ஒன்றைச் செய்ய வேண்டும். கிராமப் புறத்திலேயிருந்து வருகின்ற மாணவ மாணவியர்கள் இன்றைக்கும் மிகவும் பின்தங்கித்தான் இருக்கிறார்கள். நுழைவுத் தேர்வு என்று வைத்திருக்கிறோம். உதாரணத்திற்கு 75 சதவீதம் நுழைவுத் தேர்வில் வாங்கியிருந்தால், 10 சதவீதம் மார்க்கை கிராமத்திலேயிருந்து வருகின்றவர்களுக்குக் கூட்டி, 85 சதவீதம் என்று ஆக்கித் தரவேண்டும். இதை மானியம் என்ற அடிப்படையில் தர வேண்டும். இது கிராமம் முன்னேறுவதற்கு ஒரு வாய்ப்பாக இருக்கும் என்பதை இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

50 மாணவ விடுதிகளை புதியதாகத் திறக்க இருக்கிறார்கள். அதை பெரியார் மாவட்டத்திலே, என்னுடைய தொகுதியிலும் திறக்கப்பட வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன். காவளிபாளையம், மலையப்பாளையம் என்ற இடத்தில் புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். இருந்த நேரத்தில் மாணவர் விடுதி திறக்கப்பட்டது. அன்றையதினம் அவர்களுக்கு பி.சி. ஹாஸ்டல்தான் திறந்தோம். ஆனால், இன்றைக்குக் கொடுத்திருக்கிற குறிப்பிலே அதை எம்.பி.சி. என்று அறிவித்து இருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள். எந்த அடிப்படையிலே அதை எம்.பி.சி. என அறிவித்தார்கள் என்பதை எங்களால் அறிய முடியவில்லை. அப்படிப்பட்ட அந்த ஹாஸ்டல் திறக்கும் போது, எம்.பி.சி., சீர் மரபினருக்குத் தனியாகக் கூட திறந்து விடலாம். டைரக்டரையே தனியாக நியமித்திருக்கிறார்கள். மாவட்ட அளவிலும், ஊராட்சி ஒன்றிய அளவிலும் அமைக்கப்பட வேண்டுமென்பதையும் இந்தநேரத்திலே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1990 ஏப்ரல் 10] [திரு. வி. கே. சின்னசாமி]

ஹாஸ்ட் விலை படிக்கின்றவர்களுக்கு ரூ. 80, ரூ. 85 கொடுக்கிறார்கள் : ஓரளவு, ரூ. 100-வது கொடுக்கவேண்டும். அதே போல, பள்ளியிலே, கல்லூரியிலே படிக்கின்ற தரப்படுகின்ற ஸ்காலர்ஷிப் தொகையை உயர்த்தித் தர வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே வலியுறுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்னொன்று, வெள்ளாள கவுண்டர் சமுதாயத்தையும் எம்.பி.சி. பட்டியலிலே சேர்க்க வேண்டுமென்று வலியுறுத்திக் கொண்டிருப்பதாக நான் அறிகிறேன். ஆக, அதையும் மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் ஆய்வு செய்ய வேண்டும். வேண்டுமென்றால் 20 என்று இருப்பதை 25—ஆக உயர்த்தி, அந்த இனத்தையும் சேர்த்துக் கொண்டு, எல்லா கவுண்டரும் ஒரே இனமாகக் கருதப்பட வேண்டுமென்பதையும் இந்த நேரத்திலே பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வீட்டு இடம் கொடுக்க ரூ. 1 கோடி ஒதுக்கி இருக்கிறீர்கள், எம்.பி.சி. சீர் மரபினருக்கு. நான் தெரிவித்துக்கொள்வது பி.சி.-யிலே, கிராமத்திலே கூலி வேலை செய்பவர்களுக்கு சாதாரணமாக, ஒரு செண்ட் இடம் கூட இல்லையென்ற நிலையில் ஆயிரக் கணக்கானவர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, ஒரு கோடி போதாது. ரூ. 1 கோடி என்பதை ரூ. 5 கோடியாக உயர்த்தி, எம்.பி.சி., சீர் மரபினருக்கு வீட்டு மனை ஆர்ஜிதம், அதேபோல, பி.சி.-யிலே இருப்பவர்களுக்கு கூலி வேலை செய்கிற கவுண்டராக இருக்கலாம். நாடாராக இருக்கலாம். முதலியாராக இருக்கலாம், ஆக அவர்களும் வீட்டு இடம் இல்லாமல் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கும் வீட்டுமனை கொடுக்கின்ற வாய்ப்பை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும். ஏழைகளான அவர்களுக்கும் வாய்ப்பை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க, ரூ. 1 கோடியை, ரூ. 5 கோடியாக அதிகரித்துத் தரவேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே கேட்டு, இந்த வாய்ப்பைக் கொடுத்த தலைவருக்கு நன்றி கூறி விடைபெறுகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பிற்படுத்தப்பட்டோர், மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்டோர், சீர் மரபினர், சிறுபான்மையினர் ஆகியோருக்கான மானியம் இன்றைய தினம் விவாதிக்கப்பட்டு, அது நிறைவேற்றித் தரப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிற கட்டத்தில், இந்த மானியத்தின் அடிப்படையிலே பல்வேறு நல்ல கருத்துக்களை வழங்கியுள்ள மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கெல்லாம் என்னுடைய நன்றியையும், பாராட்டுக்களையும் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன். எதிர்க்கட்சியின் சார்பிலே பேசிய உறுப்பினர்கள் இந்தத் துறைக்கு ஒதுக்கி இருக்கிற தொகை குறைவானது என்று கூறினாலும், அல்லது சிலவற்றைக் குறைக்கிற, குற்றம் சாட்டிப் பேசினாலும்கூட, அத்தகைய குறைக்கூறுகள், குற்றச்சாட்டுகள் இவைகள் எல்லாம் மேலும் இந்தத்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1990 ஏப்ரல் 10]

துறையை வளர்ப்பதற்கும், அப்படி வளர்ப்பதன் மூலமாக, பிற்படுத்தப்பட்ட, மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்ட, சீர் மரபினர், மற்றும் சிறுபான்மை மக்களுக்கு நன்மை செய்ய இந்த அரசை ஊக்கப்படுத்தும் வேண்டுகோளாக அமையும் என்கின்ற எண்ணத்தோடு நான் அந்தக் கருத்துக்களையும் அவை எதிர்தரப்புக் கருத்துக்களாக இருந்தாலும் குற்றம் சாட்டப்பட்ட கருத்துக்களாக இருந்தாலும் அவற்றையும் நான் பணிவன்போடு ஏற்றுக் கொள்கிறேன்.

12.55 மணி

நான் இன்றைக்கு இந்த விவாதத்திலே எதிர்பார்த்ததும் ஏறத்தாழ நிறைவேறி இருப்பதும் — இந்த ஒரு மானியத்திலாவது நம்முடைய திரு. அப்துல் லத்தீப் அவர்கள் எடுத்துக் காட்டியதைப் போல அவை உறுப்பினர்கள் அனைவரும் ஒன்றாக இருந்து கருத்து மோதுதல்களுக்கு அதிக இடம் தராமல், கடுமையான வார்த்தைப் பிரயோகங்களுக்கு வழி வகுக்காமல் மோதுதல் இல்லாமல் நிறைவேற்றித் தரவேண்டும் என்பதுதான். ஏனென்றால் நம்முடைய நண்பர் திரு. பி. எச். பாண்டியன் அவர்கள் எடுத்துக் காட்டியதைப் போல பெரும்பாலான பிற்படுத்தப்பட்ட மக்கள், மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்ட மக்கள், சீர் மரபினர், சிறுபான்மையினர் வாழுகின்ற இந்தத் தமிழ் நிலத்தில் அவர்கள் எடுத்துக் காட்டியதைப் போல அடக்கப்பட்ட, ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் சார்பாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட நாமெல்லாம் இந்த அவையிலே வீற்றிருக்கிறோம். ஆளும் கட்சியினராக இருந்தாலும் எதிர்க்கட்சியினராக இருந்தாலும் அந்த மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு இங்கே நாம் வீற்றிருக்கிறோம்.

ஒரு 40 ஆண்டு அல்லது 50 ஆண்டுக் காலத்திற்கு, இன்னும் மேலே செல்லக்கூடிய காலத்திற்கு பின்னோக்கி இந்த மாநிலத்திலே அமைந்திருந்த அரசுகளை எண்ணிப் பார்த்து, இன்றைக்கு இந்த அவையிலே அமர்ந்திருக்கிற நாமெல்லாம் யார், எப்படிப்பட்டவர்கள், எப்படி ஒதுக்கி வைக்கப்பட்டவர்கள், எப்படி அடக்கி வைக்கப்பட்டவர்கள், நாமெல்லாம் இன்றைக்கு ஒரே அவையிலே அமர்ந்து இருக்கின்ற அளவுக்கு வளர்ச்சி, முன்னேற்றம் இன்னும் சொல்லப்போனால் சரியாக சமுதாயத்தில் ஒரு புரட்சி ஏற்பட்டிருப்பதற்குக் காரணம் யார் என்பதை எல்லாம் எண்ணிப் பார்த்து, அவர்கள் இன்றைக்கு நாம் துயில் கொண்டிருக்கிற திக்கு நோக்கித் தொழவேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம்.

1921 ஆம் ஆண்டில் பனகல் அரசர், ஆளுகின்ற பொறுப்பிலே தலைமைப் பதவியை ஏற்ற அந்த நேரத்தில் கல்வித் துறையிலே வேலை வாய்ப்புத் துறையிலே பெரும்பாலான மக்களைத் கொண்ட சமுதாயம் தலை எடுக்க முடியாமல் புறம் தள்ளிப்

1990 ஏப்ரல் 10]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

போகிறது என்பதை எண்ணிப்பார்த்து, அந்த மக்களுடைய நன்மைக்காக ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டுவந்தபோது, நிறைவேற்றப்பட்டச் சட்டம் நடமாட முடியாமல் அன்றைக்கு இருந்த அதிகார வர்க்கத்தால் தடுக்கப்பட்டு, அதன் பின்னர் அமைச்சர் பொறுப்பை 1928 ஆம் ஆண்டு சுப்பராயன் அவர்கள் தலைமையிலே ஏற்றுக்கொண்ட முத்தையா முதலியார் அவர்கள் 'கம்யூனல் ஜி.ஓ.' என்கிற அந்த வரப்பிரசாதத்தை நமக்கு சட்டரீதியிலே வழங்கினார்கள். அப்படி வழங்கப்பட்டபோது ஒரு வேலைக்கு, ஒரு பணிக்கு 12 பேர்களை எடுக்க வேண்டுமென்றால் அந்த 12 பேர்களில் ஏற்கெனவே முன்னேறியவர்கள் எத்தனை பேர், முன்னேற வேண்டிய நிலையில் பின்னுக்கு தள்ளப்பட்டு இருப்பவர்கள் எத்தனை பேர், இஸ்லாமியர் எத்தனை பேர், கிறிஸ்தவர் எத்தனை பேர், தாழ்த்தப்பட்டோர் எத்தனை பேர் என்கின்ற ஒரு முறை வகுக்கப்பட்டு, அது சட்டமாக ஆக்கப்பட்டபோது அன்றைக்குப் பெரும் எதிர்ப்பு ஏற்பட்டது. ஆனால் அந்த எதிர்ப்பைப் பொருட்படுத்தாமல் முத்தையா அவர்கள் அதைச் சட்டமாக நிறைவேற்றிய போது, 1928 ஆம் ஆண்டு தந்தை பெரியார் அவர்கள் குடியரசு இதழில் “மந்திரி முத்தையா முதலியார் வாழ்க! வாழ்க!! வாழ்க!!!” என்று மூன்று வாழ்த்து முழக்கங்களை இணைத்து தலையங்கம் எழுதினார்கள் என்றால் எவ்வளவு உணர்ச்சிப்பூர்வமாக இந்தக் கருத்து அன்றைக்கு இந்தச் சமுதாயத்தை விழிப்படையச் செய்வதற்கு ஒரு திட்டமாக வந்திருக்கிறது, ஒரு சட்டமாக வந்திருக்கிறது என்பதை நாம் எண்ணிப் பார்த்துப் பெருமை அடைய முடியும்.

இன்றைக்கு வளர்ந்துவிட்ட ஒரு சமுதாயத்தில், பல்வேறு பிரச்சினைகளைச் சந்திக்கக்கூடிய ஒரு சமுதாயத்தில், நம்முடைய முன்னோர்கள் ஒரு 40,50 ஆண்டுக் காலத்திற்கு முன்பு இதற்காகப் போராடியதெல்லாம் மிகச் சாதாரணமாகத் தெரியக்கூடும்.

13-00 மணி

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவையின் ஒப்புதலுடன் அவையின் அலுவல் நேரம் நீட்டிக்கப்படுகிறது.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆனால் அன்றைக்கு இருந்த சூழ்நிலையிலே இப்படிப்பட்ட புரட்சிக்கு வித்திட்டவர்கள் எவ்வளவு அரும்பாடுபட்டு அந்தப் பணியினை மேற்கொண்டார்கள் என்பதை நாம் எண்ணிப்பார்த்து அவர்களைப் போற்றிப் புகழக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். எதிர்ப்புக்கிடையிலே கொண்டு வரப்பட்ட அந்தச் சட்டம், அதற்குப் பிறகு 1936 ஆம் ஆண்டிற்குப் பிறகு அன்று அமைந்திருந்த அரசால் எதிர்க்கப்பட்டாலும் கூட

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1990 ஏப்ரல் 10]

தந்தை பெரியாரும், பேரறிஞர் அண்ணாவும் அன்றைய தினம் போர்க்குரல் எழுப்பிய காரணத்தால் அந்த எதிர்ப்பு தூளாக்கப் பட்டது. அதற்குப் பிறகு குமாரசாமி ராஜா அவர்கள் காங்கிரஸ் கட்சி சார்பிலே முதலமைச்சராகப் பொறுப்பேற்றிருந்த அந்தக் காலக் கட்டத்தில் 1950 ஆம் ஆண்டு வாக்கில் அவரும் அந்தச் சட்டத்தைப் புறக்கணிக்க விரும்பவில்லை. அதற்கு முன்பே ஓமந்தூர் ராமசாமி ரெட்டியார் அவர்கள் இந்தச் சட்டத்தைப் புறக்கணிக்க வேண்டும், இதை ரத்துச் செய்ய வேண்டும் என்ற குரலுக்கு செவி சாயக்காத காரணத்தினால் ஓமந்தூர் ராமசாமி அவர்களை தாடி வைக்காத ராமசாமி நாயக்கர் என்கூட அன்றைக்குக் கேலி பேசினார்கள், கிண்டல் செய்தார்கள்.

ஆனால் 1950 ஆம் ஆண்டில், இது நீதிமன்றத்திற்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்டு, உயர்நீதிமன்றத்திலும், உச்சநீதிமன்றத்திலும் இந்தச் சட்டம் செல்லாது என்று அரசியல் சட்டத்தின் அடிப்படையிலே சொல்லப்பட்ட நேரத்தில் பெரியாரும், அண்ணாவும் எந்த அளவுக்கு தமிழகத்திலே போர்க்கோலம் பூண்டிருந்தார்கள் என்பது கடந்த கால வரலாறாகும். அவர்கள் மாத்திரம் அல்ல. இதே மன்றத்திலே காங்கிரஸ் பேரியக்கத்தின் சார்பில் உறுப்பினராக இருந்து மறைந்த கோசல்ராம் அவர்கள், மறைந்த ஆர். வி. சுவாமிநாதான் அவர்கள், இவர்கள் எல்லாம் கூட நீதிமன்றத்தினுடைய தீர்ப்புக்குப் பிறகு, பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுடைய வாழ்வு பெருமளவு பாதிக்கப்பட்டக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலை ஏற்பட்டுவிட்டது, எனவே, அரசியல் சட்டத்திலே ஒரு மாற்றம் தேவை, இதற்கான ஒரு மாற்றம் செய்ய வேண்டும் என்ற கருத்தை, பெரியார் அவர்களுடைய கருத்தை, அண்ணா அவர்களுடைய கருத்தை, அவர்களும் ஏற்றுக்கொண்டு இந்த மாமன்றத்திலே பேசி, அதற்குப் பிறகு பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள் முதல் தடவையாக அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்தியதே தமிழகத்திலே ஏற்பட்ட அந்தப் புரட்சியின் காரணமாகத்தான்.

அதற்குப் பிறகுதான் 'சோசியலி அண்டு எஜுகேஷனலி பேக்வேர்ட்' என்கின்ற அந்தச் சொற்றொடர் பயன்படுத்தப்பட்டு, பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்கு ஒரு பாதுகாப்புக் கவசமாக அரசியல் சட்டம் திருத்தப்பட்டது. ஆனால் இன்றைக்குக்கூட இந்த உரிமை, பிற்படுத்தப்பட்ட, மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்குத் தேவை என்று வாதிடவேண்டிய சூழ்நிலை நமக்கெல்லாம் இருக்கிறது. அதற்கான மேற்கோள்களை எடுத்துக் காட்டவேண்டி இருக்கிறது. அன்றைக்கு இந்தச் சட்டம் தோற்கடிக்கப்பட்டபோது பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் திராவிட நாடு இதழில் ஒரு தலையங்கத்தை தீட்டினார்கள், அந்தத் தலையங்கத்தைத் தொடர்ந்து அவரும்

1990 ஏப்ரல் 10] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

கிளர்ச்சியில் ஈடுபட்டார். 1951 ஆம் ஆண்டில் 'கம்யூனல் ஜி.ஓ. வகுப்புவாரி பிரதிநிதித்துவம் செல்லுபடியாகாது என்று சுப்ரீம் கோர்ட் தீர்ப்பளித்திருந்தது. அண்ணா அந்தத் தலையங்கத்தில் எழுதுகிறார்.

“ஏமாந்த காலத்தில் ஏற்றம் கொண்டோரால் சமூக நீதி சாக்கடையில் தள்ளப்பட்டுவிட்டது. சட்டம் என்ற கோல் கொண்டு. சுப்ரீம் கோர்ட் இந்திய அரசியல் சட்டத்தைக் காட்டி வகுப்பு உரிமை செல்லுபடியாகாது என்று தீர்ப்பு தந்துவிட்டது. சட்டம் என்ற கூண்டு உள்ளே சமூக நீதி தேன் தேடி அலைவவனைத் தேள் கொட்டியதைப் போல, சமநீதி மூலம் தன் முடிந்துபோன வாழ்வைச் சீர்படுத்திக் கொள்ள தொடங்கிய மக்களின் முன்னேற்றப் பாதையிலே வீழ்ந்தப் பேரிடியாகும் இந்தச் சம்பவம், திகைத்துத் திண்டாடும் திராவிட சமுதாயம் ரத்தம் கொதிக்க, எண்ணங்கள் கிளர்ச்சி முரசு கொட்ட எங்கள் முதுகெலும்பு உடைக்கப்பட்டதா? ஐருதயத்தையோ எத்தர்கள் எடுத்துவிட்டனர். எங்களுக்கா இந்தப் பேரிடி என்று தமது ஒளியிழந்த கண்களிலே நீர் ததும்ப,” ஒளியிழந்த குரல்களிலே வேதனை தொனிக்க தமது தலைவர்களைச் சோகத்தோடு பார்க்கிறது. சமூக நீதி சென்னை நீதிமன்றத்திலே சட்டப் பிரச்சினை மூலம் சாய்க்கப் பட்டதுமே நாம் எல்லாம் குமுறினோம். நாடெங்கும் மக்கள் கண்டனத்தைத் திரட்டிக் காட்டினோம். சம நீதி வேண்டும். இந்திய அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்து என்ற முழக்கங்களோடு ” என்று குறிப்பிட்டார். தொடர்ந்து அண்ணா சொன்னார். நாட்டிலுள்ள ஜாதி பாகுபாடு அனைத்தும் ஒழிந்து, மக்கள் அனைவருமே சமுதாயத் துறையிலே ஒன்றே குலம் என்ற நிலை ஏற்படும் வரையில், இந்த வகுப்புவாரி முறை, அதாவது வகுப்புக்கு ஏற்ற நீதி வழங்கப்பட வேண்டுமென்ற ஏற்பாடு இருந்தே தீர வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டார். அதைத் தொடர்ந்து பண்டித நேரு அவர்கள் பாராளுமன்ற காங்கிரஸ் உறுப்பினர்களுடைய கூட்டத்தில் பேசும் போது

13-05 மணி

I will lay special emphasis on casteism because it is the most dangerous tendency. We talk about casteism and we condemn it as we should. But the fact remains that a half dozen or may be ten —, so called superior castes dominate the Indian scene among the Hindus. There is no doubt about it. If we do not equalise or tend to equalise, undoubtedly casteism will flourish in a most dangerous way என்று குறிப்பிட்டார்.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1990 ஏப்ரல் 10]

நான் ஜாதி தன்மை குறித்து முக்கியமான கவனம் செலுத்த விரும்புகிறேன். ஏனென்றால் அது மிகவும் ஆபத்தான போக்கு ஆகும். நாம் ஜாதிகளைப் பற்றி பேசுகிறோம். அதைப் பற்றி கண்டிக்கிறோம். எதனால் என்றால் இந்து சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த 6 அல்லது 10 உயர்ந்த ஜாதிகளைச் சேர்ந்தவர்கள் இந்தியாவின் அமைப்பையே ஆதிக்கம் செலுத்துகிறார்கள். அதைப்பற்றி எந்தவித சந்தேகமும் இல்லை. நாம் அதனை சமப்படுத்தாமலோ அல்லது சமப்படுத்த முயற்சிக்காமலோ இருந்தால் சந்தேகத்திற்கு இடம் இன்றி ஜாதித் தன்மை மிக ஆபத்தான அளவிலே வளர்ந்துகொண்டு போகும் என்று நேரு பிரான் அந்தக் கூட்டத்திலே எடுத்துக்காட்டினார்கள்.

நம்முடைய பேராசிரியர் அவர்கள் அந்தப் போராட்டத்தின்போது வகுப்பரிமைப் போராட்டம் என்ற நூலை எழுதினார். அந்த நூலுக்கு சிறப்புரை எழுதியவர் திரு. முத்தையா முதலியார் அவர்கள். அதிலே அவர்கள் குறிப்பிடுகிறார்கள், மிக அழகாக, கம்யூனல் ஜி.ஓ.வை. ஆதரிப்பவர்கள் கூறுவதெல்லாம் தகுதியற்ற முன்னேறிய வகுப்பினரை அதிகம் எடுப்பதை கைவிட்டு, தகுதியற்றவர் என்றாலும் பிற்படுத்தப்பட்டவர் என்றால் உரிமை மிகுந்த மற்ற வகுப்பாரை எடுப்பது என்பதாகும். மேலும் தகுதி திறமை என்பது அர்த்தமற்ற, ஆதாரமற்ற, சுயநல ஏமாற்றுக் கூச்சலே ஆகும் என்று முத்தையா முதலியார் குறிப்பிட்டார். அதையே பெரியார் குறிப்பிடுகிறார். இந்தியாவுக்கு, சிறப்பாக தென் இந்தியாவுக்கு ஜாதி வித்தியாசங்கள் ஒழிக்கப் படுவதும், சட்டபூர்வமாக அது வெற்றி பெறும்வரை சமூக எதிர்ப்பையும், இழிவையும் சமாளிக்க அரசாங்கத்தின் அரசியல் உரிமை ஸ்தாபனங்களில் பேதப்படுத்தப்பட்ட வகுப்புகளுக்கு விகிதாச்சார உரிமைகள் வேறுபடுவதையும் ஒரு பெரும் சமதர்மப் புரட்சியாகவே நான் கருதுகிறேன். மேலும் பெரியார் கூறுகிறார். ஜாதியையும், மதத்தையும் ஒருபுறத்திலே காப்பாற்றிக் கொண்டு மற்றொரு புறத்திலே ஜாதி மத வகுப்பு பிரதிநிதித்துவங்கள் கேட்பது இழித் தன்மை என்று சொன்னால் அப்படிச் சொல்வது ஆயிரம் மடங்கு, இரண்டாயிரம் மடங்கு இழித் தன்மையும், வஞ்சகத் தன்மையும், துரோகத் தன்மையும் ஆனது என்று பெரியார் சொல்கிறார். இத்தகைய கருத்துக்களின் அடிப்படையிலே தான் இந்த நிலத்தில் ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள், அடக்கப்பட்ட மக்கள், தாங்கள் எப்படியும் முன்னே வேண்டுமென்ற முனைப்பிலே ஈடுபட்டு அதற்கான வகையிலே உறுதியான அரசுகள் தங்களால் இயன்றவரை அவர்களுக்கு கைகொடுத்து, இன்று இருக்கின்ற இந்த அரசு கடந்த கால அரசுகளை விட மேலும் ஒருமடங்கு அல்ல, இரு மடங்கு அல்ல² பல

1990 ஏப்ரல் 10] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

மடங்கு நன்மைகளை இந்தச் சமுதாயத்திற்குச் செய்ய வேண்டுமென்ற எண்ணத்தோடு பணியாற்றிக்கொண்டிருக்கிறது. இந்த அரசு 1967ஆம் ஆண்டு அண்ணா அவர்களுடைய தலைமையிலே அமைந்து, அண்ணா அவர்கள் மறைந்தபோது, அந்தப் பொறுப்பை நான் ஏற்றபோது, 1969ஆம் ஆண்டு பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்காக முதல் முதலில் ஒரு தனித் துறை அமைக்கப்பட்டதை நீங்கள் மிக நன்றாக அறிவீர்கள்.

13-10 மணி

அதற்குத் தனியாக ஒரு அமைச்சர் ஏற்படுத்தப்பட்டதும் அப்போதுதான். 1969 வரை இந்தப் பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுடைய துறைக்கான மானியத்தில், நம்முடைய திரு. லத்தீப் அவர்கள் இங்கே குறிப்பிட்டதுபோல, இந்த மானியம் கவனிப்பாரற்று, கேட்பாரற்று விவாதிக்கப்பட்ட சூழலில், சில லட்சம் ரூபாய்கள் தான் இந்த மானியத்திற்காக ஒதுக்கப்பட்டது. 1969ஆம் ஆண்டுதான் பிற்பட்டோர் நலத் துறை மானியத்திற்காக முதன் முதலாக ஒரு கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டது. 1969லே, ஒரு கோடி ரூபாயாக ஒதுக்கப்பட்ட இந்தத் தொகை, 20 ஆண்டுகளில் வளர்ந்து, வளர்ந்து, கடந்த ஆண்டு 19 கோடி ரூபாய் என்ற அளவிலே வந்து நின்றது. ஆண்டுக்கு ஒரு கோடி ரூபாய் என்ற அளவிலே வளர்ந்த இந்தத் தொகையை இன்றைய தினம் மேலும் ஒரே ஆண்டில், நம்முடைய நண்பர் திரு. பூவராகன் அவர்கள் இங்கே பாராட்டி, எடுத்துச் சொன்னதைப் போல, 11 கோடி ரூபாயை அதிகமாக்கி, ஒரே ஆண்டில் 30 கோடி ரூபாய் இந்தத் துறைகளுக்காக இன்றைய தினம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதுதான் பிற்படுத்தப்பட்டோர், மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்டோர் நலனில் இந்த அரசுக்கு எவ்வளவு அக்கறை இருக்கிறது என்பதைக் காட்டுகின்ற சான்றாகும்.

இங்கே மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்கு 20 சதவிகிதம் அளிக்கப்பட்டதைப் பாராட்டி அனைவரும் பேசினார்கள். எனக்கு இன்று பெருமகிழ்ச்சி என்னவென்றால், பிற்படுத்தப்பட்ட, மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்காக விவாதிக்கப்படும் இந்த மானியத்தில் தனித் தொகுதியிலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வந்த நம்முடைய திருமதி பொன்னம்மாள் அவர்களும், நண்பர் திரு. பழனிச்சாமி அவர்களும் இன்னும் இதற்குத் தொகை ஒதுக்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுப் பேசியது எனக்கு மகிழ்ச்சிக்குரிய ஒன்றாகும். ஏனென்றால் எந்த மக்கள் ஒற்றுமையாக இருக்க வேண்டும், தாழ்த்தப்பட்ட அடித்தளத்தில் வீழ்த்தப்பட்டு, பிற்பட்டுக் கிடக்கிற மக்கள் உறவோடு உரிய நண்பர்களாக வாழவேண்டுமென்று எண்ணுகிறோமோ, அவர்களிடத்திலே இன்றைக்கு அந்த ஒற்றுமை இல்லை. இப்போதுகூட நான் வேதனையோடு தெரிவிக்க

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1990 ஏப்ரல் 10]

விரும்புகிறேன். நேற்றைக்குகூட தென் மாவட்டங்களில் ஒரு மாவட்டத்தில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கும், பிற்படுத்தப் பட்ட மக்களுக்கும் இடையிலே ஏற்பட்ட ஒரு கலவரத்தின் காரணமாக இரண்டொருவர் உயிர் இழந்திருக்கிறார்கள் என்ற செய்தி எனக்குக் கிடைத்தது. ஆனால் இந்த அவையிலே இருக்கின்ற தனித் தொகுதியிலே வெற்றி பெற்ற உறுப்பினர்கள் பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்காகப் பேசுவதும், அதைப் போல ஆதிதிராவிடர் நலத் துறை மானியத்திலே பிற்படுத்தப் பட்ட சமுதாயத்தினுடைய பிரதிநிதிகள் அவர்களுக்காகப் பேசுவதும் இந்த மாமன்றத்திலே நாம் ஒரு நல்ல மரபாக வளர்த்திருப்பது அந்த மக்களிடத்திலே ஒற்றுமையை உருவாக்க வேண்டுமென்ற அடிப்படைக் கொள்கையோடுதான். இருந்த போதிலும் கூட இன்னமும் பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களும், தாழ்த்தப்பட்ட மக்களும் அந்த ஒற்றுமை உணர்வோடு செயல்பட, உறவு கொள்ள முன்வரவில்லையே என்பதை எண்ணுந்தோறும், இவ்வளவு செய்தும்கூட, இவ்வளவு கை தூக்கிவிட எல்லா அரசுகளும் முயன்றும்கூட, இந்த முயற்சி பலனளிக்கவில்லையே என்று ஏக்கம் நம்மை வாட்டிக்கொண்டு தான் இருக்கிறது. நான் எழுதிய “ஒரே இரத்தம்” என்ற தொடர் கதையிலேகூட குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். அந்தக் காலத்திலே, புராண காலத்திலே புலியும், மானும் ஒரே துறையிலே தண்ணீர் குடித்தது என்று படித்திருக்கிறோம். ஆனால் இந்தக் காலத்தில் மானும், மானுமாவது ஒரே துறையிலே தண்ணீர் குடிக்கக்கூடாதா? பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களும், தாழ்த்தப்பட்ட மக்களும் மான் இனம்தானே? அவர்கள் வேங்கை இனம் அல்லவே! இருவரில் ஒருவர் வேங்கை இனம் அல்லவே! பிறகு மானும், மானும் கூட இந்தக் காலத்திலே ஒரே துறையிலே தண்ணீர் குடிக்க மறுக்கின்றனவே என்ற ஆதங்கத்தை நான் அதிலே வெளியிட்டிருக்கிறேன். எனவே நாம் இந்தத் துறையின் மூலமாக பணத்தை வாரி, வழங்கினாலும், அதற்காகப் பள்ளிகளை எழுப்பினாலும் கல்லூரிகளை உருவாக்கினாலும், வேலை வாய்ப்பு மற்றும் பல வாய்ப்புகளை இந்த மக்களுக்காக, தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்காக, பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்காக நாம் ஒதுக்கித் தந்தாலும்கூட, அவர்களிடத்திலே ஏற்படுகிற வளர்ச்சி முழு அளவில் இல்லை என்பதால், அவர்கள் வாழ நாம் அனைவரும் ஒன்றுபட்டுச் செயல்பட வேண்டுமென்ற அந்த வேண்டுகோளையும் இந்த மானியம் விவாதிக்கப்படுகிற இந்த நேரத்திலே நான் எடுத்துக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

13-15 மணி

மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்காக 20 சதவிகிதம் ஒதுக்கீடு செய்தது பற்றி நம்முடைய எதிர்க் கட்சியின் சார்பாகப் பேசிய திரு. சின்னசாமி அவர்கள், இது என்ன பெரிய காரியம் என்பது போலக் குறிப்பிட்டார். இதற்கு மீண்டும் ஒரு மக்கள் தொகைக் கணக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று முதலிலே

1990 ஏப்ரல் 10]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

பேச்சை ஆரம்பித்த மாதப்பன் இங்கே எடுத்துச் சொன்னார் அவர்களே சொன்னார்கள் ; அவர்களே பதிலும் சொன்னார்கள். சிங்காரமும் சொன்னார். சென்சஸ் எடுக்க ஆரம்பித்தால் ஒவ்வொரு சாதியும், 2 கோடி, 3 கோடி என்று சொல்லி தமிழ்நாட்டினுடைய மக்கள் தொகை 20 கோடி என்று வந்து விடும் என்று. அவரே அதற்கான விடையையும் வழங்கினார். என்ன தான் சரியாக கணக்கு எடுக்க சரியான அதிகாரிகளை நாம் இன்றைக்குப் பயன்படுத்தினாலும் கூட அது இன்றைய சூழ்நிலையிலே அது முடிந்த பிறகு அவர்களுக்கான விகிதாச்சாரத்தை ஒதுக்கினால் இயலாது என்ற காரணத்தினாலேதான் விரைவிலே ஒரு முடிவை எடுக்க வேண்டும் என்பதற்காகத் தான் ஏற்கனவே எடுக்கப்பட்ட புள்ளிவிவரங்களை—பல குழுக்களின் சார்பாக எடுக்கப்பட்ட புள்ளிவிவரங்களை. சட்டநாதன் குழு, தொடர்ந்து அம்பா சங்கர் குழு—இந்தக் குழுக்களின் சார்பாக எடுக்கப்பட்ட புள்ளி விவரங்களின் அடிப்படையிலே தான் நாம் இந்த 20 சதவீதத்தை ஒதுக்கினோம். 50 கொடுத்த காரணத்தினாலேதானே நீங்கள் 20 கொடுக்க முடிந்தது என்று சொன்னார்கள். நான் மறுக்கவில்லை. 50 என்று அறிவித்த அருமை நண்பர் எம். ஜி. ஆர். அவர்களை நான் அன்றைக்கே பாராட்டி இருக்கின்றேன். பாராட்டுகிற நேரத்திலே பாராட்டுவதும், குறைகளைச் சொல்லவேண்டிய நேரத்திலே குறை சொல்வதும் எதிர்க்கட்சிக்கு இலக்கணமாக இருக்க வேண்டும் என்ற அந்த அடிப்படையில் அப்போதே பாராட்டி இருக்கின்றேன். ஆனால் அந்த 50 சதவீதம் வரவேண்டும் என்பதற்காகப் போராடியவர்களை யாரும் மறந்துவிடக் கூடாது இந்த வகுப்புவாரிப் பிரதிநிதித்துவத்தால் 9 ஆயிரம் ரூபாய் என்று ஒரு உச்சவரம்புச் சட்டத்தை எம்.ஜி.ஆர். தலைமையிலே அன்றைக்கு இருந்த ஆட்சியாளர்கள் பிரகடனப்படுத்திய போது, அதைத் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் எதிர்த்தது ; திராவிடர் கழகமும் எதிர்த்தது; இன்னும் சொல்லப்போனால் காங்கிரஸ் கட்சி தீர்மானம் போட்டு எதிர்க்கவில்லையே தவிர காங்கிரஸ் கட்சியிலே இருந்த நண்பர் திண்டிவனம் இராமமூர்த்தி எங்களுடைய மேடைகளிலே வந்து அந்த 9 ஆயிரம் உச்சவரம்புச் சட்டத்தை, அந்த விதிமுறைகளை எதிர்த்துப் பேசி இருக்கிறார். ரமணிபாய் அம்மையார் எங்களுடைய கூட்டங்களிலே வந்துபேசி இருக்கிறார். அனந்தநாயகி அம்மையார் எங்களுடைய கூட்டங்களிலே கலந்துகொண்டு பேசி இருக்கிறார். இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி ஒன்றாக இருந்த காலத்திலே நண்பர் தர். பாண்டியன் அவர்கள் எங்களுடைய கூட்டங்களிலே கலந்துகொண்டு பேசி இருக்கிறார். அவர்கள் எல்லாம் கட்சி சார்பாக அந்த முடிவுகளை எடுக்காவிட்டாலும் கூட அந்த கட்சிகளிலே உள்ள பிற்படுத்தப்பட்ட சமுதாயத்தைச் சார்ந்த பிரதிநிதிகள், பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்கு பேராபத்து வந்துவிட்டது என்று அந்த 9 ஆயிரம் ரூபாய் உச்சவரம்புச் சட்டம், கூடாது. ஒரே குடும்பத்தில் 9 ஆயிரம் ரூபாய்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1990 ஏப்ரல் 10]

வருமானம் உள்ளவன், 10 ஆயிரம் ரூபாய் வருமானம் உள்ளவன், என்று இரண்டு பகுதிகளாகப் பிரித்துக் கொண்டால் 9 ஆயிரம் ரூபாயும் அதற்குக் கீழும் வருமானம் உள்ளவன் பிற்படுத்தப்பட்டவன்; 9,100 ரூபாய் வருமானம் உள்ளவன் முன்னேறிய சாதி என்றால்—அண்ணன் ஒரு சாதி, தம்பி ஒரு சாதி என்று வீட்டுக்கு உள்ளேயே ஆகிவிடும் என்று அன்றைக்கு மிகக் கடுமையாக நாங்கள் எல்லாம் எதிர்த்த காரணத்தால், அந்த எதிர்ப்பைத் துச்சமாகக் கருதுவேன் என்று சொல்லாமல் அருமை நண்பர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் அன்றைக்கு நடந்து முடிந்த நாடாளுமன்றத் தேர்தல் முடிவுகளுக்குப் பிறகு அவர்கள் மறுபரிசீலனை செய்து, 50 சதவீதம் என்கின்ற ஒதுக்கீட்டை பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்காகச் செய்தார்கள். அதை அப்போதே நாங்கள் பாராட்டி இருக்கின்றோம் எங்களுடைய அணுகு முறையின்படி, ஏனென்றால் இது ஒரு கட்சிக்கு உரிய பிரச்சினை அல்ல; கட்சிக்கு உரிய பிரச்சினையாக எப்போது ஆகிறது என்றால் நம்முடைய திருமதி ரமணி நல்லதம்பி அவர்கள் எடுத்துக் காட்டியதைப் போல நாம் அறிவிக்கின்ற திட்டங்கள் ஒழுங்காகப் போய்ச் சேராமல் அதிகாரிகள் செயல்படுவார்களே யானால், அப்பொழுது அதை அரசியல் நோக்கத்தோடு விமர்சிப்பதற்கு எல்லாக் கட்சிகளிலே உள்ளவர்களுக்கும் உரிமை இருக்கின்றது. ஏனென்றால் இவைகள் எல்லாம் ஒழுங்காகப் போய்ச் சேரவேண்டும். என்கின்ற அந்த எண்ணத்தோடு தான் அரசு திட்டங்களைத் தீட்டுகிறது. இன்னும் சொல்லப்போனால், இந்தத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுகின்ற இடத்திலே கூட அந்தச் சமுதாயங்களைச் சேர்ந்தவர்கள், பிற்படுத்தப்பட்ட மக்கள் அவர்களுடைய பிரதிநிதிகள், அந்த அதிகாரிகள் தான் இருக்க வேண்டும் என்று கூட நான் எண்ணி அந்த வகையிலே தான் அந்தத் திட்டங்கள் எல்லாம் இன்றைக்கு செயல்படுத்தப்படுகின்றன என்பதையும் இந்த அவையிலே உள்ள உறுப்பினர்கள் நன்கு அறிவார்கள் என்று நான் நம்புகின்றேன். அதிலே தவறுகள் இருக்குமேயானால் அவைகளைச் சுட்டிக்காட்ட எல்லாக் கட்சியினருக்கும் உரிமை உண்டு.

நம்முடைய நண்பர் மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி சார்பில் உரையாற்றிய திரு. சிரங்கன் அவர்கள் இதை வரவேற்று அதிலே சில குறைபாடுகள் இருப்பதையும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதைப் போல ஒவ்வொரு கட்சியின் சார்பிலே குறைபாடுகள் சொல்லப்பட்டன. மண்டல் கமிஷன் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றியதே இந்த மாமன்றம்தான். இன்னும் சொல்லப் போனால் மண்டல் கமிஷன் 1977 ஆம் ஆண்டில் அன்றைக்கு இருந்த ஜனதா அரசில் நியமிக்கப்படுவதற்கு நான்கு ஆண்டுகளுக்கு முன்பே, 1973 ஆம் ஆண்டு அலகாபாத்தில் நடைபெற்ற பிற்படுத்தப்பட்டோர் மாநாட்டில் மைய அரசின் பணிகளுக்கும்

1990 ஏப்ரல் 10] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

மைய அரசு சார்புடைய நிறுவனங்களிலே உள்ள பணிகளுக்கும் இது போன்ற வகுப்பு வாரிப் பிரதிநிதித்துவம் தேவை என்ற கருத்தை அன்றைய தினம் நான் அந்த மாநாட்டிலே எடுத்துச் சொல்லி இருக்கின்றேன்.

13-20 மணி

ஏனென்றால், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய நீண்ட நாள் கொள்கை மாநில அரசிலே மாத்திரம் இந்த இட ஒதுக்கீடு இருந்தால் போதாது; மத்திய அரசு நிறுவனங்களிலும், மத்திய அரசிலும், நிர்வாகத்திலும் கூட, இந்த இட ஒதுக்கீடு தேவை என்பதைத் தொடர்ந்து வலியுறுத்தி வருகிறோம். இதே மன்றத்திலே தீர்மானம் போட்டு அனுப்பினோம். முன்பிருந்த அரசு அந்தத் தீர்மானத்தை சட்டை செய்யவில்லை. ஆனால் இன்றைக்கிருக்கின்ற மத்திய அரசு அந்தத் தீர்மானத்தை ஏற்று, குடியரசுத் தலைவர் உரையிலே கூட மண்டல் கமிஷன் பரிந்துரைகள் நிறைவேற்றப்படும் என்று எடுத்துச் சொல்லி, பிறகு நிதிநிலை அறிக்கையிலே கூட டெல்லியிலே வெளியிடப் பட்ட அறிக்கையிலே கூட மண்டல் கமிஷன் பரிந்துரை நிறைவேற்றப்படும் என்று எடுத்துச் சொல்லி, அண்மையிலே பிரதமர் வி.பி. சிங் அவர்களே கூட மாமன்றத்திலே உறுதியளித்திருக்கின்றார், விரைவில் நிறைவேற்றப்படும் என்று.

என்னமோ வரும் என்று எனக்கு நம்பிக்கையே கிடையாது என்று திரு. பி.எச். பாண்டியன் இங்கே சொன்னார். அப்படிச் சொன்னது, வர வேண்டுமென்பதை உறுதிப்படுத்துவதற்காகச் சொல்லப்பட்ட வார்த்தையே தவிர, வேறல்ல. வராவிட்டால் அது வருவதற்கேற்ற வகையிலே நாம் அனைவரும் ஒருமித்த குரல் கொடுக்க உங்களையெல்லாம் அதிலே இழுத்துச் சேர்த்துச் செல்வதற்கு இந்த அரசு தயாராக இருக்கிறது என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே எடுத்துக் காட்ட விரும்புகின்றேன்.

என்னதான் நாம் அவர்களுக்குச் சலுகைகளை வழங்கினாலும், உரிமைகளை வழங்கினாலும், அந்த உரிமைகளை வழங்குகின்ற ஒரே காரணத்தாலேயே அவர்கள் எல்லாப் பயன்களையும் பெற்று விட முடியும் என்று சொல்ல இயலாது. எனவே தான், இங்கே சில புதிய கருத்துக்களை உங்கள் முன்னிலையிலே வைக்க நான் விரும்புகிறேன்.

நம்முடைய அருமை நண்பர் திரு. லத்தீப் அவர்கள் எடுத்துக் காட்டியதைப் போல, இது கேட்காமலேயே சொல்லப்படுகின்ற அறிவிப்புகள் அல்ல; ஆனால் பல நேரங்களிலே கேட்கப்பட்டு, இன்றைக்கு சுட்டிக் காட்டப்பட்டு, உறுதியாகக் கேட்கப் படா விட்டாலும் கூட, என் மனதிலே இருக்கின்ற எண்ணங்களை, ஒரு ஐந்தாறு நாட்களாகச் சிந்தித்து, சிந்தித்து, அதனை ஒரு அறிவிப்பாக இந்த மாமன்றத்திலே உங்கள் முன் வைக்க நான் விரும்புகிறேன்.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

1990 ஏப்ரல் 10

இன்னும் மதுரை மாவட்டம் போன்ற பகுதிகளிலே இருக்கின்ற சீர் மரபினர், குறிப்பாக பிரமலைக் கள்ளர்களுக்கெல்லாம் இருக்கின்ற குறைகளை திரு. ஆசையன் அவர்கள் இங்கே எடுத்துக் காட்டினார்கள். தம்பி ஏ.ஜி. சம்பத் அவர்கள் இங்கே பேசும் பொழுது, இன்னும் அதிகத் தொகை அதற்கு ஒதுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டார். நம்முடைய திரு. சின்னசாமி அவர்கள் 30-க்கு முன்னால் ஒரு கோடு போடுங்கள் என்று குறிப்பிட்டார். எப்பொழுதும் அவர் அந்த இலக்கணத்திலே கை தேர்ந்தவர். ஒன்று என்று போட்டு விட்டு, பிறகு ஐந்தாறு பூஜ்யம் போட்டால் அந்த ஒன்று இருந்தால் தான் பூஜ்யத் திற்கெல்லாம் மதிப்பு என்கின்ற இலக்கணத்தையே நமக்கெல்லாம் சொல்லிக் கொடுத்தவர் அவர். எனவேதான் அவர், ஒன்று போடுங்கள் என்றார்.

ஆனால், இந்த 30 கோடி ரூபாய் இந்தத் துறைகளுக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருப்பது எப்படி வளர்ந்திருக்கிறது என்றால், ஒவ்வொன்றாக வளர்ந்து, வளர்ந்து, ஆண்டு தோறும் ஒரு கோடி, ஒரு கோடி என்று வளர்ந்து, சென்ற ஆண்டு 19 கோடியாக வந்து நின்று, இந்த ஆண்டு மேலும் 11 கோடி ரூபாயை அதிகமாக உயர்த்தி மொத்தம் 30 கோடியாக ஆகியிருக்கிறது. அடுத்த ஆண்டு உங்களுடைய உணர்வுகளையெல்லாம் நம்முடைய நிதிச் செயலாளரிடத்திலே எடுத்துச் சொல்லி, 50 கோடியாக இந்தத் தொகையை உயர்த்துவதற்கு (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) உங்களுடைய கையொலி எனக்குத் துணை நிற்கும் என்று நான் கருதுகின்றேன்; அந்த வகையிலே நாம் அளிக்கின்ற சலுகைகள், உரிமைகள் எல்லாம் பயன் பெற வேண்டும் அல்லவா? அப்படிப் பயன் படுவதற்குச் சில இடையூறுகள் இருக்கின்றன. சட்டநாதன் குழுவிலே கூட அதைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். சில குடும்பங்களில் ஏற்கனவே, நான்கைந்து பேர் டாக்டர்களாக இருப்பார்கள். நான்கைந்து பேர்கள் பொறியாளர்கள் இருப்பார்கள். அவர்களுடைய வீட்டுப் பிள்ளைகள் சலபமாக மீண்டும் ஒரு டாக்டராக, ஒரு பொறியாளராக வந்து விடுகிறார்கள். அவைகளையெல்லாம் எப்படித் தவிர்ப்பது என்று அன்றைக்கே ஒரு கேள்வி எழுந்தது. இன்றைக்குக் கூட அதைப் பேசும் பொழுது சில பேர்-நம்முடைய சின்னசாமி கூட குறிப்பிட்டார் என்று கருதுகிறேன். அவர்களெல்லாம் ஜாடையாக அதைக் குறிப்பிட்டார்கள். எனவேதான், அதைப் பற்றிச் சிந்தித்து ஒரு அறிவிப்பை நீங்களெல்லாம் மகிழ்த்தக்க வண்ணம் இங்கே செய்கின்றேன்.

பொதுத் தொகுப்பு — பொதுத் தொகுப்பு என்றால் O.C. அதாவது, Open Competiton பிற்படுத்தப்பட்டோருக்கான தொகுப்பு — B. C. மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்டோர் மற்றும் சீர் மரபினருக்கான தொகுப்பு MBC (Most Backward).

1990 ஏப்ரல் 10]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

ஆதி திராவிட பழங்குடி மக்கள் தொகுப்பு என, மருத்துவக் கல்லூரி, பொறியியல் கல்லூரி, சட்டக் கல்லூரி, விவசாயக் கல்லூரி, கால்நடைக் கல்லூரி ஆகிய தொழில் கல்வி தேர்வுக்கு அந்தந்தத் தொகுப்புக்கு உரிய மதிப்பெண்கள் எடுக்கும் மாணவர்களில், அதாவது தொழில் கல்வி பயில மாணவர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கும் போது பொதுத் தொகுப்புக்கு Cut off mark 45 என்று இருக்கலாம்.

13-25 மணி.

பி.சி.க்கு 240 என்று இருக்கலாம், எம். பி. சி.க்கு 230 என்று இருக்கலாம், ஷெட்யூல்டு காஸ்டிற்கு 220 என்று இருக்கலாம். அப்படி உரிய மதிப்பெண்கள் எடுக்கும் மாணவர்களில், ஒரு குடும்பத்தில் பெற்றோரோ அல்லது உடன்பிறப்புக்களோ பல்கலைக் கழகப் பட்டம் பெறாதவர்களாக இருந்தால், அந்தக் குடும்பத்திலிருந்து வரும் முதல் மாணவனுக்கு ஐந்து மதிப்பெண்கள் அதிகமாகக் தரப்படுவதற்கு அரசு ஆணை பிறப்பிக்கும். ஆனால் இது குறித்து தவறான சான்றிதழ் தருபவர்கள் மீது கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி).

மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்டோர், சீர்மரபினர் ஆகிய தொகுப்புகளில், மருத்துவக் கல்லூரி, பொறியியல் கல்லூரி, சட்டக் கல்லூரி, விவசாயக் கல்லூரி, கால்நடைக் கல்லூரி ஆகிய தொழில் கல்விகளுக்குத் தேர்வு செய்யப்படும் மாணவர்களுக்கு, அவர்கள் குடும்பத்தில் இது வரையில் பெற்றோரோ அல்லது உடன் பிறப்புக்களோ பல்கலைக்கழகப் பட்டம் பெறாதவர்களாக இருந்தால் அந்தக் குடும்பத்தின் ஆண்டு வருமானம் 12 ஆயிரம் ரூபாயும், அதற்குக் குறைவாகவும் இருந்தால், அந்தக் குடும்பத்திலிருந்து வரும் முதல் மாணவனாக இருந்தால், அவருக்கு மேற்கண்ட தொழில் கல்வி வரையில் இலவசமாக வழங்கப்படும் என்று அறிவிக்கிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி). இதே சலுகையைப் பெறுவதற்கு ஆதி திராவிடர் மற்றும் பழங்குடி மக்களுக்கு மேலே குறிப்பிட்ட தொழில் கல்விகளைப் பெற ஆண்டு வருமானம் 15 ஆயிரம் ரூபாயும், அதற்குக் குறைவாகவும் என்று நிர்ணயிக்கப்படுகிறது என்பதை மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி).

அடுத்து, வருமான வரம்பின்றி ஆதிதிராவிடர், பழங்குடி மக்களுக்கும், மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்டோர் மற்றும் சீர்மரபினருக்கும் இளங்கலைப் பட்டப் படிப்பு வரையில்—பி.ஏ., பி.எஸ்ஸி. பி.காம்.—இலவசக் கல்வி வழங்கப்படும் என்று கடந்த ஆண்டு அறிவித்து, அதை இப்போது செயல்படுத்தி வருகிறோம். அதைப் போல ஆண்டு ஒன்றிற்கு 12 ஆயிரம் ரூபாயும், அதற்குக் குறைவாகவும் வருமானமுடைய ஏழை, நடுத்தரக் குடும்பப் பெண்களுக்கும் இளங்கலை பட்டப் படிப்பு வரையில் இலவசக் கல்வி

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1990 ஏப்ரல் 10]

வழங்கப்படும் என்று கடந்த ஆண்டு அறிவித்து, செயல்படுத்தி வருகிறோம். அதைத் தொடர்ந்து, இந்த ஆண்டு முதல்—அவர்கள் கேட்டார்கள். பிற்படுத்தப்பட்டவர்களுக்கும் இளங்கலைப் பட்டம் வரையில் இலவசக் கல்வி வேண்டும் என்று—இந்த ஆண்டு முதல், அதைத் தொடர்ந்து, பிற்படுத்தப்பட்டவர்களுக்கும் அந்தக் குடும்பத்தில் இது வரையில் பெற்றோரோ அல்லது உடன்பிறப்புக்களோ யாரும் பல்கலைக்கழகப் பட்டம் பெறாதவர்களாக இருப்பின், அந்தக் குடும்பத்தின் ஆண்டு வருமானம் 12 ஆயிரம் ரூபாயும் அல்லது அதற்கு குறைவாகவும் இருக்குமானால், அந்தக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த முதல் மாணவனுக்கு இளங்கலைப் பட்டப்படிப்பு வரையில் இலவசக் கல்வி வழங்கப்படும் என்று மகிழ்ச்சியோடு அறிவிக்கிறேன். (மேசையை தட்டும் ஒலி). இந்த அறிவிப்புகளோடு அகமகிழ்ந்து, உங்களுடைய பாராட்டுக்களை நான் பகிர்ந்து கொண்டு, இந்த அளவில் என்னுடைய உரையை நிறைவு செய்கிறேன். வெட்டுத் தீர்மானங்களை எல்லாம் திரும்பப் பெற்று, இந்த மானியத்தை ஆதரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்பிரமணியம் : தலைவர் அவர்களே, பல நல்ல அறிவிப்புகளை முதலமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்து இருக்கிறார்கள். நம்முடைய மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையில் சில சமுதாயங்கள், சில ஜாதிகள் குறிப்பாக குடும்பக் கவுண்டர் என்ற சமுதாயம் நீலகிரி மலையில் பிறந்தால் அவர்கள் ஷெட்யூல்டு ட்ரைபாக, பழங்குடியினராக அங்கீகரிக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள். நீலகிரி மலையை விட்டு கொஞ்சம் கீழே வந்து, பர்லியாருக்கு கீழே கோவை மாவட்டத்தில் பிறந்தால் பின்தங்கிய சமுதாயமாக அவர்கள் கருதப்படுகிறார்கள்.

அதைப் போல போயர் சமுதாயம்—அம்மையார் பொன்னம் மாள் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள்—அதாவது ஒட்டர்கள். அவர்கள் கர்நாடகாவில் பிறந்தால் ஷெட்யூல்டு ட்ரைபாக இருக்கிறார்கள். தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயமாக அங்கீகரிக்கப்படுகிறார்கள். ஆனால் நம்முடைய மாநிலத்தில், தமிழ் நாட்டில் அவர்கள் பின்தங்கிய சமுதாயமாகத் தான் அங்கீகரிக்கப்படுகிறார்கள்.

அதைப் போல ஏர்குலா என்று ஒரு ஜாதி இருக்கிறது. வேறு மாநிலங்களில் அவர்கள் ஷெட்யூல்டு ட்ரைபாக, பழங்குடியினராக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறார்கள். நம்முடைய மாநிலத்தில் மிகப் பின்தங்கிய சமுதாயமாக இருந்தாலும் கூட, பின்தங்கிய சமுதாயமாகத்தான் அங்கீகரிக்கப்படுகிறார்கள்.

அதைப்போல வேறு இரண்டு சமுதாயத்தைப் பற்றி குறிப்பாகச் சொன்னார்கள். நாவிதர் மற்றும் வண்ணார். இவர்களை தாழ்த்தப்பட்ட மக்களாக அங்கீகரிக்க வேண்டுமென்று கின்னச்சாமி அவர்கள் விடுத்த வேண்டுகோளை, முதலமைச்சர் ஏற்றுக்கொள்வார்களா? ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1990 ஏப்ரல் 10]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, முதலில் அதை திருமதி பொன்னம்மாள் அவர்களே ஏற்றுக் கொள்வார்களா என்பது கேள்விக்குரிய விஷயம். ஏனென்றால் என்னுடைய அனுபவத்தில் சொல்கிறேன். தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் அவர்களை எல்லாம் இணைத்துக்கொண்டு, தங்களுடைய விகிதாச்சாரத்தைக் குறைத்துக்கொள்ள விரும்புவது இல்லை. எனவே, இவைகளை எல்லாம் ஆராய வேண்டும். நம்முடைய திரு. பாலசுப்பிரமணியம் அவர்கள் சில சிக்கலான பிரச்சினைகளை இங்கே எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஒரு இடத்தில் இருந்தால் அவர்கள் தாழ்த்தப்பட்டவர்கள், இன்னொரு இடத்திலே அவர்களே பிற்படுத்தப்பட்டோர் என்று ஆகிவிடுகிறார்கள் என்று. அதைப்பற்றிதான் வழக்கறிஞர் கணபதி அவர்களிடத்திலே நான் பேசிக் கொண்டிருந்தேன். ஏற்கனவே இந்த அரசு பிற்படுத்தப்பட்ட மக்கள், மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்ட மக்கள் இவர்களிடத்தில் இருக்கிற பிரச்சினைகளை அறிய ஆலோசனைக்குழு ஒன்று அமைத்து இருந்தது.

13-30 மணி.

அதைப்போல அத்தகைய ஒரு கருத்து வழங்குகின்ற குழு ஒன்றை அமைத்து, இதுபோல் வருகின்ற பிரச்சினைகளை எல்லாம் அலசி ஆராய்ந்து ஏற்ற முடிவை அரசுக்கு அறிவிப்பதற்கு அந்தக் குழுவின் சார்பாக இவைகள் எல்லாம் பரிசீலிக்கப்படும்.

திரு. ஜி. பழனிசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பிற்பட்டோர், மிகவும் பிற்பட்டோருக்கு, அந்த மாணவர்களுக்கு 12 ஆயிரம் ரூபாய் சலுகை வழங்குவது என்று அரசு அறிவித்திருந்தபோதும் கூட, தனியார் பள்ளிகளில் 3 ஆயிரம் ரூபாய் சர்ட்டிபிகேட் வாங்கிக் கொண்டு வந்தால்தான் பள்ளியிலே உனக்கு சலுகை அளிக்க முடியும் என்று வலியுறுத்தப்படுகிறது. அதை அரசு கட்டுப்படுத்துமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, அது பற்றி விவரம் அனுப்பப்படுமானால், ஆராய்ந்து பார்த்து அதற்குப் பின்னர்தான் விடை அளிக்க முடியும்.

திரு. வி. கே. சின்னசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தங்கும் விடுதியிலே சேருவதற்கு மாணவர்களுக்கு, உயர்நிலைப் பள்ளிகளிலே, மேல்நிலைப் பள்ளிகளிலே 6 கிலோ மீட்டர் தொலைவிலிருந்து வர வேண்டும் என்று ஒரு ஆணை இருக்கிறது. இப்போது வருமான வரம்பை எல்லாம் உயர்த்திக் தந்திருக்கிறீர்கள். ஆகவே இந்த 6 கிலோ மீட்டர் தொலைவிலிருந்து வருகிற மாணவர்களுக்கு, என்று இருப்பதை ரத்து செய்து அந்தப் பள்ளியைச் சுற்றி எங்கிருந்து வந்தாலும் அவர்கள்

[திரு. வி. கே. சின்னசாமி]

[1990 ஏப்ரல் 10]

மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்டவர்கள், சீர் மரபினர் அல்லது பி.சி யாக இருந்தால், அவர்களைச் சேர்க்கவேண்டும் என்ற உத்தரவை அறிவிப்பார்களா?

அதோடு வேறு ஒன்று. தாங்கள் மோஸ்ட் பேக்வார்ட், சீர்மரபினரிலே 107 ஜாதிகளை உள்ளடக்கிய ஒரு பட்டியலைத் தந்திருக்கிறீர்கள். ஆனால் மத்தியிலே இருக்கிற மண்டல் அவர்களுடைய கமிஷனிலே 20 ஜாதியை அதிலே நீக்கியிருப்பதாகத் தந்திருக்கிறார்கள். உதாரணமாக, அம்பலக்காரர், ஆண்டி பண்டாரம், இசை வேளாளர், ஜங்கம், கொங்கு செட்டியார், குன்னதமன்னாடி, குருவினைச் செட்டி, முத்தலக்கம்பட்டி, குன்னுவ வேட்டுவக் கவுண்டர், வேட்டுவக் கவுண்டர், யோகேசுவரன் என்று இப்படி 20 ஜாதிகளை நீக்கியிருப்பதாகச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். ஆகவே அவற்றையும், தாங்கள் அறிவித்த அந்த 107 ஜாதிகள் என்று இருக்கிற அந்த ஜாதிகள் அனைத்தையும், இந்த மண்டல் கமிஷன் அறிக்கையிலே சேர்க்க வேண்டும் என்று மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் வலியுறுத்துவார்களா, அதை அமுலாக்குவாரா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, நான் சென்ற திங்கள் டெல்லிக்குச் சென்றபோது, மண்டல் குழுவினுடைய பரிந்துரைகளை நிறைவேற்றுகிற குழுவின் தலைவராக இருக்கிற துணைப் பிரதமர் தேவிலால் அவர்களிடத்திலே பேசிக் கொண்டிருந்தபோது மீண்டும் ஒரு முறை இந்தியா முழுவதும் என்னென்ன ஜாதிகள் இருக்கின்றன என்ற கணக்கில் நீங்கள் புகுந்தால், இந்தப் பரிந்துரைகளை நிறைவேற்றுவதற்கு இன்னும் 100 ஆண்டுக்காலம் ஆகும். எனவே, அந்தந்த மாநில அரசுகள் எந்தெந்த ஜாதிகளை பிற்படுத்தப்பட்ட, மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்டவர்கள் என்கிற பட்டியலிலே இணைத்து இருக்கிறதோ அந்த மாநில கணக்குகளை மாத்திரம் எடுத்துக் கொள்ளுங்கள் என்று சொன்னேன். இது நல்ல யோசனை, சிந்திக்கலாம் என்று அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள்.

திரு. குமரி அனந்தன் : மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்களே, முதல்வர் அவர்கள் இறுதியிலே அறிவித்த அறிவிப்புகள் பரம்பரையாகவும், பட்டம் பெறாதவர்களும், தொழில் கல்வியைப் பெறாதவர்களும் பெறுவதற்குரிய ஒரு வாய்ப்பை ஏற்படுத்தியதற்கு நான் பாராட்டுகிறேன். அதன் பிறகு, அவர்கள் இதனுடைய நிபந்தனைகளிலே ஒன்றாக (குறுக்கீடு) 12 ஆயிரம் ரூபாய், அதற்கு அல்ல, அதன் பிறகு முதலிலே நீங்கள் சொன்ன அறிவிப்புக்குப் பிறகு, பின்னாலே வருகின்றவர்கள் இலவசக் கல்விக்கு 12 ஆயிரம் ரூபாய் வருமானம் என்று சொன்னார்கள். அந்த 12 ஆயிரம் ரூபாய் என்றும், அதைவிட தாழ்ந்த நிலை யிலே இருக்கின்ற மக்களுக்கு 15 ஆயிரம் ரூபாய் என்று சொன்னதாக எனக்கு நினைவு, ஆதி திராவிடர்களுக்கு. அதிலே நம்

1990 ஏப்ரல் 10]

[திரு. குமரி அனந்தன்]

முடைய அம்பாசங்கர் கமிஷன் ரிப்போர்ட் ஒன்று தயாரிப்பதிலே நானும் உறுப்பினராக இருந்தேன். தற்போது எதிர்க்கட்சித் தலைவராக இருக்கிற மரியாதைக்குரிய எஸ். ஆர். ராதா அவர்களும் இருந்தார்கள். அதிலே இரண்டாவது பக்கத்திலே, டெர்ம்ஸ் ஆப் ரெபரன்ஸ்கிலே பொருளாதார நிலையினைப் பற்றி குறிப்புகள் வேண்டும் என்று சொல்லி, ஒரு ஏக்கர் புஞ்சை வைத்திருப்பவர்கள் எத்தனை பேர். அரை ஏக்கர் நஞ்சை வைத்திருப்பவர்கள் எத்தனை பேர், அதற்கு மேலே நிலம் வைத்திருப்பவர்கள் எத்தனை பேர் என்று ஒரு வினாப்பட்டியல் கொடுக்கப்பட்டு இருந்தாலும் கூட, அந்த விவரம் தயாரிக்கப்படவில்லை. எனவே, பொருளாதாரம் என்று வருகிறபோது, அலுவலகத்திலே பணிபுரிந்து வருகிற பொருளாதாரம் மட்டுமல்லாது, நிலத்திலிருந்து வருகிற பொருளாதாரத்தையும் நாம் கணக்கில் எடுக்கவேண்டியிருக்கும். ஆனால் நாம் சொல்லுகின்ற மக்களிலே பெருநிலக்காரர்கள் நிச்சயமாக இருக்கமாட்டார்கள் என்றாலும் கூட, அதிலேகூட சிலர் இருந்து, நீங்கள் சொல்லுவதுபோல எந்த விழுக்காடு அவர்கள் பெருநிலக்காரர்களாக இருக்கின்றார்கள் என்பதைப் பார்ப்பதற்கு ஒரு குழு அமைக்கப்படுமா, அல்லது ஏற்கெனவே இருக்கிற ரெவின்யூ ரெக்கார்டுகளை வைத்தாவது ஒரு தொகுப்பு எடுக்கப்படுமா என்பதை நான் அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, நல்ல கருத்து. அது பரிசீலிக்கப்படும்.

திரு. என். கணபதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் முன்பு முதல்வராக இருந்த நேரத்தில், சீர்மரபினரைச் சேர்ந்த ரத்னவேல் பாண்டியன் அவர்களையும், தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்த வரதராஜன் அவர்களையும் முதன் முதலாக உயர்நீதி மன்றத்திலே நீதிபதிகளாக நியமித்த பெருமை உடையவர்கள். இப்போது முதல்வராக பொறுப்பை ஏற்றுவிட்ட பிறகு, இரண்டு தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் வகுப்பைச் சேர்ந்த நீதிபதி மருதமுத்து நீதிபதி சுவாமிதுரை ஆகியோரை உயர்நீதிமன்ற நீதிபதிகள் பொறுப்பை ஏற்பதற்கு உறுதுணையாக நின்றவர்கள். இப்படிப்பட்ட ஒரு பாரம்பரியமிக்க டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள், மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்ட மற்ற வகுப்பினர்களுக்கும் உயர்நீதிமன்ற நீதிபதிகள் பொறுப்பை ஏற்பதற்கு நல்ல முயற்சி எடுப்பார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

13-35 மணி

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : நான் தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கும் சம்மந்தி, நாடார்களுக்கும் சம்மந்தி. வேறு என்ன செய்வேன்? (சிரிப்பு).

[1990 ஏப்ரல் 10]

திருமதி ஏ.எஸ். பொன்னம்மாள் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய குறிப்பிலே அதாவது நன்றாக மேல்நிலைப் பள்ளியிலே, உயர்நிலைப் பள்ளியிலே படிக்கக்கூடிய குழந்தைகளுக்கு, முதல் மாணவராக வரக் கூடியவர்களுக்கு பரிசுத் தொகையாக ரூபாய் 2,000 கொடுக்கப்படும் என்று ஒரு நல்ல சிறப்பான திட்டத்தை அறிவித்திருக்கிறார்கள். இந்தத் திட்டத்திலே அவர்களை ஊக்கப்படுத்துவதற்காக கொடுக்கிறோமே தவிர, அவர்களின் பெற்றோர்களுடைய ஆண்டு வருமானம் ரூபாய் 50,000 என்று இருக்கிறது. அது தேவைதானா என்பதை மட்டும் சற்று சிந்தனை செய்வார்களா என்பதை மட்டும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : அதை ஆலோசிக்கலாம்.

***திரு. எஸ். காதர்யாப்கா என்ஐற வெண்ணைச்சாமி :** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய மாண்புமிகு முதல்வரவர்கள் அறிவித்த அறிவிப்பில் சீர் மரபினருக்கு குறிப்பாக மறவர் சமுதாயத்தைச் சார்ந்தவர்களுக்கு இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திலுள்ள மறவர்களுக்கு இந்தக் கல்விச் சலுகைபோன்ற சலுகை இப்போது இருக்கிறது. ஆனால் இராமநாதபுரத்தில் பிறந்து மதுரை போன்ற நகரங்களிலே பிழைப்புக்காக வந்த மறவர்களுக்கு இந்தச் சலுகை இப்போது இல்லாமல் இருக்கிறது. ஆகவே அப்படிப்பட்ட இராமநாதபுரம் மறவர்கள் மற்ற மாவட்டங்களிலே வாழ்ந்து வருகின்றவர்களுக்கு இந்தக் கல்வி போன்ற சலுகைகள் சீர் மரபினர் திட்டத்திலே மறவர்களுக்கு வழங்கப்படுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

இரண்டாவதாக கடந்த நம்முடைய திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி 1971-ல் இருந்த காலத்தில் "மறவர் ரெக்லமேஷன் திட்டம்" என்று சொல்லுகின்ற மறவர்களுடைய புனர் வாழ்வுத் திட்டத்தை அமல்படுத்துவதற்காக அப்போது இருந்த பின்தங்கிய குழு தீர்மானித்து, அரசாங்கமும், மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்களும் அறிவித்தார்கள். இடையில் ஆட்சி மாற்றத்தால் அது நின்றுவிட்டது. இனிமேலாவது அந்த "மறவர் ரெக்லமேஷன் திட்டம்" இராமநாதபுரம் மறவர்களுக்கும் அறிமுகப்படுத்தப்படுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : நான் முதலிலே, சொன்னதைப்போல் ஆலோசனைக் குழு அமைத்தால் அதனுடைய ஆலோசனைகளை இந்தக் குழுவிற்கு வழங்கினால் அதைப் பிறகு இந்த அரசு பரிசீலிக்கும்.

திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றையத்தினம் பிற்படுத்தப்பட்டவர்கள், மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்டவர்கள் ஆகியோருக்கு வேலைவாய்ப்பிலே அந்

1990 ஏப்ரல் 10]

[திரு. எஸ்.டி. உகம்சந்த்]

மான முன்னுரிமை வழங்கவேண்டுமென்ற காரணத்திற்காக அவர்களுக்கு வயதுஉச்சவரம்பு 35-ஆக அரசாங்கம் உயர்த்தியிருக்கிறது ஆனால் அரசாங்கத்தினுடைய பொது நிறுவனங்களும், கார்ப்பரேஷன்களும் அவர்கள் 28 வயதிற்கு மேல் இருந்தால் இந்த வயது வரம்பானது அவர்களுக்கு பொருந்தாத அளவில் சலுகை கிடையாது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அரசாங்கத்தினுடைய நிறுவனங்களும், கார்ப்பரேஷன்களும் இந்த அரசாங்க உத்தரவு போடப்பட்ட தினமாகிய 20-7-1989-அன்றே அதை அமல்படுத்த வேண்டும் என்று அரசு உத்தரவு வழங்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

அதோடு மட்டுமல்லாமல், ஹாஸ்டலில் சேர்க்கின்ற நேரத்தில் இந்தத் தூரத்தை நாம் கணக்கு எடுக்கின்றோம். அவர்களுடைய பொருளாதார நிலையைக் கொண்டே தான் ஹாஸ்டலில் சோகக முன்வரவேண்டுமென்று அதை அடிப்படையாக வைத்து நம்முடைய சின்னசாமி அவர்கள் இங்கே கேள்வியாகக் கேட்டிருக்கின்றார்கள். அதற்கும் நம்முடைய மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் நல்ல அறிவிப்பினை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : உச்சந்த் அவர்கள் எடுத்துரைத்த கருத்துக்கள் ஆராயப்படும்.

திரு. கோ. வீரையன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் நிறைவு உரை வழங்கும்போது பிற்படுத்தப்பட்ட, மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்ட மாணவர்களுக்கு கல்லூரியிலே படிக்க வரும் ஒரு குடும்பத்திலிருந்து முதலில் வரக் கூடிய மாணவருக்கு ரூபாய் 12,000 வரையில் வரம்பு இருக்கவேண்டுமென்று குறிப்பிட்டார்கள். அதைச் சொல்லும்போது தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கும், பழங்குடியினருக்கும் ரூபாய் 15,000 என்று வரம்பு நிர்ணயிக்கப்படுகிறது என்று குறிப்பிட்டார்கள். இதுவரையில் தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கும், பழங்குடியினருக்கும் அப்படி ஒரு வரம்பு இல்லாமல் இருக்கும் பொழுது இப்போது புதியதாக ஒரு வரம்பை ஏற்படுத்துவது சரியல்ல. இதை அரசு கைவிட முன்வருமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : இது இன்னும் கொஞ்சம் தீவிரமாகச் சொல்லவேண்டுமென்பதற்காக சொல்லப்பட்டு இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். ஒரு முறை ஏ. டி. பன்னீர் செல்வம் அவர்களைப் பார்த்து ஒருவர் கேட்டார், நீங்கள் எதிர்க்கட்சியிலே எல்லாவற்றையும் எதிர்த்துக் கொண்டிருக்கிறீர்களே, ஒவ்வொருவருக்கும் ஒரு வீடு கொடுப்பதாக முதலமைச்சர் சொன்னால், நீங்கள் என்ன பதில் அளிப்பீர்கள் என்று கேட்டார். வீடு கொடுத்தால் மட்டும் போதாது அவர்களுக்கு மாதாமாதம் ரூபாய்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1990 ஏப்ரல் 10]

100 கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்வேன் என்று பன்னீர் செல்வம் சொன்னதாக நான் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். அதே போல், நம்முடைய விரையன் அவர்கள் தீவிரமான ஒரு கருத்தை இங்கே சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்று கருதுகிறேன். தொழிற்கல்வியைப் பற்றியது அது. தொழிற்கல்வி அளவிலே ரூபாய் 15 ஆயிரம் வரம்பு என்பது, அந்த அளவிலே, அவர்களுக்கு இனாமாக, அந்தத் தொழிற்கல்வியை வழங்குவதற்காகத்தான் நிர்ணயம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

15-40 மணி.

திரு. சி. சண்முகம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழக முதல்வர் கலைஞர் அவர்கள் மிகவும் பிற்பட்டோருக்கு சலுகைகளை இங்கே வாரி வழங்கியுள்ள இந்த நேரத்திலே, தெலுங்கு செட்டி, மொண்டான் செட்டி போன்ற சில பிரிவினருக்கு மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்டோர் பட்டியலில் இடம் தந்த கலைஞர் அவர்கள் வாணிய செட்டி என்ற பிரிவினரையும் சேர்த்து இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே அறிவித்தால், கல்வியிலே தாழ்ந்த நிலையில் இருக்கும் அந்தப் பிரிவினருக்கும் ஒரு வாழ்க்கை தந்ததாக இருக்கும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : விவாதம் முடிவுற்றது. இப்போது வாக்கெடுப்பு.

திருவாளர்கள் கோ. விரையன், எஸ். எஸ். ராமசுப்பு, டாக்டர் எஸ். சுந்தரராஜ் ஆகியோர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன், திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப் பெற்றன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“ மானியக் கோரிக்கை எண். 32—பிற்படுத்தப்பட்டோர் மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினர் முதலியோர் நலன்—என்ற தலைப்பின்கீழ், ரூபாய் 28,46,79,000-க்கு மேற்படாத தொகை, அரசுக்கு வழங்கப் பெற வேண்டும் ”.

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று, 11-4-1990 புதன்கிழமை காலை 9-00 மணிக்குப் பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர், பேரவை 13-42 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப் பெற்றது.